ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертокъ. Цѣна-та за една година е 30 сребрени гроша, а за шестъ мѣсеца 15 сребрени гроша. Болѣе-то недѣлните броеве струватъ по 20 гр., рубла-та за 17½ гр. и брояятъ-та за 4½ гр. Спомощественаѣ-та трабва всякога да ся продлатенъ и да ся испратятъ въ полиця, на другій, или на Аврамъ Хаим Ханъ Цариградъ. Извѣстія ся измѣстяватъ по 2 гр. на редъ-та.

Редакторъ-тъ у Аврамъ Хаим Ханъ Цариградъ.

Година 3. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 7 ДЕКЕМВРІЙ 1878. Брой 49.

ИЗВѢСТІЕ.

Седмична и мѣсечна "Зорница" ще продѣлжаватъ да ся обнародатъ и прѣзъ идущъ-тѣ 1879 година на сжщъ-тѣ имя цѣнъ. За повече подробности, елжедъ въ бровее-тѣ 45, 46, 47, 48 на седмичнъ-тѣ.

Тази седмица прапаемъ на всичкы-тѣ си настоятели по нѣколко листове отъ мѣсечнѣ "Зорница" съ цѣль да ни сѣбератъ спомощественаѣ-та нѣй за прѣзъ идущъ-тѣ година.

"ТѢБѢ ЩО ТИ Е?" (1)

2.

Въ послѣдній-тѣ си брой разгледахмы первый-тѣ видъ неприличны въпросы, именно, онѣзи които ся пытатъ отъ неприличны побужденія.

2. Пека разгледамы сега второй-тѣ видъ неприличны въпросы, именно, онѣзи които ся пытатъ за *неприличны предмѣты.*

За какво е неприлично да заздаваемы въпросъ? На това отговарямы вѣлобще за онова което Богъ не е мыслилъ за прилично да ни открие. Богъ е открылъ много нѣща на человѣка; да, той ну е открылъ много повече нѣща отколкото той е можелъ до сега да проумѣе нашѣлно. Той е открылъ въ Слово-то си истины, нѣкои отъ които малки-тѣ дѣца могжтъ да проумѣятъ, а другы най-учены-тѣ още не сѣ могли да проумѣятъ напълно. Божіе-то писано откровеніе на человѣческыя родъ не е още истощено. Богъ тоже открылъ въ природнѣй-то си и въ дѣла-та си много истины които лесно ся проумѣватъ, и другы съ които най-даровити-тѣ умове могжтъ да ся занимаватъ още за много поколѣнія, безъ да ны изучатъ съвершенно.

Богъ нанстинѣ прѣдстави на всякой человѣкъ едно широко поле въ което да продѣлжава свои-тѣ изслѣдванія. Когато разгледамы каквы съкровища на знаніе има още да ся придобѣятъ отъ Слово-то Божіе отъ онѣзи които го учатъ старателно, каквы широкы полета отваратъ още неизслѣдованы въ естественныя свѣтъ, и колко истины има да ся открываятъ въ провидѣніе-то Божіе прѣзъ минѣлы-тѣ вѣкове, всякой отъ нась трѣба да заключи че Создатель-тъ не постави въ человѣческыя умъ въ тѣсны границы и не ограничава много изслѣдованія-та нѣй. Богъ е открылъ истины въ Слово-то си и въ дѣла-та си доста много да занимаятъ всякой умъ колкото дѣятелетъ и да-е, и доста голѣми за да задоволятъ всякой умъ колкото способенъ и да-е. Има, обаче, другы истины които Богъ, въ съвѣршенъ-тъ си мудрость, не е мыслилъ за добрѣ да открие. Има въпроси за които нему е было угодно да задержи едно твърдѣ значително мѣчаніе. Ако нѣкой пыта защо Богъ е замѣлчалъ така, вежа размысли въпросъ-тъ съ дѣлбоко благоговѣніе за да не-бы да прѣмене сѣмѣя отъ которго, който Ап. Петръ е рѣлъ: "Тѣбѣ що ти е?"

Ный можемъ обаче да отговоримъ на горѣ-споменатѣ въпросъ че Богъ е замѣлчалъ за нѣкои прѣдмѣты за добрѣ и достаточны причины, нѣкои отъ които дажде ный можемъ да проумѣемъ. *Перво,* има истины които ако Богъ ны ги бѣше открылъ, ный не бихмы могли да ны проумѣемъ. Ный може да кѣнимъ способности-тѣ си твърдѣ высоко, но Создатель-тъ не ны цѣни толкова высоко. Ный може да считаемы мудрость-тъ си за твърдѣ дѣлбокъ, но Богъ ѣк считъ за твърдѣ повѣрхностнѣ. Ный може да ся мыслимъ за способни да изслѣдваемы всичкы-тѣ прѣдмѣты и да рѣшаемъ всичкы-тѣ въпросы, но Богъ знае че нашѣ-тѣ силы сѣ твърдѣ ограничены: че ный сами прѣдъ него какъ сжкаклцы. И когато человѣкъ-тѣ ся опытатъ да достигнѣятъ до высочайшѣ-та на Божіе-то всевѣдѣніе, да испытатъ дѣлбочина-та на Божіѣ-та мудрость, да открыятъ всичкы-тѣ тайнѣ сѣвѣта, да проумѣятъ всичкы-тѣ планове на Вѣчнаго и вмѣсто да бѣдятъ скромни ученици да искатъ да станѣятъ сѣвѣтници на Бога, той ще ны ся прикеме. Твърдѣ явно е че Всемудрый Богъ не бы открылъ нѣща, които человѣкъ-тѣ не быхмъ могли да проумѣятъ, защото такова откровеніе бы было съвсѣмъ безполезно. Нему е было угодно да открие на человѣкъ-тѣ че имъ единъ Богъ, какъвъ е той и какви сѣ закони-тѣ му и кои человѣци той счита за прѣтѣлници, какъ ще ны накаже и въ кыдъ какы условіи ще ны прости. Такова едно откровеніе е нужно за человѣцы-тѣ, и тѣ може да го проумѣятъ. Человѣци-тѣ обаче не сѣ въ състояніе задоволни съ това и желаятъ да знаятъ не само че Богъ съществува, но и *какъ* той съществува.

Богъ открыва на человѣцы-тѣ че единородный-тъ му сынъ е станѣлъ человѣкъ за да искупи грѣшный-тѣ человѣческый родъ. Нѣкои обаче не сѣ задоволвать съ това евангелско откровеніе, но искатъ да знаятъ и какъ е было възможно за него да стане человѣкъ и пр. и пр.

Горни-тѣ примѣри сѣ достаточни да покажжатъ че человѣци-тѣ често не сѣ задоволвать съ откровеніе-то на онѣзи истины които тѣхни-тѣ ограничены сили могжтъ да проумѣятъ, но искатъ да пытатъ въпросы за онова което надминува умственны-тѣ имъ силы. На такыва въпросы тѣ не ще подучатъ другъ отговоръ освѣнъ: "Тѣбѣ що ти е?"

Второ, има много истины, които ако да бѣхѣ ни сѣ открыли и ако да можахмы да ги проумѣемъ, не быхмъ ни принесли никакъвъ ползѣ. Всякакъвъ видъ знаніе не е полезенъ за всичкы человѣцы.

Запр. трѣбѣ съмнително е дали едно знаніе на нѣчто, което ще ся случи въ бѣдѣще, бы было полезно за насъ. Въ много случаи безсъмнѣно то бы было вредително. За това когато человѣкъ-тѣ ся показватъ твърдѣ внимателенъ въ бѣдѣще-то, и желаятъ да научатъ нѣщо повече отъ онова което Богъ е открылъ въ Слово-то си, тѣ не ще подучатъ отговоръ отъ него. Мнозина обаче прѣдпочитатъ да ся занимаватъ съ такыва въпросы нежели съ душеспасителны-тѣ и практичны-тѣ истины на Божіѣ-та. Тѣ сѣ твърдѣ внимателни за онѣзи нѣща, които ако да ги проумѣвахѣ, не быхѣ имали никакво възвышено вліяніе върху живота имъ, а прѣнебрегаватъ истины които бихмъ проспѣтявали умове-тѣ имъ и быхѣ облагородявали характеръ-тѣ имъ. Какой не трѣба да ся чуди че Всемудрый Богъ не отговаря на въпросы за такыва прѣдмѣты.

Нѣкои, като прѣематъ че человѣкъ-тѣ не трѣбва да заздаватъ въпросы за горѣспоменатѣ-тѣ прѣдмѣты, може да кажжтъ че имя другы прѣдмѣти, които не сѣ включанатъ въ пыры-тѣ, но за които то не сѣ получили желаемы-тѣ свѣдѣнія. Това може да е тъй. Ный обаче трѣбва да помнимъ че Богъ е единъ Владѣтель, а ный сѣмы негови подданицы. Той е наклоненъ често да разежждава съ человѣцы-тѣ, да изяснява отношенія си къмъ тѣхъ и да оправдава свое-то управленіе; но ный не трѣбва да заправамы че вонрѣки всичко това, той е нашъ Владѣтель. Той сѣ обхожда съ нась като съ словесни сѣдѣства, и ни открыва всичко което е нужно за благосъстояніе-то ни; повече отъ това нѣмамы право да очакаемы. Богъ владѣе, а не человѣкъ; и негова воля е да рѣши колко свѣдѣнія нему е угодно да ни съобщи и колко не.

Прочее, нека прѣемемъ сѣ благодарніе всичкы-тѣ истины които Богъ е благоволилъ да ни открие, и да не ся трудимъ да търсимъ онѣзи нѣща които той, по нѣкои добры причины, не ни е открылъ.

"Ако ли смы умрѣли съ Христа, вѣрувамы че ще и да живѣемъ съ него." "Сразпѣхъ ся съ Христа, и сега вече живѣ́ѣ. не азъ, но Христосъ живѣе въ мене." Както Христосъ сѣ е распнѣлъ заради нашы-тѣ грѣхове, така и ный трѣба да распнемъ нашы-тѣ страсти, и по тоя начинъ да умремъ съ него. И както распнѣмъ похоти-тѣ си, ный трѣбва да бѣдемъ увѣрени че ще живѣемъ съ Христа.

—

Изучаайте Св. Писаніе, на което съчинитель-тѣ е Богъ, цѣла-та е спасеніе-то на человѣкъ-тѣ, и съдержаніе-то е истина-та безъ никакыва заблужденіе.

—

"КАКТО ЕДИНЪ, КОГОТО УТѢШАВА МАЙКА МУ, ТАКА АЗЪ ЩЕ ВЫ УТѢШЖ."

На много мѣста въ Св. Писаніе Богъ нарича себе си отецъ нашъ, но въ 13-й стихъ въ 66-тъ главѣ на Исаіѣ, той говори за себе си като мама-майка. Бѣлѣ-та се служи съ всичкы-тѣ человѣческы ярѣки като изявленія за да ны направи да проумѣемъ какво е Богъ. Ный никога не быхмы могли да проумѣемъ отцовство-то на Бога, ако да нѣмахмы человѣческы бащы. Отъ любовь-тъ, който майкы-тѣ питаяжтъ къ сѣрдца-та си къмъ чада-та си, ный можемъ да си съставимъ едно понятіе и за любовь-тъ на Бога къмъ человѣци-тѣ.

Една майка, колкото дѣца и да има, никога не ны смѣна въ умъ-тъ си. Тя знае особенности-тѣ на тѣлосложеніе-то и умственны-тѣ расположенія на всяко едно отъ тѣхъ. Тя знае какъ да привлича всяко едно къмъ себе си и какво трѣба да направи за всяко. Така и Богъ познава наше-то сѣдѣніе, и помни че ный смы пръсть (Псал. 103; 14).

Едно дѣте, когато ся намира въ обезспокоително положеніе, никой не може да го утѣши тъй добрѣ както майка му, защото никой като нейѣ не може да бѣде толова нѣженъ къмъ него. Така и Богъ дава на всякого утѣшеніе отъ което го нуждае. Той ще утѣши всякыя ный ще повече ако приложаемъ че той нанстинѣ е наша-та духовна майка.

Една майка никога не прѣстава отъ да обича чадо-то си. То може да разстине и да стане възрастенъ человѣкъ, но тя додѣто е жива питае горѣщи любовь къ сѣрдце-то си къмъ него. Дени и нощи отъ дѣтинство да старость-та продлъжава да го обича. Така и Богъ кажва на всяко отъ чада-та си: "Възлюбихъ тя с *вѣчнаѣ* любовь," Іер. 31; 13.

Една майка е готова да жертвуява всичко-то си спокойствіе за чадо-то си, ако има нужда; и ако то е болно, тя спостяга дни дни и нощи вѣрху него. Тъжно както майка-та утѣшава, прощава и весели чадо-то си, така и Богъ постъпва съ свои-тѣ чада. Прочее, нека обычаемы Оногова който е казалъ: "Както единъ, когото утѣшава майка му, така азъ ще вы утѣшж," Иса. 66; 13.

—

Да пазимъ въ сѣрдца-та си любовь-тъ къмъ Бога е най-добро-то средство за да отдалечаемы отъ тѣхъ любовь-тъ къ всякы свѣтовны-тѣ работи; и единчайнѣ начинъ по който можемъ да пазимъ въ сѣрдца-та си любовь-тъ си къмъ Бога е да вѣрваемъ въ Спасителя. Средство-то чрѣзъ което можемъ да изгонимъ изъ сѣрдца-та си страсти-тѣ, които прѣстжкватъ закони-тѣ, е да прѣемемъ въ тѣхъ любовь-тъ които непѣлнява закони-тѣ.

---

(1) Іоан. 21; 22.

ПРОГРАММА
на
Реалнитѣ Училища.

Классъ I.

1. Закона Божий. (2 урока прѣзъ недѣлата). Свещена История на Ветхий Завѣтъ. Кратко обяснение на десетитѣ Божии Заповѣди.

2. Български езикъ (4 урока).

а) Четенье. Прочитание на нѣща съ съдържание отъ человѣчесий животъ и отъ Естественства Истории, или описание на нѣкои физически явления. Изучвание наусть краткии стихотворения, които отъ ученика, при прислушанието, се нека да изговарят правилно. Славянско четенье отъ Новий Завѣтъ.

б) Писанье подъ диктантъ. Освѣнъ това отъ ученика се нека да излага писменно съдържанието на нѣкакъвъ разказъ, четенъ въ классѣтъ.

в) Граматика. Просто прѣдложение. Прѣдложение и главнитѣ му части. Употрѣбление на точка и запетая. Запознаване съ частитѣ на рѣчта.

Тия познания учителятъ прѣподава въ пѣрвото полугодие практически, заедно съ ученитѣ, които сѣ нахванали за прочитъ. Прѣзъ второто полугодие той запознава ученицитѣ съ съ измѣнѣнията частитѣ на рѣчта. Прѣзъ това полугодие той употрѣбява нѣколко врѣме на граматическия разборъ. При диктанта отъ ученицитѣ се нека да пишатъ правилно само окончанията на думитѣ.

3. География. (2 урока). Кратки прѣдварителни познания отъ математическата и физическа география; политическия прѣдѣлъ на земята по глобуса.

Отъ математическата география се дава познание за вида на земята, за движението около оста ѝ и — около слънцето. Особно внимание трѣба да се обърща на географическата широчина и дължина; поради това ученицитѣ трѣба да се упражнаватъ, колкото е възможно по-често въ намѣрание по глобуса или плоскопарната широчината и дължината на различни мѣста.

Отъ физическата география: суша, вода и различнитѣ имъ части. По-главнитѣ морета, рѣки и гори.

Отъ политическата география се изучва политическото дѣление петьтѣ части на свѣта. Палестина и другитѣ страни, които се споменуватъ въ Свещенната Истории, трѣба да се разглѣждатъ по-подробно, така щото ученицитѣ лесно да могатъ да си прѣдставятъ географическото положение на тия страни и да намѣрватъ на картата по-главнитѣ имъ градове.

4. Аритметика. (3 урока). Дѣйствия надъ цѣлни отвлечени числа. Запознаване съ употрѣбителнитѣ въ Българи и Русия мѣрки и пари. Именованни числа. Дѣйствоетъ на числата съ 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Устно и писменно рѣшаване на задачи. Запознаване съ най-проститѣ дроби.

5. Чертание и живописание. (6 урока). Чертание на прави линии и правилни планиметрически фигури, нѣщо по-помощта на квадратната мрѣжа а послѣ безъ нея. Чертание на сложнѣ фигури наусть и безъ квадратна мрѣжа. Кругъ. Съставяне на различни орнаменти отъ показанний материалъ при помощта на квадратна мрѣжа и безъ нѣя.

6. Френски или Нѣмски езикъ. (3 урока). Главнитѣ правила за произнасянѣто на буквитѣ и тѣхното съединяванѣ; упражнение въ четенье и писмо.

Отъ граматика-та: най-проститѣ правилни измѣнявания частитѣ на рѣчта. Устенъ прѣводъ отъ френски (нѣмски) на български. За тоя прѣводъ се избиратъ фрази съставени за усвояванѣ показанний граматический материалъ. Устенъ и писменъ прѣводъ на фрази отъ български на френски (нѣмски). Изучванѣ на думитѣ, които се срѣщатъ при прѣвода.

7. Красописание (1 часъ).

8. Гимнастика (4 часа).

9. Нотно пѣние (незадѣлъкително 2 часа).

Классъ II.

1. Закона Божий. (2 урока прѣзъ недѣлата). Свещенна история на Новий Завѣтъ.

2. Български езикъ. (3 урока).

Запознаванѣ съ образуванѣто на думитѣ: думи нѣроводни и производни, прости и сложни. Корени, наставка (суфиксъ) и приставка (префиксъ). Правописанѣ на наставкитѣ и приставкитѣ. Корене съ ѣ и ѭ. Запознаванѣ съ разни прѣдложения: главно, приставно и вносно прѣдложение; прости и сложни прѣдложения. Запознаванѣ съ прѣпинателнитѣ знакове и съ съгласуванѣто на думитѣ. Писменни упражнения вѣрху горнито. (2 урока).

3. География. (2 урока). Азия, Африка, Америка и Австралия въ физическо, политическо и етнографическо отношение.

4. Аритметика. (3 урока). Разглаганѣ числата на най-прости множителе. Дѣйствия съ обикновенитѣ и десетични дроби, както отвлѣчени, така и именованни. Метрическа система.

5. Чертание и Живописание. (6 урока). Чертанѣ на елипсата и нѣгови-нѣ способления. Пѣрновачални познания за перспектината. Чертанѣ контури на геометрически тѣла въ различни положения при помощта на модели. Живописанѣ: по-прости орнаменти, дървета, цвѣтове, части отъ человѣческо тѣло, пейсажи (въ контури само).

6. Естествена История (2 урока).

а) Зоология. За человѣка; за млѣкопитающитѣ, птицитѣ, влѣкомитѣ, змиевинитѣ, рибитѣ; за насѣкомитѣ, червитѣ, рацитѣ, полипитѣ, и инфузоритѣ. Особно внимание трѣба да се обърща на по-забѣлѣжителнитѣ животни въ спомѣнатитѣ видове.

7. Френски или Нѣмски езикъ. (3 ур.) Писменѣ прѣводъ отъ Френски (нѣмски) на български и наопаки.

Отъ граматиката: всички правилни измѣнения на рѣчта.

8. Красописание. (1 ч.)

9. Гимнастика. (4 часа.)

10. Нотно пѣние (незадѣлъкително). (2 часа).

Классъ III.

1. Закона Божий. (2 урока. прѣзъ недѣлата) Православнѣ Катихизисъ: Вѣра, Надѣжда и Любовь.

2. Български езикъ. (3 урока) Учение за прѣводитѣ. Писменни упражнения въ съставание на периода.

Старо-българска граматика. Букинтѣ въ старо-българский езикъ. Главнитѣ звукове, по които се измѣнявать гласнитѣ и гласнаги звукове. Тукъ по-подробно трѣба да се излага подвигнатото на гласнитѣ. Общи понятия за образованѣто и измѣненѣто частитѣ на рѣчта. Склоненѣ и спрежение. (Изучванѣто на старо-българска-та граматика трѣба да бѫде придружено съ четенье и разбори на по-важнитѣ старо-български писменни паметници). —

Бѣлѣжка. Старо-българский езикъ се изучва съ цѣль да дѫде на ученицитѣ възможность да си уяснѣятъ форми-тѣ на ново-българский езикъ и правилата на правописанѣто. Поради това старо-българский езикъ трѣба да се изучва равнѣтено съ ново-българский.

3. География (2 урока). Европа въ физическо, политическо и етнографическо отношение.

4. Аритметика (2 урока). Отношение и пропорции. Просто и сложно тройно правило. Лѣвилно правило. Правило на отбинъ и срочно всплащание. Съдружественно и верижно правило. Правило за смѣшение. Повтарянѣ на Аритметиката.

5. Всеобща История (2 урока).

а) Древний миръ.

6. Естествена История (2 урока).

б) Ботаника. Запознаванѣ съ частитѣ и устройството на растенията. Запознаванѣ съ по-важнитѣ растения.

в) Минералогия. Общи свойства на минералитѣ. Описанѣ на най-распространенитѣ и най-важни въ практический животъ минерали, метали и руди. Запознаванѣ съ кристалитѣ.

7. Физика (2 урока). Общи свойства на тѣлата. Топлина. Магнетизмъ. Електричество.

8. Чертание (3 часа). Практическа планиметрия и всички по-лесни конструкции изъ нея.

9. Живописание (3 часа). Орнаменти, части отъ человѣческо тѣло (отъ модели); по-прости и лесни за изображение прѣдмети отъ натурата.

Забѣлѣжка. Живописанѣто въ тая клаесъ трѣба да ставa съ сѣнки и бои.

12. Френски или нѣмски езика (2 урока). Всички неправилни измѣнения частитѣ на рѣчта. Писменни и устни упражнения отъ български на френски (нѣмски) и наопаки. Изучванѣ наусть по-лесни и кратки френски (нѣмски) приказки, бакси, стихотворения и пр.

11. Красописание (1 часъ).

12. Гимнастика (4 часа).

13. Нотно пѣние (незадѣлъкително 2 часа).

Марица.

Католишки вѣстники. — Вюрцбергъ, единъ Германски книгопродавецъ, сѣбралъ статистики на вѣстницы-тѣ които се издаватъ по свѣта-тѣ съ цѣль да види колко отъ тѣхъ защищаватъ интѣнъ-та на Католицы-тѣ.

Въ Европѣ излазали 13,960 вѣстницы и периодическы списанія. Отъ тѣхъ само 937, или 1 на 14, съ въ ползѫ на Католишкъ-та религія. Въ Белгія имало най-много Католишки вѣстницы. Тамъ отъ 250 вѣстницы 154 были Католишки. Въ Франція, отъ 2,000 вѣстницы само 42 были Католишки, а въ Англія, отъ 2,500 тоже само 42 были Католишки. Казва се че всички-тѣ Католишки вѣстницы въ Парижъ имали всичко около 6,000 спомощестователи. Отъ вѣстницы-тѣ които се обнародвали въ Германія 1 на 14, въ Австрія: 1 на 13, въ Испанія: 1 на 8 и въ Италія: 1 на 7 съ Католишки. Въ сѣверни Америка отъ 8,500 вѣстницы само 113 съ Католишки, а въ Южнѫ Америкѫ отъ 1,000 вѣстницы само 11 съ Католишки. Въ Африка и въ Австралія нѣма ни единъ Католишки вѣстникъ, а въ Азія отъ 375 вѣстницы само 1 е Католишки.

—

Въ Франція: 144,000,000 дюнома земя сѫ распоѣлени на малки чѣотлишки, отъ които никой не е повече отъ 32 дюнома.

—

НѢКОЛКО ДУМЫ КЪМЪ РОДИТЕЛИ-ТѢ.

Всичкы-тѣ просвѣтени родители си стараѣтъ да развиватъ въ чада-та си вкусъ за прочитание. Прѣзъ миналы-тѣ 30 или 40 годины много отъ образованы-тѣ родители се обрѫщали особно внимание къмъ тоя прѣдметъ. Много-различни-тѣ средства, които си употрѣбявать за тази цѣль, ѥ доста забѣлѣжителны.

Причина-та на това е яна. Въ свѣта-тѣ нѣма почти нищо друго което да причинява толкова удовлетвие и да произвожда толкова ползѫ колкото вкусъ-та за прочитание.

Прочитание-то дава едно пріятно занимание, и по тоѧ начинъ то прѣдпазва млады-тѣ да се събиратъ съ лошы другари и да пръшкуватъ на лошы навыцы. Младежъ-тѣ, който обыча да прочита, не ще е толкова наклоненъ да ходи по улицы-тѣ и да посѣщава кафенета-та или кръчмы-тѣ.

Вкусъ-та за прочитание отвара много неочоканни на нѣтково и чисто удовлетвіе, при които и млады-тѣ и старъ-тѣ могатъ всякога да прибѣгватъ и съ тѣхъ да си наслаждаватъ.

Онѣзи, който сѫ развили въ себе си вкусъ за прочитание, могатъ да си запознаѣтъ съ най-отличны-тѣ человѣцы на земяло-то и на нѣстошне-то, и да сѣ ползуватъ отъ тѣхныя примѣри. При това, чрѣзъ прочитание-то, тѣ постоянно ще сѣ обогатятъ съ знание, ще развиватъ умственны-тѣ си силы, и тѣй ще приготовѣватъ за да станѣтъ полѣзни и почтени и полезни граждани.

Но какъ може да си развива вкусъ-тъ за прочитание? Благоразумни-тѣ родители разбиратъ че, ако сынове-тѣ и дъщери-тѣ имъ не придобыкѣтъ тоя вкусъ додѣ сѫ млади, тѣ много мѫчно ще го придобыкѣтъ какъ порастнѣтъ, и можелы че никога нѣма да го придобыкѣтъ. Както всяка друга работа, тѣй и прочитание-то е много лесно и пріятно на онѣзи, които отъ младостѣ сѫ навыкнѣли на него; но то е тежка и непріятна работа за онѣзи, които не сѫ тѣй навыкнѣли отъ младостѣтъ си. Заради това благоразумни-тѣ родители много сѫ грѫжатъ да развиватъ тоя вкусъ въ сынове-тѣ и дъщери-тѣ си додѣто тѣ сѫ още млади.

Но какъ може такъвъ вкусъ да сѣ развие въ млады-тѣ?

Вкусъ за прочитание сѣ придобыва само по днѣшъ начинъ, т. е. *чрѣзъ прочитание.* Онзи, който прочита, наскоро ще почне да обича да прочита. Но какъ найдобрѣ можемъ да направимъ млади-тѣ да прочитатъ? Само като имъ дамъ книги и вѣстницы, които тѣ могатъ да четатъ. Книгы-тѣ, които сѫ писаны за възрастны-тѣ человѣцы, нѣмать никакъвъ сладостъ за млады-тѣ. Политическы-тѣ вѣстницы, които бащи-тѣ толкова обычатъ, сѫ отвратителни за млады-тѣ сынове и дъщери, и тѣ нѣма да ги четатъ. Но тѫзи причина, за да сѣ развие вкусъ за прочитание между млады-тѣ, необходимо нужно е да сѣ снабдятъ книги и вѣстницы особно за тѣхъ.

Нѣй си стараемъ да спомагамы до нѣкждѣ за това въ *Месечна-та Зорница.* Това списание е е за стары хора, но за млады-тѣ. Нѣй сѣ трудимъ да обнародваны въ неговы-тѣ сѫдържание такъвъ сѣдѣнѣ и правственны наставленія, които *млади-те* могатъ да прочѣтатъ, и да ги излагамы по такъвъ начинъ, който да е привлекателенъ за *тѣхъ.*

—

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

СЛОВО НА РУСКЫЙ-ТѢ ИМПЕРАТОРЪ.

Рускый-тѣ Императоръ казалъ слѣдующо-то словце въ Москва на заврущаніе-то отъ Ливаділя за С. Петербургъ:

„Честитъ сѣмь да отправѣк нась у-сто искренны-тѣ си благодарности на всичкы-тѣ классове отъ населеніе-то въ Москва за благотворителность-та, който-тѣ показахъ прѣзъ послѣдни-тѣ война. Дѣла Руска послѣдна благородная ни примѣръ. Надѣвамъ се че єдинъ окончателенъ миръ ще са сключи наскоро съ Турцїя. Благодарѣк ни тоже за прѣдвидность-та ни къмъ мене прѣзъ скѣрбны-тѣ сѣбытїя конто са случихъ въ С. Петербургъ и въ другы части на Руссїя. Надѣвамъ се че, слѣдъ мое-то заминуваніе отъ тоя свѣтъ, вый ще по-таете сѣщи-тѣ чувства къмъ сына ми и къмъ наслѣдницы-тѣ му. Надѣвамъ се още че вый ще ми помогнете да отклонимъ млади-тѣ отъ опасный-тѣ пѣть, въ който сѣ ги увлѣкли хора, на кото никаква повѣренность не може да си даде.

Нека Богъ благови да видаде утѣшеніе като ни позволи да видимъ учреждєніи-та на любезно-то ни отечество да са развиватъ по єдинъ миролюбивъ и законенъ пѣтъ. Само по тоя начинъ може да сѣ оздрави, въ бѣдѣще-то, силъ-тѣ на Руссїя, която е толкова драга въмъ колкото и менѣ."

Това слово е произвело добро впечатлѣніе въ всичкы-тѣ Европейски столицы.

СЛОВО НА АНГЛИЙСКЫ-ТѢ ПАРЛИЦЪ.

При отварание-то на Англійский-та Парламентъ слѣдующо-то Парлицно словце ся прочело:

Милордове и Господа,

Жално ми е за дѣто сѣмь принудена да вы свикамъ въ єдно необикновенно врѣме и вѣроятно несгодно за повече-то отъ васъ.

Враждебность-та, който Афганиственый-тѣ Емиръ показа къмъ мое-то Индійско Правительство, и начинъ-тѣ по който той отбѣлѣжи пратенищы-тѣ ми, ми принудихъ да поискамъ отъ него єдно всякакво удовлетвореніе. И понеже то на исканіе-то отхвърли, азъ заповѣдахъ да ся прати єдно отдѣлѣніе войскы въ земїк-та на Емира-тѣ, и сега вы свикахъ да ви съобщя това спорѣдъ какво то ни изискваатъ закони-тѣ ни. Азъ заповѣдахъ да ви се дадѣтъ всичкы-тѣ документи въ това въпросъ за да ги разгледате.

Азъ пріехъ отъ всичкы-тѣ чуждестранны Сѣлы увѣрѣнія за пріятелскы-тѣ имъ чувства, и вѣрвамъ че наредбы-тѣ за умиротворенїе-то на Европа, спорѣдъ Берлинскый-та Договоръ, ще сѣ турятъ въ дѣйствіе напълно.

Господа прѣдставители въ Долнік-та Камара, бюджетъ-тѣ за идущак-та година сѣ приготвя и той ще ви са поднесе на врѣме.

Милордове и Господа, азъ имамъ повѣреніе да ви прѣдложїк, слѣдъ като обмислите врѣзо въпросы-тѣ които ми накарахъ да ускорїк врѣме-то на обыкновено-то ни сѣбираніе, и слѣдъ като сѣ почините достаточно, да вемете въ вниманіе нѣкои мѣрки за общо-то добро, които ще сѣ подложатъ на ваше-то одѣленіе.

Азъ повѣрявамъ на вашк-та мѣдрость великы-тѣ интереси на Дръжавѣ-та ни, и молѣк Всемогущаго Бога да вы благословои и да ви помогне въ размышленія-та ви.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Порта-та опрѣдѣлила єдинъ комисїя на Сераскерцы-тѣ, която да разгледа въпросы-тѣ за поправленїе-то на Грьцкѣ-та границѣ отъ политическа и стратегическа точкъ зрѣнїя.

—

Отъ Пещак пишатъ до *Таймсъ* че Князь Дондуковъ са е обыкналъ твърдѣ много отъ Българы-тѣ, и че слѣдователно, твърдѣ вѣроятно е той да изма най-много гласове между подчаленцы-тѣ за Българскы Князь. Западны-тѣ Силы и Порта-та, обаче, не бѣхъ удобрили Князь Дондукова, понеже той е single Русенъ и друго, тѣ знаѣхъ че той е на мнѣніе че раздѣленїе-то на Источнк Румелїя отъ Българїя е на дѣло невъзможно.

Европейскы-тѣ комисаріи бѣли съгласни щото погранична-та линїя да сѣ тегли 800 ярда на Истокъ отъ Силистрѣ, а Рускы-тѣ подвѣрвали че тя трѣбва да е най-малко 1200 ярда. Въ слѣдствіе на това разногласіе, работа-та се отнесла до посланицы-тѣ въ Царградъ спорѣдъ прѣдписаніе-то на Берлинския Договоръ. Да видимъ какъ ще ѝк рѣшѣхъ тѣ.

—

Отъ Пловдивъ пишатъ до *Таймсъ* че главный-тѣ управитель на Источнк Румелїя поискалъ отъ Европейскы-та комисїя єдна сумма отъ 23,000,000 ора за разносы-тѣ на военно-то заиманіе на такъ сѣ казато отъ 25,000 Русы отъ начало-то на Августа 1878 до край-тѣ на Априлїя 1879.

—

Европейскы-тѣ вѣстницы вѣзлагаатъ голѣми надежды на ново-то Султаново Министерство за рѣшеніе-то на вѣнцышетѣ въпросы между Порта-та и Австрїя, Руссїя и Гурдїя, и за въвсѣданіе-то на сѣщницы прѣобразованія въ Дръжавѣ-та.

—

Подгорица и Шпуцъ още не сѣ прѣдали на Черногорцы.

—

Международна-та Комисїя въ Пловдивъ щѣла наскоро да отложи дѣло-то си за 2-3 седмицы по праздницы-тѣ на Г. Христово и на Новъ Годинїк. Нѣкои отъ членове-тѣ ѝ, казва *Месенджеръ*, щѣли да додѣхъ въ Царградъ прѣзъ тоя врѣме за да сѣ видятъ съ посланицы-тѣ на свои-тѣ дръжавы.

—

Редиефъ паша, бывшій-тъ Сераскерцы, и Абдулъ Керимъ паша, бывшій-тъ Сердаръ Екремъ, Махмудъ паша и Еврефъ паша, които сѣ намирать на заточеніе въ островъ Лемносъ отъ минѣлъ-тѣ годинїк насамъ, прѣели позволеніе да прѣмѣстятъ жилища-та сѣ въ островъ Родосъ.

—

Въ день-та на праздникъ-та на Св. Георги, Рускый-тѣ Императоръ направилъ прѣгледъ на єдно тѣло войскы отъ 35,000 душы, и въ сѣщо-то врѣме сказчилъ самъ на Генералъ Гурка Св. Георгіевския орденъ отъ 2-й клась, опрѣдѣлилъ Генералъ Лазарева за єдинъ отъ свои-тѣ аверы, и заповѣдалъ да сѣ напише име-то на Генералъ Драгомирова въ Болгвійския полкъ.

—

Отъ Ханїкъ-та Ханїкъ-та Ханїкъ-та

Дѣесь въ Прилѣпския градъ около 600, 000 Протестанти, и при това пѣть лица отъ сегашно-то Френско Министерство принадлежатъ на Протестанскѣ-та религїя. Това показва че религїозна-та омраза сѣ е намалила значително въ Французѣ.

—

Вакаатъ казва че Сили-тѣ, които сѣ доброжелатели на Порта-та, сѣвѣтуваатъ ѝ, до сключи по-скоро окончателный-тъ Договоръ съ Русїя, защото дорогаче послѣдня-та не бѣ оттеглила войскы-тѣ си отъ Едрене наполѣтъ.

—

Жители-тѣ отъ Кѣркъ Клисе подали єдно прошеніе на Международнык-та Комисїя въ Пловдивъ, въ което искали присѣединеніе-то си на Источнк Румелїя.

—

Султанъ-тъ подарилъ на новыя В. Везиръ 13 хубавы конїе, отъ които єдин е вирганїе, а другы за ѧденїе съ всичкы-тѣ имъ такъмы.

—

Отъ Кѣтъ явяватъ че тамъ тишина-та сѣ въстановила напълно.

—

Лебъ казва че Православни-тѣ Бошнїци, на кото число-то е 500,000 душы, не искатъ вече да припознаватъ Грьцкый-тѣ Патріархъ за главѣ.

—

Єдинъ телеграмъ отъ Пловдивъ явява слѣдующе-то: „На 27 минѣлаго Г. Шмитъ, главный-тѣ директоръ на финанцїи-тѣ въ Источнк Румелїя, придруженъ отъ Лордъ Дондъфоръ, второй-тѣ Англійскы Комисаръ, прѣдприелъ да направи single пѣтуваніе нѣ области-та за да прѣгледа конвежніческы-тѣ книгы въ всякый градъ. Когато дошелъ въ Хаскюй, подуправитель-тѣ му казалъ че нѣма вѣвѣстїе за неговѣ-та служба, и отказалъ да му прѣдаде исканы-тѣ книгы. Г. Шмитъ телеграфеелалъ тогава на Генералъ Столиница, главный-тъ управитель на Источнк Румелїя, и послѣдній-тъ ако и да заповѣдалъ на Хаскюй-тѣ подуправитель да прѣдаде книгы-тѣ, той пакъ са въспротивилъ като казалъ че наставленїя-та не сѣ достаточни варху тоя прѣдмѣтъ. Отъ Хаскюй Г. Шмитъ отишелъ въ Ени-Загра. Тука той сѣ прѣелъ добрѣ отъ чиновницы-тѣ, но додѣто прѣглеждалъ конвежніческы-тѣ книгы, єдна толпа отъ 200 душы, мѣже и жены, дошли въ писалище-то и принудили Г. Шмита да напуеще дѣло-то си като му казали че не прѣпознаватъ Г. Калей, Австрїйския Комисаръ, който придружавалъ Г. Шмита въ Ени-Загра, опитвалъ тогава множество-то дали припознава власть-та на Генералъ Столиница, а то отговорило че припознава само Князь Дондукова. Слѣдъ това той призовалъ формально мѣстни-тѣ власти да припознаѣтъ директоръ-тѣ на финанцїи-тѣ, но тѣ отговорили че не сѣ въ състояніе да напранятъ това. Тогава Г. Шмитъ и Г. Калей напусналѝ пѣтуваніе-то си и са завѣрнали въ Пловдивъ".

—

Мѣстни-тѣ вѣстницы говорятъ сега че островъ Кипръ щѣлъ да стане съвсѣмъ Англійско притежаніе. и че Александръ, приморскы Сирійскы градецъ, щѣлъ да сѣ усгѣли на Англїя, които щѣла да направи single желѣзницѣ, що него до Перейскый-тѣ заливъ.

—

Курие й Орїанъ казва че населеніе-то въ Епѣзки чаетъ на Тесалїя и на Ипиръ, които Берлинскый-та Конгресъ прѣпоръчва на Порта-тѣ да ги усгѣли на Грьцїя, негодувало противъ това усгѣлваніе като казвало че то не сѣетои отъ Грьцы, но отъ Албанцы и Власы.

—

Месенджеръ казва че сѣ научилъ отъ доста вѣрно мѣсто че Князь Лабановъ, Рускый-тѣ посланикъ, явялъ на Порта-та че Русїя ще сѣ противи на всякъ финанцїлнѣ нарѣдбѣ прѣди да сѣ рѣши въпросѣ-та за военно-то обезщеніе условено въ Св. Стефанския Договоръ.

—

Г. Водингтонъ, Френскый-тѣ Министръ въ Вѣшнны-тѣ Дѣла, въ єдно словце, което изрекъ прѣдъ Френскыя Сенатъ въ сѣббота, казалъ че той поддѣржалъ страни-та на Грьцїя относѣтено до поправленїе-то на граница-та ѝ, защото то было въ интересъ-та на Французїя. Той прибавилъ че друты-тѣ Силы были готови да съдѣйствуватъ съ Французїя за рѣшеніе-то на това въпросъ, който много интересуавалъ Порта-та, който имала нуждѣ отъ миръ и тишина за да развие живѣснны-тѣ си силы и да обезпече благоденствіе-то на Турцїя.

—

Таймсъ казва че Хайрединъ паша, новый-тъ Садразаминъ, стаилъ извѣстенъ на Султанъ-тъ чрѣзъ едно негово сѣчиненїе, въ което той доказвалъ че начала-та на Мохамеданскѣ-та религїя можала да сѣ съгласатъ съ нынѣшный-тѣ напрѣдъкъ.

—

На 26-й Новемврїя въ Софїя сѣ праздновало сѣ извѣврѣдно тържество отваранїе-то на първо-то военно училищѣ въ Българїя.

—

Говори сѣ, казва *Месенджеръ*, че Князь Дондуковъ приготвилъ проектъ-тѣ на єдинъ Конституцїя за Българїя, спорѣдъ който Българско-то Народно Сѣбраніе щѣло да сѣстои отъ 400 прѣдставители, отъ които Правителство-то щѣло да назначава 100-тѣ. Българскый-тѣ Князь щѣлъ да има право да прощава, но не да обявява войнѣ. Сѣдлищы-та щѣли да бѣдѣхъ независимы и Печать-та свободенъ.

—

Месенджеръ казва че Паисиевитескы-тѣ комитети распрѣсвали брошурчы въ Македонїя, въ които сѣ доказвало че Орѣсей не е бѣлъ Грьцы но Българскы сѣтоторецъ, и че Александръ Великый е бѣлъ Славянинъ.

—

Правителство-то прогласило Битолско-то окружїе (Мѣнастиръ) въ обсадно положеніе по причинѣ на много-то разбойницы, които вѣрзували въ него. Отъ сега нататѣкъ виновни-тѣ въ него ще сѣ съдѣятъ и наказватъ отъ военнѣ съдѣ.

—

Месенджеръ обнародва єдинъ телеграмъ отъ Хавасъ, спорѣдъ който въ Парижъ са говорило че "Русїя и Англїя были въ прѣговоры за съединеніе-то на Источнк Румелїя съ Българїя".

—

Спорѣдъ *Месенджеръ*, Комисаръ-тѣ за отграниченїе-то на Источнк Румелїя прѣели заповѣдь отъ Правителства-та си да стоѣхъ въ Цїтрадъ додѣто имѣ явятъ кога да почнѣхъ нѣкъ дѣло-то си.

—

Слѣдъ сключаніе-то на Скупщинѣ-тѣ, Сѣрбскый-тѣ Князь щѣлъ да прѣбываа 7 мѣсеца въ Нишъ. Спорѣдъ *Месенджеръ*, єдно взаимно посѣщеніе щѣло да стане между него и Българскый-тѣ

Князь, когато последній-тъ земе управление-то на Българіяк въ рѫкѣ-тѣ си.

—

Никой Англійскъ вѣстникъ укоряваѣ нападенія-та на Г. Гладстона вѣрху политика-тъ на Лордъ Бийконсфилдъ въ Турцїя и въ Сѫрдиїя. Аййк като казваѣ че той не знаалъ нищо за тѣзи неща бы правилъ ако да бѣше на чело-то на дипло-то Министерство.

—

Пай. Фрай Прессе доказа че Контъ Андраши, главный-тъ Австрійскій Министръ, отъ петь години насамъ трудѣ-благорадѣтелъ случай щото Австрія да заимаае Босна и Херцеговина.

—

Келтиие Пойтунгъ мисли че за упощоженіе-то на Социализмъ-тъ въ Германіяк не е достаточно само нагонваие-то въ неіяк на онѣзи кото го подкрѣпаѣ, но потрѣбно е да се оборятъ самы-тѣ имъ уредица и да се докаже на работническы-тѣ классове че онѣзи уменіе вмѣсто да улучшаѣтъ състояніе-то имъ ще направятъ еще по-лошо.

—

Прѣдсѣдатель-тъ на Сѣд. Державы у Америка, при отварайе-то на Конгресъ-тъ, сърадалъ го за ужасніе-то на мнръ-тъ, за подкрѣпаніе-то на прїятелскы-тѣ отношенія съ чуждестранны-тѣ Силы, за строго-то пазаніе на неутрашностъ-тѣ прѣзъ послѣдни-тѣ смущенія въ Европа и Азія, за необлѣдіе-то на земни-тѣ произведенія, за съживнаніе-то на промышленность-та и на търговіяк-та и особенно за еаагъ-тъ че народный-тъ представитъ стои сега много по-высоко отколкото непрѣди.

—

Въ Сѣд. Державы, при всичко че книжки-тѣ пары (сайвае-тѣ) имаѣ само 10 пары разлика на $^{9}/_{10}$ въ злато, Правительство-то и народъ-тъ постоянно ся трудѣтъ да уравнатъ напълно стойность-тѣ имъ съ злато-то

—

Политиие Кореспоидеиа обнародва единъ членъ въ който казва че Князь Дондуковъ, прѣзъ четирдиеиско-то прѣбываніе въ Крѫмъ, ималъ чести спазданія съ Императоръ-тъ и съ Императрица-тъ. Императоръ-тъ удобрѣлъ всичкы-тѣ му дѣла въ Българіяк и въ Источна Румелїя, и казалъ, като призналъ трудности-тѣ които той е ималъ и има да посрѣща, явилъ му че той може да ся надѣсвява на неговъ-тъ подкрѣпяк. При това той удобрѣлъ напълно проектъ-тъ на Българскя-тъ Конституція, който Князь Дондуковъ му подносѣлъ.

—

Каратеодоридї паша, новый-тъ Министръ на Вѣшнны-тѣ Дѣла, ся завѣрнъ тука отъ Крѫтъ въ сѫббота.

—

Въ членъ-тъ "Заиіо не трѣбва да мълчимъ" обнародвамъ въ 110-я брой на "Българинъ" ся казва че бѫдащій-тъ Българскій Князь трѣбва да е въодушевенъ отъ свободолюбивы чувства, да има высоко образованіе и да познава добрѣ начала-та на политическяк-та икономіяк, да е запознатъ съ характеръ-тъ, съ жиеоть-тъ, съ нуждаи-тѣ и съ стремленія-та на Българскый-тъ народъ, и най-послѣ да е неуклонливъ въ прѣдаж-тъ. Тоаи членъ ся прѣпорѫчва на вниманіе-то на избирателни-тѣ на Князь-тъ.

—

Споредъ "Българинъ", Народно-то Обѣраніе, което ще има за цѣль да разгледа и да удобри уставъ-тъ по който ще ся управлява Българско-то Княжество и послѣ да избере Князь-тъ, щѣло да ся свика въ Търново на 6 Іануарія.

—

Марша обнародва въ 36-я си броѣ вторый-тъ мемоаръ отъ страиж на Българско-то населеніе въ Источна Румелїя до Европейскя-тъ Комисія, въ който то отговаря на неіяма отговори на первыя му мемоаръ. Въ второя мемоаръ Българско-то населеніе казва че Комисія-та какыто добри закони и да нарѣди за въ Источна Румелїя, то нѣма добрѣе въ неіыаеіе-то имъ, понеже спорѣдъ Берлинскыя Договоръ неізлиителни-тѣ имъ трѣбва да бѫдатъ Султанови чиновници. То привода на примѣры неіспѣлено-то на обѣщаніе-то прѣобразованія въ Хат-и-Шерифъ-тъ на 1839 и въ Хат-и Хумаюнъ-тъ на 1856. То показа на въ него опасеніе отъ Турскы-тѣ гарнизоны, ако тѣ и да сѣстоѣтъ отъ редовны войски. Най-послѣ, населеніе-то на Источна Румелїя казва че понеже редовна-та страна е най-много пострадала отъ 2-3 годиеи насамъ, че тя е прѣдназначена Царигрдскя-тъ Конференція, и че Султанъ-тъ е прѣпознаѣ независимость-тѣ и чрѣзъ Св. Стефанскыя Договоръ, то не е наклоно да ся подчини изново подъ прямы-тѣ влаетъ на Турско-то Правительство и моли Г-да Комисаря-тѣ да съобщаѣтъ намѣреніе-то му на свои-тѣ Правительства.

—

Марша въ единъ членъ прѣпорѫчва сѣстаніе-то на гимнастическы дружества навсякѫдѣ въ Българіяк какъ казва че тѣ ще направятъ младежки-тѣ кораиы, пѣрганы, дѣятелны, веселы, дружелюбны и родолюбны.

—

Вѣстницы-тѣ казватъ че Руиаиы-тѣ при само-то си влаазніе въ Добруджя устроили поощы навсякѫдѣ, а въ Българіяк, при всичко че имамы мирь отъ 10 мѣсеца насамъ, да града нѣма които да са скачени съ редовиж гражданскя поща.

—

Вакъть обнародва единъ телеграмъ отъ Лондонъ, спорѣдъ който единъ С. Петербургскы вѣстникъ писалъ че Германскый-тъ посланникъ въ Лондонъ предложилъ на Лордъ Салисбери да ся прѣдѣли одна нарочна комисія въ Цариградско-то Англійско посолство, които да размисли за сѣедиеиеіе-то на Источна Румелїя съ Българіяк.

—

Вакъть казва че по причинѫ на нѣкои злодѣяніи, които ставали въ окрѫжія-та на Новый Пазарь и на Ташлиджа, Порта-та дала позволеніе на нѣкои Австрійскы полицейскы чиновницы да отидѫтъ въ тѣхъ за да ги спрѣхтъ.

—

Единъ депутація отъ нѣколко Босниаци, духовни и мирани, отишла въ Вѣенъ да да поднесе почестѣ-тѣ на на Австрійскый-тъ Императоръ.

—

Берлинскый-тъ дошеиішъ на *Таймсъ* пише че ся говорало въ Руеіыя Печатъ-те Русеія лиала на Англія, за намѣреніе-то сиа да заимаае Мервъ и блаиодаіы-тѣ му страны, ако бы нѣкоя часть отъ Афганистаиска-тъ земѣ да ся прѣсѣдіи на Индїя.

—

Отъ нѣколко дни насамъ телеграмъ-тѣ ни лиаахъ че Англійскый-тъ Министръ на финаиціи-тѣ ималъ намѣреніе да иека удобреніе-то на Парламентъ-та за еднѫ особна сумма пары, които щѣла да ся употрѣби за облекчеіе-то на състояніе-то на Родопеска-тѣ въстаници, които страдали много отъ глѣдъ и отъ студъ. Единъ по-послѣденъ телеграмъ, обаче, ни лиаа че той напускалъ намѣреніе-то си. Всякаа казва че много му е жалко за тѣзи новиии.

—

Кайме-то отъ день на день спада. Вчера еда лира ся разиалаше за 400 groma.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Берлиа, 29 Ноем. — Г. Хамеръ ся избралъ за прѣдсѣдатель на Швейцарскый-тъ Конфедераціяк.

С. Петербургъ, 30 Ноем. — Князь Горчаковъ, Руский-тъ Главенъ Министръ, ся завѣрнъ тука днесь отъ Бадеиъ-Бадеиъ.

Лондоиъ, 30 Ноем. — Въ Долийк-тъ Камара Сѫръ С. Портиотъ каза днесь че Руски-тѣ пратениціи още не сѫ ся отстегнали отъ Кабулъ. Той прибави че "Англія иишога не бы са съгласила да има Руско вмѣшателство въ Афганистанъ подъ каквато форма и да бѫде".

Болѣе, 1 Дек. — Говори ся че Англійскы-тѣ войски ся призовали отъ жителі-тѣ на Кабулъ да дадѫтъ талъ за да установятъ едно редовно Правителство, защото имало въстаніе противъ Емира-тъ. Говори ся още че послѣдній-тъ искалъ мирь.

Лондоиъ, 1 Дек. — Полиція-та запрѣла е дно лице кото искало да убіе Царицѫ-тъ.

Г. Бурке, Подсекретарь-тъ на Вѣшни-тѣ Дѣла, въ отговоръ на единъ въпросъ, казалъ че Англійско-то Правителство нѣмало извѣстіе за пристаніе-то на Руски чиновницы въ Персїя.

С. Петербургъ, 2 Дек. — Уѣдрилъ че една Конституція, съ едно отговорно Министерство, ще ся въведе наскоро въ Руссїя.

Новое Врѣмя обнародва единъ телеграмъ, спорѣдъ който едно въстаніе избухнало въ Китай.

Лондоиъ, 2 Дек. — Долиа-та Камара отхвърли съ 338 гласа срѣщо 227 уклоиеіе-то вѣрху Правителственыя-тъ Индійскя политика.

Англійскя-та войска, подъ командѫ-тъ на Генералъ Брауна, заиимала градѫ-тъ Джелалабадъ.

Дармшта, 2 Дек. — Княгиня Алиса, съпруга на Хесенскый-тъ Херцогъ и втора дъщеря на Англійскя-тъ Царица, ся поиамила днесь отъ дифтерїяк (гърлена болесть.)

Вѣена, 2 Дек. — Вѣенскый-тъ Парламентъ прїелъ Берлинскый-тъ Договоръ безусловно, като отхвърлилъ всякой уклоиъ вѣрху Правителственыя-тъ политика, и Пешанскый-тъ удобрилъ кредитъ-тъ отъ 20,000,000 фіоринъ, който е искалъ отъ Правителство-то за изваждаіе-то разноски въ Босиа и Херцеговиж за прѣзъ 1879 годиж.

Рима, 3 Дек. — Царь Хумберъ прѣелъ остаиякъ-тъ на Кероліно-то Министерство и натоварилъ Сиоръ Депретиса да образуае ново-то.

Келтиие, 3 Дек. — Управитель-тъ на Мысъ Добрая Надежда непратилъ на Мисъ Добрая Надежда непратилъ на Англія *ультиматум* (послѣдно слово) на начальиик-тъ на Каферъ-тѣ въ Зулу.

Лагоръ, 4 Дек. — Англійскы-тѣ войски заглавдѣхъ всичкы-тѣ проходы. Туземно-то населеніе ся показва прїятелско къмъ тѣхъ.

Китайци-тѣ сѣрдѣдоточаеть войски по границы-тѣ на Капгарїя (Источный Туркестанъ).

Лондоиъ, 4 Дек. — Въ Долийк-тъ Камара, тъкмо вечерь, Сѫръ С. Портиотъ, въ отговоръ на единъ въпросъ, казалъ че слухове-тѣ за еднѫ новъ Англо-Турска Конвенція и за съвѣршеніе-то устройствіе Кипръ въ Англійк не сѫ истинни. Послѣ, той казалъ че до причина на разногласіе-то вѣрху прѣдметъ-тъ за да ся даде една помощь на Родопеска-тѣ въстаниціи, Правителство-то не щѣло да го прѣдложи на разнскваніе-то на Парламентъ-тъ.

Пешта, 4 Дек. — Правителство-то поискало удобреніе-то на Унгарскя-тъ Камара за присъединеніе-то на приетаніе-то Пшнца съ Австро-Унгарїя, съгласно съ Берлинскый-тъ Договоръ.

Парижъ, 4 Дек. — Камара-та на Прѣдставителы-тѣ зеда въ вниманіе прошеніе-то на Англо-Французскый-тъ Комитетъ, съставенъ отъ притязателны-тѣ на Турскы фондове, въ което ся искало подкрѣпленіе-то на Министерство-то и на Цариградско-то посолство.

СВЯЩЕННЫ ПѢСНИ
СЪ НАПѢВЫ.

Една книга отъ 160 страиицы, подъ горно-то заглавіе, е излѣзла пъ подъ печать. Тя съдѫржа 210 священны пѣсни съ приличны-тѣ имъ напѣвы, и ся продава за 6 сребрыны гроша.

Нѣкои отъ тѣзи пѣсни сѫ произведеиы отъ богодѫхновенны-тѣ Псалмы, а другы отъ другы части на Св. Писаніе. Всичкы-тѣ сѫ назначены да изразятъ чувства на прѣдавно богослужеиіе, такыва като хваленіе на Съдателя и на Спасителя, благодареніе, покаяніе, желаніе за спасеніе, упованіе въ Божійк-тъ милость, радость въ Господа, и пр.

Нѣмъ е дорго да обнародѫемы такыва пѣсни, защото тѣ помагатъ да обработватъ и да развиватъ благочестивы-тѣ чувства кото сѫ изразявать въ тѣхъ.

Една подобна книга сѣ е напечатала прѣди 10-тѣ години подъ заглавіе "Правила за пѣніе и священны пѣсни съ напѣвы-тѣ имъ". Ако една голѣма часть отъ пѣсни-тѣ, които сѣ намирать въ нѣяк, и да сѫ съдѫржа въ настоящ-тъ книга, тя обаче правила за пѣніе, отъ примѣры за обучеіе и нѣкоеко сѣйтеки училищы и семейственни пѣсни. При това нѣйна-та цѣна сѣ намалява на три сребрыны гроша.

ОБЯВЛЕНІЕ.

Търговска-та кѫща, подъ названіе **Брат. Ив. Гешогу**, установена въ Цариградъ, принесе си ѭ въ ПЛОВДИВЪ. За това ако има нѣкой притежаіе, нека ся отправи до сѫщы-тѣ въ Пловдивъ до 31 день отъ днесь.

ОБЯВЛЕНІЕ.

Долоподписаиитѣ отворихмы търговскъ кѫща, подъ названіе **Ипчъ, Калчовъ & С°**, които ще ся занимава съ търговіяк и комисіоиа отъ всякой видъ, и ще исплъніва сѣ готовность всякъ прїятелска порѫчкъ.

Цариградъ, *Хаджиоглу Хиа № 5.*

Ипчъ, Калчовъ & С°

До издателъ-тѣ на Пчеловалнїк. — Единъ ученикъ отъ Роберъ Колежъ-тѣ имаа че той на дрско сѣрдце бы исплъніилъ желаніе-то на да напраае едно описаніе на градскыя животъ подобно на вашe-то описаніе на селскыя, ако да имаше сѫщы-тѣ *пчеловалнїк* или по-добрѣ сѫщій-тъ *калаиъ*, въ който вашѣ-то новы-тѣ сѣ Българскы думы.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**

въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-тѫ на А. Х. Бонджіана.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвертъкъ. Цена-та ѝ на єдна година є 30 сребрени гроша, а за шесть мѣсеца 15 сребрени гроша. Бѣло-то медженде шесть пѣрвы за 20 гр., рубла-та за 1½ гр. и франгъ-та за 4½ гр. Сношоватєлоте-та за заграда всякоя да се продолжаватъ и да се исправатъ въ полиція, въ група, или въ Адмиралскоя Конакъ тимбры (вулове) на Редакторъ-ту у Американъ Хапъ въ Цариградъ. Пѣснитѣ съ изпратєнитѣ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 14 ДЕКЕМВРІЙ 1878. Брой 50.

ИЗВѢСТІЕ.

Пѣкои отъ сношоватєлоте-ти ни разбрали отъ изпратє-ти ни че "Зорница" не ще обнародва вече политическіи новини. Тоя є погрѣшка. Та ще слѣдва и за напрѣдъ да обнародва политическіи новини, какво є обнародвала до сега.

ЕДИНЪ ВАЖЕНЪ ВЪПРОСЪ.

1.

Въпросъ-тъ за другый-тъ свѣтъ є твърдѣ важенъ, защото человѣкъ-тъ имать такова естество щото възможно є за тѣхъ да се възвишаятъ до най-высокъ-тъ степень на блаженство-то или да паднѧтъ до най-долнѣ-тъ степень на окаянство-то. Тоя въпросъ стана за насъ о що по-важенъ, като пріемаетъ че паще-то състоніе въ идущія свѣтъ може да се опрѣдѣли отъ наше-то поведеніе въ тоя свѣтъ. Ако това є така, тогава земный-тъ ни животъ, ако и да є твърдѣ кратъкъ, нма єдинъ неиспознанъ стойность и важность.

Истина ли є че души-тѣ ни сѫ безсмертни, и че въ-мно-то имъ състоянію ще се опрѣдѣли спорѣдъ поведеніе-то ни въ тоя свѣтъ?

Явно є пѣрво отъ само-то естество на человѣка, че това є възможно да є тай. Человѣкъ є надаренъ съ разумъ и съ съвѣсть, чрѣзъ които той є въ състояніе да различи добро-то отъ зло-то, да си избере едно-то или друго-то, и по то за начинъ да направи себе си честитъ или злочестъ спорѣдъ заслужливо-то слѣдствіе на поведеніе-то му. Ако человѣкъ съществуваа слѣдъ смьрть-тъ си, тогава явно є че бѫдѫщо-то му състояніе може да се опрѣдѣли отъ настоящо-то му поведеніе.

Това предположеніе єи подтвьрдава отъ общо-то вѣраніе на человѣческыя родъ. Человѣкъ-тъ въобще єи убѣденъ че тѣ ще продъльжаатъ да съществуватъ и слѣдъ смьрть-тъ си, и че тѣхно-то състояніе въ другый-тъ свѣтъ ще єи опрѣдѣли по нѣкакъвъ начинъ отъ поведеніе-то имъ въ тоя свѣтъ. Безъ да гледаемъ че това убѣжденіе є было смѣсено съ много голѣми заблужденія, то є толкова старо и толкова всеобщо колкото человѣческый-тъ родъ. Дивакъ-тъ въ колибѣ-тъ си, язычникъ-тъ посрѣдъ идолы-тѣ си, Африканскы-тѣ Негри, стара-тѣ Гръцы и Римляни, спекулативнѣ-тѣ философи, человѣци отъ вѣчны-тѣ религіи, и человѣци най-образованіи и найнеѣжни, съ малкы исключенія, да пріисали на нравственно-то дѣйствіе єдна таинственна силѫ, чрѣзъ която слѣдствія-та и ще єи просторѣтъ задъ гробъ-тъ. Такова едно убѣжденіе, толкова старо, толкова всеобщо и толкова обыкновено за най-просвѣтены-тѣ и най-неѣжны-тѣ въ свѣтъ-тъ, трѣбва да почива върху нѣкоя здрава основа. Нѣй не можемъ да предположимъ че едно убѣжденіе толкова всеобщо и толкова постоянно е съвсѣмъ безосновно.

Истина-та на това убѣжденіе єи подтвьрдава отъ пророческия гласъ на съвѣсть-тъ. Всевнаѣстно-то че съвѣсть-та предсказва че добродѣтелни-тѣ хора ще бѫдѫ гоненствуваатъ, а виновни-тѣ ще страдатъ. Ако това което правимъ въ настоящо-то нито получа нито вреди въ бѫдѫщо-то, тогава съвѣсть-та не трѣбашде да дава такыва обѣщанія! на добродѣтелны-тѣ и такыва учѣщанія на злодѣйци-тѣ. Та трѣбашде или да прѣдсказе сѫщы-тѣ нѣща за єдны-тѣ и за другы-тѣ, или пакъ да мьлчи съвѣсть. Богъ є създатель-тъ на съвѣсть-тъ и на законы-тѣ ѝ; и чрѣзъ дѣйствіе-то на тая божественна способность, той проглася на всякого че бѫдѫщо-то му състояніе ще се опрѣдѣли отъ настоящо-то му поведеніе. Тѫзи истина, която Богъ є посадилъ въ человѣческо-то нравственно естество, е почти тъй ясна като да єдне съобщена съ гласъ отъ небе-то. Ный можемъ да изслѣдамы тѫзи истины логически, по Създатель-тъ є далъ на всякы єдинъ правственъ способность, които не зависи отъ такыва слѣдванія, по изведѫщы тѣ ѩ прогласва. Въ наѣ ма єдинъ гласъ които ни казва че нравственно-то ни поведеніе въ тоя свѣтъ ще опрѣдѣли слѣдъ-тъ ни въ другыя свѣтъ. Ный чувамы тоя гласъ дажде сега до като сѫ заняти съ грижи-тѣ и съ удоволствія-та на тоя свѣтъ, и що го чувамы дори до смьрть-ни си часъ.

Ученіе-то на съвѣсть-тъ єи подтвьрдава отъ онова което єи случава въ тоя свѣтъ. Человѣческа-та опытность доказа че, подъ божественно-то управленіе въ тоя свѣтъ, наше-то състояніе, добро или зло, єи опрѣдѣли до єдинъ значителенъ степень, отъ онова което наѣ сами правимъ. Пѣрво доходѫтъ дѣйствія-та ни и послѣ слѣдствія-та имъ. Прѣимущества-та и добрины тѣ на тоя свѣтъ не се товарятъ на человѣкъ-тѣ противъ волѣ-тъ имъ, но тѣ имъ єи подаватъ като награда, които ще бѫде спечелена или изгубена спорѣдъ поведеніе-то имъ. Прочее, ако свѣтоеть-ни интересъ зависѣтъ отъ поведеніе-то ни, то явно є че явно-то ни благосъстояніе може тоже да зависи отъ него. Когато сѫдимъ отъ онова което знаемъ да єи случава въ настоящія свѣтъ, ный трѣбва да дойдемъ до тоая заключеніе относитено за другый свѣтъ.

Само-то естество сѫ което Създатель-тъ ни є надарилъ, гласъ-тъ на съвѣсть-тъ ни, и опытность-та на всякого ны учѣщаатъ че не трѣбва да бѫдемъ равнодушни върху тоая важенъ прѣдмѣтъ. Вѣчны-тѣ тоая проглашаатъ за безумны онѣзи които казватъ че онова което правимъ въ тоя свѣтъ нито получа нито вреди за въ другый-тъ. Дорости-та на такыва человѣци є голѣмо безуміе. Тѣ губятъ врѣме-то си, което слѣдъ като єи изминѣ, може да имъ єи види прагорѣдно отъ вѣчны-тѣ нѣмъ земны съкровища. Може да дойде едно врѣме, когато тѣ бѣхъ дали цѣлыи свѣтъ, ако да бѣше тѣхенъ, за още єдинъ день въ който да єи приготвятъ за другыя свѣтъ. Тѣ прѣнебрегаватъ благоприятелны случай, който имъ єи дава отъ Бога, и който, когато єи врѣмине, може да имъ єи види неиспознано драгоцѣнность.

Всяко тоая є тай, дажде ако да имаше едно по-ясно откровеніе за бѫдѫщо-то отъ онова което се съдържа въ естество-то имъ. Колко по-голѣмо трѣбва да бѫде безуміе-то имъ, когато тѣхно-то поведеніе єи обѣсжда и отъ Божіе-то откровеніе въ Св. Писаніе!

АПОСТОЛСКЫ-ТѢ ОТЦИ.

Апостолскы-тѣ отци сѫ были съвѣрменници на Апостолы-тѣ. Тѣ сѫ єи раждали, работили сѫ и сѫ єи съвѣтували съ послѣдни-тѣ за прѣуспѣяваніе-то на Христіянска-та религія, въ пьрвоначално-то ѝ пропсто и чисто формѫ. Имена-та на тѣзи отци сѫ: Поликарпъ, Варнава, Климентъ Римскый, Игнатій и Ерма. Тѣхны-тѣ посланія и епсаніе, които въ-общо єи пріемать за истинскы, то чести отъ Св. Писаніе, є доставилъ богата свѣдѫнія за живот-тъ на пьрвы-тѣ Христіяни. Тѣ служатъ като єдинъ историческъ врьскъ между живот-тъ на Апостолы-тѣ и живот-тъ на онзи защитницы на Христіянство-то, които прѣтьрѣпѣхъ гоненія отъ язычническы-тѣ императоры.

За частни-тѣ историйа на тѣзи Отцы може да єи каже пѣрватѣ че Варнава є работѣлъ съ Ап. Павла, и є бѣлъ убѣитъ съ камьни въ Саламисъ; Климентъ Римскый и Ерма сѫ работили тоже съ Ап. Павла, отъ които пьрвый-тъ се споменува въ Филип. 4; 3, и е умрѣлъ мученикъ 100 г. слѣдъ Р. Х., а вторый-тъ въ Рим. 16; 14; Поликарпъ є бѣлъ ученикъ на Ап. Іоанна, отъ когото той є бѣлъ опрѣдѣленъ за епископъ въ Смирна, и е прѣтьрѣлъ мученичество съ голѣмо мѫжество 166 г. слѣдъ Р. Х.; и Игнатій, който станалъ епископъ Антіохійскый около 67 г. слѣдъ Р. Х., и умрѣлъ като мученикъ 107 г. слѣдъ Р. Х.

Періодъ-тъ, който є извѣстенъ въ Церковна-та исторійа подъ имѧ-то "Апостолскы вѣкъ", почнува отъ съшествѣ-то на Св. Духъ въ день-тъ на Петдесятницѧ-тъ, и се сврьшва съ смьрть-та на Іоанна, послѣдній-тъ отъ Апостолы-тѣ. Апостолскы-тѣ отци поеже дѣло-то на Христіянство-то при смьрть-та на Ап. Павла и на Ап. Іоанна, и го тикнѫхъ на напрѣдъ подъ вѣнжакыть видъ гоненія и страданія. Въ тѣхно врѣме Христіянска-та религія не є имала много перемонии и обряди и отъ онѣзи които єи исповѣдвали Христа, єи были положени на разны мѣсты и многина отъ тѣхъ сѫ єи погрьбали съ смьрть.

Мѫчно є да єи каже кой отъ тѣзи отци заслужва най-голѣмъ-тъ почесть за своѝ-тъ Христіянскѧ ревность и прѣданность, но въобще тя єи отдава на Игнатія, който єи е наричалъ Богоносецъ. Около шестнадесеть отъ неговы-тѣ посланія и писма єи сѫ упазани и до днесь, но отъ тѣхъ само седмь єи признаватъ въобще за истинскы. Тѣ сѫ были отправены до Римляни-тѣ, до Поликарпа и до разны-тѣ Азіятски церкви; и на 1849 тѣ сѫ были обнародваны въ Лондонъ.

Игнатій є бѣлъ епископъ Антіохійскый въ продъльженіе на 40 години, и прѣзъ тоя врѣме той е работилъ неуморно за въздиганіе-то на Христіянска-та Церква и за умноженіе-то на членове-тѣ ѝ. На 107 слѣдъ Р. Х., когато Траянъ, Римскый-тъ Императоръ, дошелъ въ Антіохія и намѣрилъ че Христіянство-то се распространявало много въ тоя градъ, той веднага почнѫлъ да гони послѣдователи-тѣ му. Той повикалъ при себе си епископа Игнатія, и прѣди да го погубя, ималъ слѣдующія разговоръ съ него:

"Траян. Какъвъ зъ бѣсъ си ты да прѣтьлкашь заповѣди-тѣ ми, и да убѫждаашь другы-тѣ да правятъ така за да се погубятъ?

Игнатій. Никой не трѣбва да нарича Богоносеца зъ бѣсъ, защото вѣчны-тѣ зли духове сѫ отдалечени отъ слугы-тѣ Божіи; и като имамъ въ себе си Христа небеснаго царя, зъ могъ да развалѧ вѣчны-тѣ злѣтны на тѣзи злы духове.

Траян. Кой е Богоносецъ?

Игнатій. Онзи който има Христа въ сердце-то си.

Траян. И ный тоже нѣмамы ли богове-тѣ въ себе си, кои си бѣѭтъ за насъ противъ нашы-тѣ непріятели?

Игнатій. Ный грѣшите; само єдинъ Богъ има който е направилъ небе-то и земѭ-тъ, и єдинъ Іисусъ Христосъ, єдородный-тъ му сынъ, въ царство-то на который желѣзіа да се наслаждаваатъ.

Траян. За онова ли нѣкати да кажете който са е распнѣлъ отъ Пилата Понтійскый?

Игнатій. За оногова който е распнѣлъ мъ-то грѣхъ заедно съ причинителѣ-ты ѝ, и който е турилъ венѫк измамы и злоѣ на діавола-тъ подъ нозѣ-тѣ на онѣзи които го носятъ въ сердце-то си.

Траян. Тогаѩ ты поемши ли оногова който єи е распнѣлъ въ себе?

Игнатій. Да, защото писано е: "Ще єи заселѣѭ въ тѣхъ, и въ тѣхъ ще ходѣѭ."

Траян. Понеже Игнатій исповѣдва че носи въ себе єи оногова който єи е распнѣлъ, зъ заповѣдвамъ да єи закара вѣрзанъ отъ войницы въ Римъ, и тамъ

да ся хвърли между зъброве-тѣ за забавленіе-то на народъ-тѣ."

Заповѣд-та на Император-тѣ се непълнила, и Игнатій бѣлъ разсѣкаетъ отъ левове-тѣ въ Римскыя амфитеатръ на Ц. Христа 107 слѣдъ Р. Х.

Всякой Христіанинъ трѣбва да подражава примѣр-тѣ на епископъ Игнатія като се покаже тѣрдъ и непоколебимъ въ вѣрваніе-то си въ Христа.

"МАЦИНА ЛИ СѢ КОИТО ЩЕ СЕ СПАСЖТЪ?" (¹)

Не тѣрдѣ малцина, защото въ домъ-тѣ на Отца има *много* жилища, и тоя домъ трѣбва да ся напълни. (Іоан. 14: 2). Не тѣрдѣ малцина, защото Спасѣлъ-тѣ ще види плодове-тѣ отъ трудъ-тѣ на душѣ-тѣ си и ще ся *насити* (Іса. 53; 11); и онзи който е умрѣлъ за всичкы, не ще ся задоволи съ малко души като своѣ наградѣ. По спасеніе-тѣ ще бѫдѫтъ много-то малко отколкото може да бѫдѫтъ, и используча-та на другы-тѣ ще бѫде съвѣршено тѣхна грѣшка, защото тѣ не сѫ *подигавали* си врѣме за да влѣзатъ въ прѣдвидѣтѣ-тѣ тѣмъ тѣсны врата. (Лук. 13; 24). Тѣ сѫ мислили че е по-добрѣ да ся трудятъ за сѣгашны-тѣ богатства, почести и удоволствія, ако и да сѫ придобили тѣрдѣ малко отъ тѣхъ. Сѫ сѫщы-тѣ старанія тѣ можахъ да спечелятъ небесно богатство и небесна слава, ако искахъ.

Едно пареко угощеніе е приготвено, и всички сѫ призовавать на трапезатѣ на него свободно. Блаженіе сѫ, наистинѫ, онѣзи които вдѫхъ хлѣбъ въ Царство-то Божіе. (Лук. 14; 15). Но както въ врѣме-то на Христа така и сега, едни отиватъ на нивы-тѣ си, другы при добытъка си, и трети въ домове-тѣ си вмѣсто да побѫрзѫтъ да отидѫтъ на приготвено-то угощеніе. Дѫже сега по улицы-тѣ и по пътища-та слуги-тѣ на Господаря призовавать бѣдны-тѣ, хромы-тѣ и слѣпы-тѣ да дойдѫтъ на угощеніе-то и мнозина отъ тѣхъ отиватъ, когато едно голѣмо число отъ онѣзи, които сѫ бѫли призовани най-напрѣдъ, по-отсѫтъ така щото тѣмъ никого не ще ся позволи да вкусятъ отъ това угощеніе.

При вечѣто това, мѣсто мнѫ сще. Трапеза-та стои още сложена. Ный всичкы ся призовавамы на неіе. Не ще бѫде кѣсно, ако пріемемъ сега призовкѫ-тѣ. Нека побѫрзамы за да не бы да бѫдемъ отъ число-то на онѣзи на които Господарь-тѣ е казалъ: "Никой отъ онѣзи призовамы-тѣ человѣци нѣма да вкуси отъ вечерѣ-тѣ ми," Лук. 14; 24.

—

Всякой человѣкъ има нѣколко дарѫ отъ Бога. Той трѣбва постоянно да ѭ улучшава, ако иска да бѫде полезенъ на себе си и на подобны-тѣ си и угоденъ Богу.

—

Понеже истина-та е основана вѣрху единъ скалъ, ный трѣбва да копаѣте сѫбло за да видите основа-тѣ ѝ безъ да ся боите че ще съборите зданіе-то; но понеже лъжа-та е основана вѣрху пѣсьчастѣ, то, ако ся опитате да разгледате основа-тѣ ѝ, ный ще ѭ направите да падне.

—

Подкрѣпѭйте ся и утѣшавайте ся въ Господа; и бѫдѣте силни, ако ся намирате въ страданія отъ негово-то Провидѣніе, защото ный сте отъ обыкновенныя пѫть къмъ небе-то.

—

(1) Лук. 13; 23.

ПИЩИ.

Дѣй-тѣ голѣмы службы, които храна-та има да извръшва въ тѣло-то, са да подержа топлинѣ-та на тѣло-то и да достави вещество за пространыване-то и подновяване-то му. Да това пища-та да раздѣля отъ спасителн-та въ вклѣродния или топло-производителнѣ, и на селитродния или мышцо-образователнѣ. Това раздѣленіе, обаче, е своеволно и само отчасти прѣпособимо, понеже почти всяка вклѣродна пища съдѣржа и селитрѣ (азотъ) и почти всяка селитродна пища съдѣржа и вклѣродъ.

Въ постилно говежѫ мѣсо, което си чта отъ селитродныя-тѣ пищи, има много или малко мастъ или вклѣродъ, и въ зѣлени-тѣ (зарзаватѣ), които съдѣржатъ най-много селитродъ, какъ бѣлъ бобъ, грахъ, зелѣ и лукъ, има захаръ и ниацата. Така щото всичка-тѣ пища сѫ много или малко и селитродныя и вклѣродны, и тѣхъ дѫши сѫ употрѣбвать за пищы-тѣ само за да покажѫтъ кое качество тѣ притяжавать въ по-голѣмъ степень.

Главна-та служба на три-тѣ голѣмы вклѣродныя пищы — захаръ, мастъ и ниацата — е да подѫржѫ жизненна-та топлинѫ, и ако си употрѣбва повече отъ тѣхъ пища отколкото е нуждно за тѫхи цѣлъ, то ся трупа въ тѣло-то и произвожда тлѣтѣнѫк. За това всяка пища, които съдѣржа голѣмъ размѣръ отъ тѣхи пища, трѣбва да ся избѣгна отъ онѣзи които не искатъ да угоѣлѣятъ зажеетъ-тѣ си.

Въ барабой-та, за примѣръ, въ всякои сто чаетѣ, има вода 75, селитродъ (азотъ) 2. 1, ниацата 18. 8, захаръ 3. 2, мастъ 0. 2, соли 0. 7. Отъ тоя ся види че ниацата-та съразмѣрно е деветь пъти по-много отъ селитродоѣ-тѣ, и захаръ-та тоже много надминѫва селитродоѣ-тѣ. Пшенично-то брашно съдѣржа, въ 100 чаетѣ, вода 10. 7, фосфоръ-пентаексь соль 0. 96, селитродъ 2. 4, бѣлтъчно вещество 15. 4, и ниацата 63. 4. Пшенично-то брашно прочее съдѣржа съразмѣрно повече ниацата отъ барабой-тѣ, но прѣобрѫщаніе-то на една голѣмъ чаетѣ отъ ниацата-тѣ въ вклѣнѫк форѫмъ чрѣзъ печеніе хлѣбъ, намалява качество-то му което произвежда слѣстинѫк. Послѣ, повече четири-пети отъ вечѣто що дѣйствѫ подкрѣпѭ дышаніе-то, потрѣбно е да има въ хранѫ-тѣ ни четыри пѫти повече вклѣродоѣ отъ селитродоѣ. Въ прѣсено млѣко, ако елементи-тѣ които го съставливатъ и да ся мѣнятъ сподредъ видѣ-тѣ и качество-то на хранѫ-тѣ които си дава на добытъка, които произвожда, пак въ всякои сто чаетѣ, вода 86, селитродъ вещество 5. 5, захаръ 3. 8, мастъ 3. 6, соли 0. 66. Мастъ-та и захаръ-та, като ся прибавятъ заедно, надминѫватъ селитродоѣ-то вещество, и отъ това млѣко-то ся счита като вклѣродна пища. Но отъ варъ-тѣ който го съдѣржа, млѣко-то е растила пища, и най-добро за дѣца, защото то помага най-много за пространыване-то имъ. Едно яйце съдѣржа 15. 25 на $^{0}/_{0}$ вклѣродъ и 2 на $^{0}/_{0}$ селитродоѣ, и за това то ся счита като вклѣродна пища. Говежѫ-то мѣсо мнѫкы ся е считало за по-хранително отъ овчи-то мѣсо и отъ кокошки-тѣ. Сѫщо-то мѣсо, въ вѣобще тя е по-малко хранителна.

Отъ всичкы-тѣ зѣлени, грахъ-тѣ и бѣлы-тѣ бобъ съдѣржатъ най-много хранително вещество. Тѣ имать отъ 23 до 25 на $^{0}/_{0}$ селитродоѣно вещество. Отъ житны-тѣ произведенія овесъ-тѣ има наймного селитродоѣ; пшеница-та ще подѫрж кесо; поетѣ дохожда кукурузъ-тѣ, просо-то и ржъ-та. Ячемикъ-тѣ и оризъ-тѣ съдѣржатъ най-малко хранително вещество. Овощія-та ся много или малко хранителны, и тѣ помагатъ много за смѣлайе-то.

—

РАЗДРАЗНИТЕЛНИ И УПОИТЕЛНИ НѢЩА.

(Долнѝй-тѣ членъ прѣдадѫмы отъ единъ отъ главны-тѣ вѣстницы въ Нюйорькъ; и ако съдѫржаніе-то му и да ся отнеся за Америка, ный мислимы че е полезно и за тѫхи страны. *Ред.*)

Общы-тѣ слѣдствія на раздразнителны-тѣ и упоителны-тѣ нѣща сѫ почти сѫщы-тѣ. Тѣ дѣйствуватъ напрано вируу нервическа-та система, и произвеждатъ извѣстнѫ веселеніе и ухлаждѣ. Тѣхно-то дѣйствіе е рано сподѣ-тѣ блоложеніе-то и умственно-то расположеніе на человѣка който ги употрѣбва; но въ всякой случай когато самоотрѫвителна-та часть на спиртъ-тѣ, на тютюнъ-тѣ, на афіонъ-тѣ, на чай-тѣ, на кафе-то, и на конопъ-тѣ сѫ зена вкрѣпѭно, тѣ дѣйствуватъ силно и докарва смѫрть въ человѣка или въ животно-то. Хмель-тѣ може да бѫде изключеніе отъ горѣзазанны-тѣ, но той ся употрѣбва само като лѣкъ; и въ бирж-тѣ отрова-та вѣроятно не е въ хмель-тѣ, но въ спиртъ-тѣ. Съ изключеніе на хашишъ-тѣ, които ся горѣзазанны-тѣ нѣща не съдѫржа хранѫ; напротивъ, тѣхно-то употрѣбленіе намалява отъ-тѣ за хранѫ. Намѣрено е още че тѣ сѫ употрѣбвать повече отъ бѣдны-тѣ хора, които не могѫтъ да си доставатъ достаточно хранителна пища за яденіе. Въ Индія, Китай, Африкѫ, Америкѫ и Европѫ, миліоны, миліоны душы ся трудятъ да отмахнѫтъ гладъ си съ онова което не е храна.

Цѣлый-тѣ данокъ въ Съед. Дѫржавы върху спиртенна-тѣ питіеса прѣзъ 1877 е былъ 67,852,008 б. медждіета; а данокъ-тѣ върху тютюнъ-тѣ прѣзъ сѫщѫ-тѣ годинѫ е былъ 40,930,836 б. медждіета. Въ Съед. Дѫржавы 450,000 уврати отъ най-богатѫ-тѣ земѣк се сѣкатъ съ тютюнъ. Въ Индія. 300,000 уврати земя се сѣкатъ съ афіонъ. Въ Китай са употрѣбвана сѣкогодно-то количество на 25,000, 000 б. медждіета. Конопъ-тѣ се сѣкатъ за малко-то както палаза отъ тѣхъ, и то е толкова щото да уповава миліоны душы отъ человѣческый-тѣ родъ. За обработваніе-то на кокосовыя-тѣ орѣхъ, 37,000 уврати земя се посѣятваатъ. Хмель-тѣ сѫ така само въ най-плодоносня земѣк и скоро на истощаваатъ. Около 100 миліона оки чай ся износя отъ Азіятскы-тѣ пристанища за навѫнъ, и толкова едно количество остава за мѣстно употрѣбленіе. Стойность-та на чай-тѣ, който е влѣзалъ въ Съед. Дѫржавы прѣзъ 1877, е 16,481,467 б. медждіета, а стойность-та на кафе-то — 53,634,991 б. медждіета. Ни едно отъ тѣхи нѣща не съдѫржа хранително вещество. Тѣ може да посѫществѫ за лѣкъ, но онѣзи които слѣдватъ здравословны-тѣ закоѫны, нѣмать нѫждѧ отъ тѣхъ.

Сподредъ Д-ръ Холмсъ, "всякой лѣкъ е вредителенъ самъ по себе си. Въобще всичкы вредителны нѣща отнемать 5 на $^{0}/_{0}$ отъ жизненна-та сила на болный-тѣ. Вѣрна е че понѣкога тѣ сѫ по малко косвено, но извѣстно е че тѣ вынѫкы ся вредителни прямо." Чрѣзмѣрно-то употрѣбленіе на чай-тѣ произвожда едѫкъ особнѫ болестъ; и чрѣзмѣрно-то употрѣбленіе на кафе-то произвожда несмѣлаіе на стомахъ, сѫрдцебоѣ и нервическы безредицы. Употрѣбленіе-то на ракено жито или на печенъ овесъ е полозователно отъ употрѣбленіе-то на кафе или чай, защото пръвы-тѣ съдѫржатъ хранителны вещества. Много по-добрѣ пѫкъ да бѫде ако земя-тѣ, които ся сѣкатъ днесъ съ употребленіе нѣща, да ся сѣкѫ съ хранителны. Всякой трѣбва да знае че едно раздразнително и упоително нѣщо не само че не съдѫржа хранително вещество, но то нетощава сѫлъ-та на онозова който го употрѣбва. Родители-тѣ и попечители-тѣ на дѣца-та трѣба да внимаватъ да не ги привыкнѫватъ на никои отъ тѣзи раздразнителны и упоителны нѣща. Майкы-тѣ особно никога не трѣба да давать кѣнонъ на дѣца-та си безъ позволеніе-то на нѣкой лѣкарь.

—

Много Китайци кало видѣли че, прѣзъ послѣдній-тѣ гладъ въ нѣкои области на Китай, една голѣма помощь са дали на лишены-тѣ отъ Христіаны, почнили да мислятъ че Христіанска-та религія е нѣщо повече отъ человѣческа.

—

Има двѣ тежкы болести, отъ които е една-та ся нарича *тифусъ*, а друга-та *тифоидъ*. Тѣ много ся приличатъ въ нѣкои нѣща, а въ другы различаватъ. Една-та е остра, буйна и често смъртоносна, а друга-та е по-малко остра и буйна, и повечето пъти излѣчима. Една-та скоро докарва или смъртъ или пъти ся излѣчвать, а другы-та ся лѣкуча бавно. Твоусъ-тѣ причинѧ, че докарѫвословны условія особно отъ дишаніе лошѣ въздухъ, а тифоидъ-тѣ отъ пѫнніе нечистѣ водѫ, отъ чрѣзмѣрно умориѫніе, отъ излаганіе на студѣ, и отъ другы причины които докарватъ затѣгаѫніе (кабузуѫкъ). И дѣй-тѣ болѣсти се лѣкуватъ на малко по добрѣ и чистѫ хранѫ, съ прѣсенѫ въздухъ и съ добрѣ и подкрѣпителны питіета, като старо вино или нѣкой силенъ спрошъ. Студената вода може да послужи твѣрдѣ много за да намали топлинѣ-та на тѣло-то на болный-тѣ, кото понѣкога достигна до 105° Фаренайтъ.

За упазваніе-то на здравіе-то ни трѣба да вниманаѫмы много гирия-тѣ ни да ся уличатъ добрѣ, спални-тѣ ни да ся наложены на сѣлнце и често да ся разведрѫватъ, вода-та, който піемъ, да е чиста, и хранѫ-та ни да ся умѣренна. Онова което ся изпекна най-много е чиста та въ всичко.

—

Древній-тѣ градъ Сиконтонъ, при подножіе-то на горѣ-тѣ Гаргано, близо до Неаполъ, който е былъ заринѫтъ прѣди нѣкоке отъ едно землетрасеніе, неадѣйно ся открылъ. Единъ храмъ на Діанѣ, грѣбнѫла вѣрхъ едно пространство отъ четири урата, единъ памятникъ въ честь на Помпей, и едно голѣмо количество златны и мѣдны монети са ся открили. Кѫщы-тѣ были двадесеть крака подъ повѣрхность-та на земѣк-тѣ.

—

Единъ новъ еластиченъ клѣй, нареченъ Балата, са намѣрили напослѣдѫкъ. Той бѫлъ сокъ-тъ на едно дѣрво, което расте по брѣгове-тѣ на Орнюко и на Амазонъ въ Южнѫ Америкѫ.

—

Атина, съ едно населеніе отъ 50,000 душы, подѫржѫка 55 періодическы спасанія.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

АНГЛІЯ И ТУРСКЫ-ТѢ ПРѢОБРАЗОВАНІЯ.

Слѣдующе-то изключаны отъ *Таймсъ*:

Ако Хайрединъ паша и другари-тѣ му въ ново-то Турско Министерство сѫ ум и способни хора, тѣ ще побѫрзать да покажѫтъ искренность-та си съ дѣла, а не само съ свободолюбиво израженія. Порта-та сега се старае да направи сиѫта заемъ подъ поржчителство на Англійско-то Правительство, и найсилно-то й доказателство е че ако сѫгорешше-то й не прѣсне пиръ, тя не може нищо да прѣобразува. Та, обаче, ако и да е истощена отъ война-тѫ, не е съвсѣмъ неподвлана щото да не може да почне испълненіе-то на обѫщаны-тѣ прѣобразованія. Ако ли е надмала съвсѣмъ, безполезно е да се опитваме да ѝ съкѫпяваме чрѣзъ единъ заемъ отъ нѣколко милиона лира. Нова-та система на джандармерійск-та, който Сѫръ Х. Лейярдъ, Англійскій-тѣ посланикъ, прѣпоржча на Порта-тѫ, може да не е въведе изведнѫжъ въ цѣлъ-тѣ Дѫржава, но та може да се устрои въ нѣкои области дѣто безпорядокъ-тѣ сѫществува сега. Опрѣдѣленіе-то на Европейски чиновницы, които да надзирѫватъ сѫдилища-та и распоредѣніе-то на дангыри-то може скоро да стане сега. Никой не очаква щото цѣла Азіятска Турція да се прѣобразува въ единъ примѣрнъ Дѫржавъ вѫтрѣ въ единъ мѣсецъ слѣдъ обѫвроданіе-то на Султановыя Хатъ, но Турско-то Правительство може да покаже искоро че то е рѣшено да обезпече живота-тѣ и имоть-тѣ на подданицы-тѣ сѝ, да прѣобразува сѫдилища-та и да улучши системъ-тѣ на сѣбирайе-то на данѫцы-тѣ. Тѣзи нѣща са очаквать сѫ голѣмо нетърпѣніе. Надѣваме се че Англійско-то Правительство що-то на Христіянско-то населеніе въ цѣлъ-тѣ Турскѫ Дѫржавѫ, и на голѣмы-тѣ богато-надарены отъ природѫ-та земи, които сѫ оставени сега да се опустошаватъ да сѫ ограбватъ отъ горскы племена, наша длъжность е да постоянствуваме въ дѣло-то за което смы се задѫлжили. Нѣма-та народна честь е заложена; наше-то поведеніе сѫ наблюдава бодро отъ цѣлыя свѣтъ. Ако напусненъ прѣдприѣтіе-то сѫ отъ нѣманіе търпѣніе или отъ страхъ кѫмъ отговорности-тѣ, които ни е смы прѣемѣтнали добрѣ, твърдѣ малка въ възможность ще има да избѫдимъ Турція отъ съвкупнено кораблестроѣніе и да обезпечемъ едно бѫдѫще за всичко-то ѝ подчинени племена. Нашето отегсляніе вѣроятно ще бѫде лошашо-то за прѣобразованіе-то на Турско-то Правительство и въ Европѫ, защото нѣй не можемъ да очакваемы че другы-тѣ силы Силы, които чакатъ да видятъ примѣръ отъ Англія, ще покажѫтъ повѣчѫмъ смѣлость и дѣятелность отъ насъ. А сега, никакво извиненіе нѣмамы за отсѣдванѣ отъ отговорности-тѣ, и надежда има че Англійскій-тѣ посланикъ що може да повлияе ново-то Турско Министерство да тури въ дѣйствіе отдавна-тѣ, които Султанъ-тъ е правъ въ-тъ-тъ сѝ. Днесъ има твърдѣ малка причина, които да заплашва отношенія-та между Турція и Русѝя. Руськый-тѣ Императоръ, какото и да казвать нѣкои отъ чиновницы-тѣ му, е силно убѣдѣнъ че интереси-тѣ на Дѫржавѫ-тъ му изискватъ мѫръ, и види сѝ че по-прѣдпочитно-то вонистѣно расположеніе на Руськи-тѣ войски, са е напусналъ. Англія е рѣшена твърдо че, какото и да сѫ случи, та що настои за непъленіе-то на Берлинскый-тѣ Договоръ, и въ това тя сѝ подкрѣпи отъ Австрія и Франція. Мирополюбны-тѣ расположенія на Русѝя сѝ сѫгластвать съ свободолюбиво-то движеніе въ Турція, и това отстранява почти всѣкъ опасность за едно сѫтлъкновеніе. Ако Турскы-тѣ Министри желаѫтъ да "надовошатъ Европѫ," тѣ ще намѫрватъ че та е готова да се задовоши само когато види че тѣ сѫ рѣшени да направятъ нѣщо за подобреніе-то на Дѫржавѫ-тъ сѝ. Надѣваемы се че никоя партія въ Парламентъ-тѣ не ще сѝ опита да прѣпятствува на усилія-та на нашето Правительство за да осѫществи Турскы-тѣ прѣобразованія.

ОЦѢНЕНЕ НА ИМПЕРАТОРСКО-ТО СЛОВО.

Новое Время, С. Петербургъ.

Произнесены-тѣ думы отъ Руськый-тѣ Императоръ въ Москвѫ са отнесени на цѣлъ Русѝя; тѣ ще са чуѫтъ отъ всичкы-тѣ Русы сѝ нетинскѝ радость и съ дѫлбокѫ признателность. Думы-тѣ на владѣтель-тѣ сѫдържатъ любовь и примиреніе, и явѫватъ на Русѝя прѣближеніе-то на новы-тѣ врѣмена, слѣдъ жертвы и безпокойствія, прѣближеніе-то на окончателный мѫръ, и съ него заедно законно-то и мирополюбно-то благодеяніе на любезно-то ни отечество.

Всичкы-тѣ ни силы прѣзъ прѣдшествующы-тѣ двадесеть мирны годины сѫ были посвятены на въшнѝ-тѣ ни интереси. И щомъ въшнѝо-то дѣло са свѫрши, владѣтель-тѣ ни произнова да работѝмъ въ кралъ-тѣ на мѫръ-тѣ и на законность-тѣ, защото само по тоя начинъ, казва той, може да сѝ одрѫви бѫдѫщо-то могущество на Русѝя.

Голосъ, С. Петербургъ.

Прѣди дѣ годины Царь-тѣ ни прѣдизвѣсти войнѫ-тѣ въ Москвѫ, а днесъ той ни прѣдизвѣстава мѫръ-тѣ въ сѫщо-то мѣсто. Слѣдѣ едни годишны ужасны мѫки, мащабѣлъ-тѣ и бѫдѫщо-то на отечество-то е цѣлъ-та кошо-то трѣбва да гонимъ. Императорско-то слово отговаря на такѫв необходимѫ нуждность и ни показва пѫть-тѣ чрѣзъ който ще ѝ постигнемъ, т. е. чрѣзъ законность-тѣ, която е свѫзана историческы-тѣ велѫк стѫлка на Русѝя въ напрѣдъ-тѣ ѝ. Законность-та ни е дала правосѣдѣніе, особѣдѣніе-то на робы-тѣ и свободѫ-тѣ; тѣ въдѫтъ мѣсто-то самоуправленіе; та направи военно-то прѣобразованіе, и пр. и пр. Война-та напълно оправда това предвидѣніе и законно движеніе. Имѝ видѣхмы подвиги-тѣ на Руськы-тѣ войницы, събарѝне-то на въдинъкто-то отъ Парижкѝя Договоръ здѫніе и освобожденіе-то на Христіяны-тѣ. Сега е врѣме да са законнѝ за вѫтрѣшнѝ-тѣ си работѝ; и това самыя мѫръ Императоръ ни казва да направимъ. Сѫдователно, трѣбва да поемемъ пѫкъ дѣло-то на прѣобразованія-та си, които трѣба да сѝ въведѫтъ въ всичкы-тѣ клонове на управленіе-то.

Дѣва, Парижъ.

Руськый-тѣ Царь казалъ въ Москвѫ че "си надѣва за скоро-то сключваніе на окончателнѝ договоръ между Русѝя и Турція". Тѣзи неговы думы ни карать да вѫрваемы че условія-та то-за договоръ сѫ прѣемлемы, и че не само Порта-та но и другы-тѣ Силы ги считать за такыва. Тѣ сѫ были съобщены въ Вѣнѫ и въ Лондонъ отъ Конѫтъ Шувалова, и види са че Англійско-то Правительство възражава само на едно отъ тѣхъ. Осѣнѫ това, бѣз съмнѣніе е че Императоръ-тѣ напстѣнѝ желаѫ нѣмъ-тъ, но не трѣбва да забравямы че негови-тѣ заповѣди ще сѝ испълнѝватъ отъ дипломаты-тѣ му и отъ генерали-тѣ му.

Оппиніонъ, Римъ.

Руськый-тѣ Царь е говорилъ въ Москвѫ като че да нѣмаше никакѫв грижѫ за въшнѝ-тѣ работы на Дѫржавѫ-та си, като че да бѣхъ всичкы-тѣ му желанія задоволены отъ Порта-тѫ, и като че да не щѣше да зане нищо за Европейскѝ-тѣ войски. Той обѫрна всичко-то си вниманіе къмъ вѫтрѣшнѝ-тѣ работы на Дѫржавѫ-та си. Той е насѫрбенъ отъ незаконны-тѣ постѫпки на младежки-тѣ, и казва че единично-то възможно обезпеченіе на бѫдѫщо-то благоденствіе и величіе на Русѝя е да ся докарѫтъ пѫкъ въ пѫть-тѣ на законность-та. Впрочемъ е че Князь Горчаковъ ще употрѣби сѫщо-тѣ мѫрка срѣщо Италіяны-тѣ, които Князь Бисмарѫкъ употрѣбва срѣщо Социалисти-тѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Говори са, казва *Вакатъ*, че Порта-та приготвила новы планъ за окончателнѝ-тѣ договоръ между нѣй и Русѝя, а *Ф. до Босфоръ* казва че ново-то Министерство почнало пиково да разглежда Руськыя планъ на тоя договоръ.

—

Ф. до Босфоръ казва че Портата и Австрія срѣщѫтъ сѫщы-тѣ мѫчнотіи сега въ прѣговоры-тѣ си за занѝманіе-то на Новый Пазарскый санджакъ, който сѣрѣщѫхѫ прѣди занѝманіе-то на Босна и Херцеговина. Австрія не иска да са одрѣдѝ врѣме-то на занѝманіе-то на тоя санджакъ, но да ся каже само до когато нѫжда-та го изисква.

—

Месенджеръ заема отъ единъ Босненскы вѣстникъ една новинѝ, спорѣдъ както Албанци-тѣ не само отказвали да отидѫтъ да се бѝятъ противъ възтанѝци-тѣ въ Македонія, но искали да имать самоуправленіе, едно валія назначѫвѫ отъ тѣхъ и удобренъ отъ Порта-тѫ.

—

Единъ телеграмъ отъ Парижъ казва че Хотурѣ щѣлъ да ся прѣдаде вѫтрѣ въ 15 дни на Персы-тѣ.

—

Хайдарѣ Ефендѝ, бившій Турскы-то посланикъ въ Вѣнѫ и по-послѣ Анґорскы валія, са опрѣдѣли за *Мюстешарѝя* на Министерѫ-тѣ на Въшнѝ-тѣ Дѣла.

—

Пограничны-тѣ междуводны комисіи за Българія и Источнѫ Румелія отложѝли дѣло-то си за напрѫсѣтѣ. Нѣкои отъ членове-тѣ имъ си отидѫхѫ вече за отечественѝ-тѣ си земи.

—

Дева благоприятствуѫ на Англійско-то влѝяніе въ Малѫ Азія, защото, казва той, то ще бѫде въ полѫзѫ на Френскы-тѣ интереси въ Сирѝя.

—

Г. Джиръ, редакторъ-тъ на Индійскый *Таймсъ*, който напосѣдѫкъ пѫтувалъ въ Малѫ Азія, съвѣтва Англійско-то Правительство да направи по-скоро единъ желѣзенъ пѫтъ отъ Александретъ до Багдадъ, ако нека да прѣдвари завладѣніе-то на Анадолъ и на Персійскыя заливъ отъ Русѝя.

—

Мидхатъ паша, новый-тѣ Сирійскы валія, са прѣелъ съ голѣмы почести въ Бейрутъ и въ Дѫмаскъ.

—

Отъ нѣколко врѣме насамъ Кудокласи-тѣ въ Тесалія и въ Македонія продѫлжаватъ да показватъ свои-тѣ народны желанія и стремленія чрѣзъ Печатѣ-тѣ. Тѣ тъвратъ вече Румынскы-та и Грѣцкы учители, и искатъ да учатъ дѣца-та си на Влашкы языкъ и на Грѣцкы.

—

Единъ Германскы чиновникъ обнародѫвалъ единъ членъ въ единъ вѣстникъ, въ който казва че они, който заповѣдѫе Хератъ, що бѫде господарь на Афганистанъ и на близосѣдны-тѣ страны на Индійскѝ. Хератъ, казва той, е ключъ-та на Афганистанъ, но Мервъ е ключъ-тъ пакъ на Хератъ, до който Русси-тѣ сѫ по-близо отколкото Англичани-тѣ.

—

"Българинъ" казва че Князь Дондуковъ натоварилъ Г. Лукіянова, Министръ-та на Правосѣдіе-то въ Българія, да отпраи нѣколко писма до по-отличны-тѣ Българи въ Князжество-то, въ които да иска частно-то имъ мнѣніе върху 16 въпроса. По-важни-тѣ отъ тѣзи въпроси были: "Кои трѣба да бѫдѫтъ прѣдставители-тѣ въ Народно-то Сѣбраніе; "какъвъ видъ правленіе трѣба да ся даде на Българѝя; и Князь-тъ самодаетелъ ли да бѫде или да завися отъ Народенъ Сѣвѣтъ." Другы-тѣ въпроси са относѣли до народность-та и вѣрѫ-та на Князь-тъ, до негови-тѣ второстепенны длъжности и до наслѣдственство-то му; до длъжности-тѣ и число-то на Министерства-та и пр.

—

Отъ Кюстенджѫ пишѫтъ до *Тюрки* че Руманско-то Правительство имало намѣреніе да отвори нѣкоя пристанѫще на Черно-то море вѫрху северо-то Расимъ, защото Кюстенджанско-то не бѝло сегодня за въ бурно врѣме, и за това то щѣло да стане второстепенно и може-бы третостепенно. Единъ новъ градъ щѣлъ да ся въдѫгне при ново-то пристанѫще, на име-то на Кязъ Карла, който щѣлъ да ся свѫрки съ Браилъ чрѣзъ единъ желѣзенъ пѫтъ и щѣлъ да стане столица на Добруджѫ.

—

Единъ телеграмъ отъ Пловдивъ явява че Австрійскый-тѣ посланикъ прѣдложилъ на комитѣ-тъ да помоли посланицы-тѣ въ Цариградъ да подѣйствуватъ за завръщѫніе-то на Мусулманско-то населеніе отъ Ени-Загреско-то окружіе, което са намѫрало въ Малѫ-Азія и въ другы мѣста на Турскы-тѣ Дѫржавѫ. Австрійскы-тѣ, Френскы-тѣ, Англійскы-тѣ, Италіянскы-тѣ и Турскы-тѣ комисари удобрили това прѣдложеніе, но понеже Русскы-тѣ и Германскы-тѣ отказали да гласоподаватъ въ друго-то, са отхвѫрлило.

Комисія-та удобрила единодушно зетьи-тѣ отъ финанцѝялный комитетъ мѫрки за да си помогне на туземцы-тѣ безъ разлика на племе и на вѣрѫ, и натоварила единъ комитетъ да приготви единъ планъ, спорѣдъ който да си снабди сѣсмпано-то земледѣлческо населеніе съ сѣмє, съ добитъкъ за вѫрѣшаніе и съ пары за построеніе-то на кѫщы-тѣ му.

—

Отъ Цетинья пишѫтъ че великый-тѣ войвода Божидарѣ Петровичъ, прѣдседа-

тель-тѣ на Черногорския Сенатъ, бѣлѣ единъ отъ подглаешницу-тѣ на Българскаѩ Князь.

—

Единъ Нѣмецкъ вѣстникъ казва че Князь Дондуковъ далъ единаква устройство на Българскаѩ-та земеска войска (милиція) въ Българійа и въ Источна Румелійа и другояньтѣ отъ двѣ-тѣ области бѣли размѣсени.

—

Дева казва че Князь Дондуковъ отказа са е заигрывалъ отъ Либадійа гледа повече съ прїарїйе на дѣло-то на Международнаѩ-та Комісїйа и говори ако не осамостеленїе-то му е невъзможно. Тоѩ Европски вѣстникъ иска да знае дали чиновницу-тѣ на Руски-тѣ Императоръ почитатъ заповѣдь-тѣ му, когато послѣдній-та е обявилъ че Берлинскїй-та Договоръ ще са тури въ дѣйствїе напълно.

—

На 6-й того прїдъ нощь-тѣ чуха стаѩ една силна бура, които трая около 7 часа, и много нанесе голѣми повреди на зданїй-та по прилѣжащїя-та на Сѣворъ-тѣ. Сиели-тѣ по села-та на Мряморно море отъ Св. Стефанъ до Кумъ канїйа са нескритнаѩ отъ силны-тѣ вълны и са заплѣкъхъ въ море-то. Двѣ малны параходчета, единъ корабъ (гемїя), около 20 мауны, и около 500 канїи са са разбили и нѣколко мишрета са надпалили. Австрїйскїй-тѣ параходъ, който идалъ отъ Александрїйа, удрилъ на сухо. Въ слѣдъ-тѣ нощь единъ Френскъ параходъ, на имо "Византинъ", който идалъ отъ Марелїйа и хванадалъ екели-тѣ Воло, Солунъ, Дедеагачъ и Чанакъ кале, удрилъ въ брѣгъ единъ Англїйскъ параходъ, който стоялъ въ пристанище-то Ламсана (Мряморно море) и вкарѣлъ въ петь минуты потъпкалъ. Говори са че 268 души отъ пътницу-тѣ са са удавили. Въ слѣдъ-тѣ бурѣ единъ Грьцкъ търговскъ параходъ са разбилъ въ Егейско-то море. Цариградскїя-тѣ жители казваѩ че такъвъ бурѣ не са виждали отъ много годины насамъ.

—

Между удавены-тѣ въ Френскаѩ параходъ "Византинъ" е и сынъ-тъ на мюширинъ-тѣ Али Сайбъ паша, който бѣлѣ бивайнїя въ войска-тѣ, и който идалъ съ харемъ-тѣ си отъ Солунъ за Цариградъ.

—

Въ членъ-тѣ "Защо не трѣба да мълчимъ," обнародованъ въ 112-й брой на "Българшнъ," са казва че за да нѣма никакка студенина между управлящїи-тѣ и управлемы-тѣ въ Българійа, първитѣ трѣбва първо да проникнатъ добрѣ въ общественнаѩ и въ нравственнаѩ животъ на послѣдни-тѣ, и тогава да са произнесатъ въ тѣхъ. Дакле ако да виждатъ нѣкои недостатоцы въ тѣхъ, тѣ трѣбва да ги поправляватъ и да ги разводятъ като по-опытни и по-вѣщи въ всичко.

—

Отъ нѣколко дни насамъ слухове бѣхха са пресѣяли че Англїя ще сключи новъ сговоръ (конвенцїя) съ Турцїйа, средь който та ще поеме покровителство на Малѣ Азїйа, и островъ Кипръ ще стане съвершенно нейно притяжаніе. Единъ Измирскъ вѣстникъ казва слѣдующе-то вѣрху тоѩ прїдмѣтъ: "Начало-то на тѣзи слухове са види да е една разпря между Турско-то и Англїйско-то Правительство относително до Кипръ. Средь сговоръ-тъ отъ 4 Юнїя (н. к.), Порта-та си запазва право-то да назначи единъ Мусулманскъ прѣдставитель, родомъ отъ Кипръ, за да управлява] приходы-тѣ на вакуфскы-тѣ притяжанїя. Слѣдователно, та назначила нѣкой си Молла, на'ме Ходжа Ахмѣтъ Бей, по Сакъ Х. Левардъ, Англїйскїй-тъ посланникъ, отказалъ да го прїнорѣчи на Англїйскы-тѣ граждаселы и военны власти. Освѣнъ това, Генералъ Буллелї, управитель-та на Кипръ, не искалъ да има при себе си Мусулманскъ власть". *Месенджера*, като обнародва горнїя-та новина, казва че остаѩ всичка-та отговорность върху Измирскїй-тъ вѣстникъ, отъ който ѩ заема.

—

Порта-та опрѣдѣлила четырма комисари отъ своѩ страна за поправленїе-то на Грьцко-та границѣ отъ Тесалїйа и Епиръ. Тѣзи Комисари са: Гази Мухтаръ паша, Бахаиъ ефендїи (Ахмѣтъ), Абедиинъ Бей (Албанецъ), и Турханъ Бей, Турскїй-тъ посланикъ въ Римъ. Грьцкото Правительство тоже опрѣдѣлило отъ своѩ страна трима комисари.

—

Българско-то населенїе въ Ени-Загрско-то окражїе подало едно прошенїе на Международнаѩ-та Комісїйа чрѣзъ Г. Калей, Австрїйскїй-тъ Комисарь, който е бѣлѣ посѣтилъ Ени Загра прѣди нѣколко дни, въ което ѩ казва че то прїдпочита да умре нежели да са подчини на нарѣдѣк-та на Берлинскїя Конгресъ относително до неговы-та сѣдѣк.

—

Българско-то населенїе въ Македонїйа, по причина на възстанїе-то, са намирало въ твърдѣ лошо положенїе. Отъ много мѣста са научавамы че нѣколко хиляды Българскы чеѩди прибѣгнали отъ тамъ въ Княжество-то. По пьть тѣ сѣщаѩ нѣкои непріятности и са принудили да изостанатъ повечето отъ нѣщата си. *Тайнсъ* пише че Г. Пилтрейнъ, Англїйскїй-тъ Консулъ въ Софїйа, пишъ на Правительство-то си че нѣмало около 20,000 Българы, които побѣгнали отъ 38 села, по долнїя-та р. Струмжа, въ Джумжа, Дупницу и Самоковъ.

—

Марица въ единъ членъ казва че Българско-то населенїе въ Источна Румелїйа си намирало въ едакъ досадителжа невнѣшность и не знае що да правя.

—

"Българшнъ" обнародва единъ членъ отъ *Орїана*, въ който са казва че въ Българїйа отъ осемъ мѣсецца насамъ все нареждатъ, а пакъ още нѣйдѣ нѣма попца, който е първо-то необходимо нѣщо и за населенїе-то и за Правительство-то.

—

Говори се че Сафвет паша, бѣвшій-тъ В. Везиръ, щѣлъ да са назначи наскоро за Турскы посланикъ въ Парижъ.

—

Отъ Родосто пишатъ че въ бурѣ-тѣ на Никулдень тамъ загинали 16 душы и нѣколко мауны и варкы са разбили.

—

Единъ старъ Френскы Дипломатъ отправилъ едно писмо на Г. Водинтона, Френскїй-тъ Министръ на Вѣшни-тѣ Дѣла, въ което му казва че той трѣбвалае да мисли за интересы-тѣ на Францїйа въ Берлинскїя Конгресъ като знаеше че Англїйа щѣше да заинтае Кипръ, и Австрїйа — Босна и Херцеговина; и вмѣсто да са хвалише че надѣлъ въ него съ "чисъ рацѣ", той като дръжаеше жажъ трѣбваше да надѣе съ "вълны рацѣ". Послѣ той изразява опасенїя за Францїйа, като казва че Англїйа, сра-та й съперница, ся жажи да упражни вліяніе-то й въ Источны-тѣ страны чрѣзъ заемайнїе-то на острови и на пристанища тукъ тамъ.

—

Вакатъ казва че слѣдѣ едно разсѣкванїе въ Софїйа рѣшало са да са прїемать владецы-тѣ и Екзархъ-тъ,* не като Екзархъ, а катоЛовченскы владѣкъ, въ Народно-то Сѣбранїе, когато ще стане въ Търново слѣдѣ праздницу-тѣ. Той прїбаяа не и Мюфтїя-та и Хахамъ Башїя-та Софїйк щѣли да прїсъстствуватъ въ него.

—

Нѣкои чиновне-тѣ на Международнаѩ-та Комісїйа въ Пловдивъ прїстигнали тука прїдя 2-3 деня.

—

Споредъ "Българшнъ" отъ Софїйа ся дало заповѣдь цѣло никой отъ настоящы-тѣ Българскы чиновницы да не ся избира за прѣдставитель въ Народно-то Сѣбранїе.

—

Отъ Пловдивъ пишатъ до *Месенджера* че Генералъ Столипинъ, главный-тъ управитель на Источнѣ Румелїйа, запобѣдалъ на всичкы-тѣ подуправители и по-долни чиновницы да прїпознаѩтъ Г. Пѣмта за управитель на финанцїи-тѣ на тѣзи области, и нѣма вмѣсенїя че той ся опрѣдѣля за такъвъ отъ Турско-то Правительство, но отъ единъ международнаѩ комісїйа, въ който нѣма и Руски членове.

—

Научавамы ся, казва *Месенджера*, че Г. Давидовъ, Рускый-тъ Генералемъ Консулъ въ Българїйа, въ качество-то си на прѣдставитель на единъ отъ Великнаѩ Сила, които са подписали Берлинскый-тъ Договоръ, поискалъ да заседава въ сѣбранїя-та на Консулскы-тѣ комисїйа, които надзирава сега въ Софїйа. Дѣла-та на Руская Императорскы комисарь. Тѣзи комисїя, обаче, имала до сега само дѣй сѣбранїя, и та още не была възлиза, защото Германскый-тъ и Италїянскый-тъ прѣдставители още не престигнали въ Софїйа.

—

Порта-та рѣшила да умножи дажджа-та вѣрху вина-та и спиртовна-та питїйа.

—

Между избалены-тѣ отъ Френскаѩ параходъ, който потъпнѣ въ Мряморно-то море, е Белгїйскый-тъ Консулъ за въ Българїйа.

—

При всичко че много частни планове ся прѣдставиѫ на Правительство-то за постепенно-то отстеглянїе на кайме-то, ни единъ отъ тѣхъ не е показалъ практичень, защото нѣма злато сѣрщо него. Въ слѣдствїе на това, то пада отъ день на день. Една лира сега ся разваля за повече отъ 400 гр. кайме.

—

Комитетъ-та на Руск.-та волнѣ флотѫ порѫчалъ да са построѩтъ още два военны кораба въ арсеналъ-тѣ на С. Петербургъ и на Николаевъ.

—

Отъ Рущукъ пишатъ до *Джеридей Хавадїс* че тамъ имало още 300 тона конто щѣли да са прїносятъ въ Цѣрград.

—

Дева казва че възможно е щото Англїя да стане порѫчителка за единъ заемъ сѣрщо устлаканїе-то на Александретъ и Мерсина, дѣй прїстанища въ ку Анадолско-то крайбрѣжїе.

—

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 8 Дек. — Дневнїй *Таймсъ* казва че силно-то протестуванїе на Англїйк сѣрщо прїсъстствїе-то на Руски-тѣ прятелницы въ Кабулъ усилѣло въ С. Петербургъ. Руско-то Правительство рѣшило да ги повыка назадъ, и явило вече за това на Англїйско-то Правительство. Запобѣда-та щѣла да прїстанїе въ Кабулъ въ три седмицы.

Императорска-та Отоманска банка получѣла да сѣбира помощи за Мусулманскы-тѣ Християнски-тѣ бѣжанцы въ Турцїйа.

Лондонъ, 8 Дек. — Дневнїй *Таймсъ* обнародва единъ телеграмъ отъ С. Петербургъ, който подтвѣрдява новинк-тѣ, че Царь-тѣ е запобѣдалъ на Руски-тѣ прятелницы да си отстеглятъ отъ Кабулъ. Тоѩ вѣстникъ сърадва Лордъ Бикъсфилда за непоколѣмость-та на положенїе-то му спрямо Русїйа.

Лондонъ, 9 Дек. — Афганистанскый-тъ Емиръ побѣгнѣлъ въ Туркестанїйа, като оставилъ въ Кабулъ сына си Якубъ Хана да управлява общы-тѣ работы. Англїчанїте може да вѣзвѣтъ въ прїговоры съ Якубъ Хана, който, въ такъвъ случай, ще отиде въ Англїйа.

Лондонъ, 9 Дек. — Една офицїйана депеша подтвѣрдява новинк-тѣ че Емиръ-тъ Шеръ Алп побѣгнѣлъ въ Туркестанъ, и че упльномощилъ сына си Якубъ Хана да влѣзе въ споразумѣнїе съ Англїйк.

Парижъ, 9 Дек. — Френскый-тъ Парламентъ отложилъ заседанїя-та си до 2-й Иануарїй.

С. Петербургъ, 9 Дек. — Едно общо сѣбранїе отъ учеицы и надзиратели станало въ сѣббота прїдъ Министерство-то на Общы-тѣ сгради. Министръ-тъ като показалъ незакоиность-та на постъпки-тѣ на това сѣбранїе, непратена-та му него депутацїя са отстеглила, и сѣбранїе-то са разтурало безъ да нарушѝ мѝръ-тъ.

Лондонъ, 10 Дек. — Дневнїй *Обзервер* казва че мѝръ-тъ или война-та зависѝтъ отъ Русїйа. Той забѣлѣжава че мирологьбны-тѣ заявленїя нищо не доказватъ, и че Берлинскый-тъ Договоръ тѝрѣва да ся испълни.

С. Петербургъ, 11 Дек. — По причѝна на нѣкои заявленїя, много душы са заарѣли. Вѣрва се че университетѣ и училища-та ще ся затворѝтъ прѝ времѐнно.

ОБЯВЛЕНІЕ.

Търговска-та кѫща, подъ названїе **Брат. Ин. Гешоглу**, установена въ Цѣригрдъ, прїнесе ся въ ПЛОВДИВЪ. Затова ако има нѣкой прїтенцїя, нека ся отправи до сѫщы-тѣ въ Пловдивъ до 31 день отъ днесь.

ОБЯВЛЕНІЕ.

Долоподписани-тѣ отворихмы търговска кѫща, подъ названїе **Иччъ, Кацчовъ & С°**, които ще ся занимава съ търговїя и комисїонъ отъ всякой видъ и ще испълнава са готовность всѣка прїятелска порѫчкѫ.

Цариградъ, *Хаджепулю Хан* № 5.

Иччъ, Кацчовъ & С°

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-та на А. Х. Бонджіанъ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвѣртокъ. Цѣна-та за єдна година е 30 сребрени гроша, а за шесть мѣсеца 15 сребрени гроша. Бѣло-то меджиѓе ще ся пріема за 20 гр. рубла-та за 17½ гр. и ѓрошъ-то за 4½ гр. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ предплатятъ и да сѣ исправятъ въ полиша, въ грушо, или въ Австрійскои монетки тамбри (нулове) на Редакторъ-то у Американ Хаус въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстяватъ по 2 гр. на ред-та.

Година 3. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 21 ДЕКЕМВРІЙ 1878.** **Брой 51.**

ИЗВѢСТІЕ.

Седмична и мѣсечна "Зорница" ще продлъжавать да сѣ обнародвать и прѣзъ идуща-та 1879 годинѣ на сжщы-та цѣнѣ. За повече подробности, нѣжель въ броеве-ты 45, 46, 47, 48 на седмична-та.

Тѣзи седмица пращамъ на всички-ти си настоятели по нѣколко повече листове отъ седмична-та "Зорница" съ цѣль да ни сѣбератъ повече спомоществованія за нея за прѣзъ идуща-та годинѣ.

—

Нѣкои отъ спомоществователи-ты ни разобрали отъ извѣстіе-то ни че "Зорница" ве ще обнародва вече политическои вѣсники. Това е погрѣшка. Ти ще слѣдва и за напрѣдъ да обнародва политическои вѣсники, както е обнародвала до сега.

—

ЕДИНЪ ВАЖЕНЪ ВЪПРОСЪ.

2.

Въ послѣдній-та си бро́й казахмы че като земемъ въ вниманіе само естество-то на человѣка, общо-то вѣрваніе на свѣтъ-ть, пророческій-та гласъ на съвѣсть-та и настоящ-та опытность на частны лица и на народы, твърдѣ вѣроятно сѣ ще ся състояніе-то ни въ другыя свѣтъ ще сѣ опрѣдѣли отъ поведеніе-то ни въ тозѝ свѣтъ. Но когато сѣ отправимъ до Слово-то Божіе и разгледамы ученія-та му, никакво съмнѣніе не остава вѣрху тоѝ предмѣтъ. Осѣвнь ако откажемъ съвѣсмъ истинность-та на ученія-та му или испорчимъ значеніе-то имъ, щѣ трѣбва да пріемемъ че състоянiе-то ни въ другыя свѣтъ ще сѣ опрѣдѣли отъ нравственото-то ни поведеніе въ тозѝ свѣтъ. При всичко че тѣхъ-та ни сѣ подчинены на силж-та на смъртъ-та, Св. Писаніе ни открыва че душы-ѣ ни сѣ назначены да съществуватъ въ другыя свѣтъ. Спорѣдъ ученія-та му, смъртъ-та е само єдно сѣбытіе въ исторіѣ-та на человѣческа-та душа; и това сѣбытіе, като сключва съществованіе-то ни на тѣ-та, възвежда ны въ єдинъ нового тѣлъ животъ въ другыя свѣтъ. Пи́ісо-то ни учи ясно още че поведеніе-ѣ въ тозѝ животъ ще опрѣдѣли какво ще бѣде състоянiе-то ни въ онзи свѣтъ. Това ся проумѣва отъ славны-тѣ данія за добродѣтелни-тѣ и отъ прим-тѣ страданія за злы-тѣ. Вечныя-ѣ свѣтъ на Библія-та, отъ Бытіе-то кроненіе-то, сѣ основаватъ вѣрху настоящ-то ни поведеніе ще сѣ бѣдѝ-ще-то ни състояніе. Ако мъ прѣдположеніе-то че настоящ-то поведеніе нѣто ще ни подлуча е ны вредѝ въ бѣдѝще-то, тогаѝ не можемъ да излѣзимъ сѣ отъ Іисуса Христа и на Апостолы. Ако това прѣдположеніе е истинно, тогаѝ реднность-та на Ап. Павла е была съвѣсмъ безполезна, и неговы-тѣ наставленія за да живѣемъ свято єж безосновны. Въ такъвъ случай дѣло-то на Христовата смѣрть ще бѣде излишно. Ако слѣдствія-та на святость-та и на грѣхъ-тъ, на покорность-тъ и на непокорность-тъ, на молчніе-то и на кльнаніе-то, на честность-тъ и на измамъ-тъ, на благоволеніе-то и на жестокость-тъ, на благочестіе-то и на нечестіе-то, щѣ бѣдѝ-тъ єдни-тѣ, тогаѝ каква нужда щѣше дадма за єдинъ божественъ Спаситель? Никаква.

Библія-та обаче учи съвѣсмъ различно ученіе. Тя различава твърдѣ ясно дѣла-та и характеръ-тъ на добродѣтелны-тѣ отъ дѣла-та и характеръ-тъ на нечестны-тѣ и на порочны-тѣ; и та учи че що има твърдѣ голѣма разлика въ бѣдѝще-то имъ състояніе. Та казва: "Не дѣйте си лъжа: Богъ порутаетъ не бива; понеже каквато посѣе человѣкъ, това ще и да пожнье. Защото който сѣе въ плъть-тъ си, отъ плъть-тъ ще тлѣніе да пожнье; а който сѣе въ Духъ-тъ, отъ Духъ-тъ ще животъ вѣченъ да пожнье."

Тъзи думы ясно налагатъ нравственыя-тѣ начала на конто человѣческый-тѣ животъ е былъ подчиненъ и спорѣдъ конто бѣдѝще-то му положеніе ще сѣ опрѣдѣли.

Человѣкъ-тѣ єж свободни; тѣ сѣ свободни да сѣкѣтъ въ плъть-тъ или въ Духъ-тъ — както пѝкатъ; тѣ сѣ свободни да образуватъ характеры-тѣ си спорѣдъ желаніе-то си; тѣ сѣ свободни да пріемѝкатъ или да отхвѝрлятъ Господа Іисуса Христа за свой Спаситель; по слѣдъ като изберѝтъ какво сѣме ще посѣѝтъ, какъвъ характеръ ще образуватъ, и слѣдъ като посѣѝтъ дѣйствително това сѣме, образуватъ тозѝ характеръ и довѝршатъ дѣйствіе-то си на земѝ-тѣ, слѣдствія-та що ще сѣ опрѣдѣлятъ така щото тѣ вечно не ще имать силж-тѣ да ны унищожѝтъ или даже да ны намѝнатъ.

Защо на Бога е было угодно да направи человѣшы-тѣ свободны за да опрѣдѣлятъ така вѣчно-то си назначеніе не е нужно да распитамы много. Нѣй можемъ да не смы ны състояніе да мо́ жемъ єсга нѣкыво вѣчны-тѣ причины на това. За насъ е достаточно да знамъ че сме надарени съ такавѝ свободѝ, и ный трѣбва да ся стараемъ да ны употрѣбяваемы по такъвъ начинъ щото да ни бѣде наконецъ єдно благословеніе, а не єдно проклятіе.

Ако душы-та дѣйствително е безсмрѝтна, ако тя ще продлъжава да съществуватъ повече отъ слѣщо-то и отъ звѣздѝ-тѣ и даже додѣто самъ Богъ съществуваѝ, и ако прѣзъ вѣчны-тѣ бѣдѝщы вѣкове на съществованіе то ѝ, то ще ся пази вѣчны-тѣ си способности за радость и скърбѝ, тогаѝ кой може да остане равнодушенъ за бѣдѝще-то ѝ състояніе? Какво положеніе-то на душы-та прѣзъ вѣчны-тѣ бѣдѝщы вѣкове ще сѣ опрѣдѣли отъ нравственото-то ѝ поведеніе тука, и ако єдинъ вѣдъ поведеніе ще придобѝе вѣчно блаженство, а другъ вѣдъ — наказаніе, кой може да остане равнодушенъ за поведеніе-то си, и да кажѐ че каквато и да прави нѣма никакво слѣдствіе? Даже ако да имаше нѣкаква възможность че єдно вѣчно слѣдствіе бы имало отъ поведеніе-то му, нѝкой умѣнъ человѣкъ само за нѣкоѝ привѣременъ полъж или за нѣкое привѣременно наслажденіе, не бы турялъ вѣчно-то си благосъстояніе въ опасность. И ако това е така, человѣщи-тѣ, които прѣнебрегаватъ єдно-то откровеніе Божіе, показватъ єдинъ безгрѝжность толкова глупажѝ и толкова безумнѝ щото тѣ не може да ся проумѣе.

Колко непонятно е безуміе-то на онѝзи които прѣзъ вѣчныя си животъ сѣ трудятъ за придобѝване-то на земны скѣрвища, които сѣ привѣрѣмены и тѣлны, а никакво вниманіе не обрѝщатъ за придобѝване-то на небесны скѣрвища, които сѣ вѣчны и нетлѣны! Колко чудно е безуміе-то на онѝзи които ся грижатъ повече за потрѣбно-стѝ-та на умирающы-ѣ си тѣла отколкото за потрѣбность-тѣ на безсмрѝтны-тѣ си душы!

—

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

Повече день-ты наближава ѝ който ще ознаменуваме рождение-то на Іисуса Христа, добрѣ е да си напомнамы причины-тѣ за които трѣбва да ся радаемы въ тозѝ день.

Добрини-тѣ, които Христосъ е направилъ на человѣчество-то, съ толкова много щото мъчно е да ся изброѝятъ. Потрѣбно бы было да почнемъ пріемѣ́ѝнаніе-то отъ онзи самый день въ който праотци-тѣ ни сърѝшили въ Едемскы-тѣ градинѣ и да го продлъжаемы до настоящія часъ. Тѣзи добрины сѣ толкова распространены щото потрѣбно бы было да простремъ изслѣдванія-та си въ вѣчны-тѣ вѣки дѣто Евангеліе-то Христово е было проповѣдано.

Благотворѝтелно-то вліяніе, което е произлѣзло отъ животъ-тѣ и отъ смъртъ-та на Іисуса Христа, е было толкова общо и толкова проницателно, щото да да ся състаномѣ едно право понятіе за него, потрѣбно бы было да разгледамы самы-тѣ основанія на нынѣшны-тѣ учрѣжденія и да проницемъ въ дух-тъ на настоящ-ѣ вѣкъ. Зайнѝе-то на Іисуса Христа вѣрху свѣт-тъ е было напѣнѝ-тѣ толкова очистително и облагородително, щото мѣчно е даже да си въобразимъ какъвъ бы нѝлъ тоѝ свѣтъ безъ него.

Человѣческо-то съвершенство на Іисуса Христа вѝмыслы е подбуждало человѣчество-то и въ добродѣтель-тѣ. Неговы-тѣ ученія, до єдинъ значителенъ степень, сѣ спомогнѝли за сближеніе-то на народы-тѣ и за умноженіе-то на благо„вѣтелны-тѣ учрѣжденія. Чистота-та на Евангеліе-то му запалѝ нѣко общество отъ разнратителны-тѣ силж на человѣчесны-тѣ страсти. Святость-та на Евангеліе-то му постепенно прѣчистѝ свѣтъ-тъ отъ мерзости-тѣ му. Миролюбивы-тѣ му духъ намалѝ число-то на войны-тѣ и улекчава тѣхны-тѣ ужасы.

Цѣлѝ дѣлжимъ още по-много на Іисуса Христа за онова което той е направилъ за насъ частно. Ако общо-то му вліяніе върху народы-тѣ е блаженно, дѣйствѝе-то на благодать-тъ му въ сърдца-та на частны-тѣ лица е още по блаженно. Понеже той е сганѝлъ єдинъ єдинственъ примѣръ, който е въ състояніе да доде твърдѣ близо до самове-тѣ человѣчесны; той може да проумѣе напълно състояніе-то имъ и да съчувствова съ тѣхъ въ вѣчны-тѣ имъ скѣрби. Понеже той е былъ єдинственъ человѣкъ като насъ, той знае всѣко бремя което ни тежи, всѣкъ скѣрбь които насѣрбѝва сѣрдце-то ни и всѣко нещушеніе на което смы наложени. Ный можемъ да го приближимъ смѣло, да ну говоримъ свободно и да ся утѣшаемы на случайствѝе-то ны, защото той е человѣкъ като насъ. Той е былъ въ всѣко искушаваны като насъ, и е въ състояніе да помага на онѝзи които ся искушаватъ. Той има не само человѣческо но и божественото естество, и за това той е въ състояніе да направи всѣко което е нужно за онѝзи които ся уповаватъ на него. Той е єдородный-тъ Синъ Божій, и за това легово-то самоокеорѝтвание на кръвъ-тъ има єдинѣ неоцѣнимъ стойность прѣдъ Законодателъ-та на вселенѝ-тѣ. Понеже самый-тъ Синъ Божій е умрѣлъ на кръста, вѝнѣго грѣшницы-тѣ, праведны-тѣ слѣдія на свѣта може да просятъ всѝчко което имать упованіе на него. Понеже Синъ Божій ходѝлъ-ствуа за онѝзи които ся уповаятъ на милость-тъ му, всѝкой отъ тѣхъ що пріеме свободно спорѣдъ нужда-тѣ си. Понеже Синъ Божій обѝщава да прати Духа Святаго за да очисти сѣрдца-та на всѝчны които желѝятъ да ся избѝятъ отъ разрушеніе-то на прѣхъ-тѣ, всѝчки може да ся радѝятъ съ прѣголѣмѝ радость.

Нѝка Богъ да ни помогне да отдѝямъ нѝалъно добрины-тѣ, които смы прѝобѝли чрѣзъ Іисуса Христа, да бѝдемъ благодарни на тѣхъ, и да ся посвятимъ сѣрдечно на служѐж-та на оногова, който ны е искупалъ чрѣзъ скѣлнодѝшна-тъ си кръвь.

—

Който притежава Христа не може да бѣде сиромахъ; а който не го притежава не може да бѣде богатъ.

—

Моленіе-то е и длъжность и правдина. Но хора-та въобще, даже и Христіани-тѣ, го считать повече като длъжность отколкото правдина. Тѣ са молятъ не то-нова защото имъ е дозволено да си молятъ, но защото тѣхна-та съвѣсть имъ казва че тѣ трѣбва да са молятъ. Само онѣзи, които постоянно са молятъ, могатъ да оцѣнятъ колко голѣма правдина е моленіе-то. Такъва хора усѣщатъ че тѣ не могатъ да живѣятъ безъ него. Тѣ го цѣнятъ като нѣщо повече отъ нуждѣнъ-тѣ си гражки, както Іовъ е цѣнилъ думы-тѣ Божіи, Тѣ сѣ намѣрили, чрѣзъ опытность, че моленіе-то "прави потемнѣлыя облакъ да се разтура" и "водарва всяко добро сѣмѣе." Христіанинъ-тѣ мѣма нужда да сѣ подбуждава да сѣ моли, защото писано е: "просѣте и щѣ ви са даде." Ето защо моленіе-то е повечето една правдина отколкото една длъжность.

—

Христіанинъ-тѣ е длъженъ да слѣдува Іисуса Христа *наѣдно*. Той е длъженъ да го слѣдува въ всичко, безъ да сѣ двоумя; отхвръ, безъ да лицемѣрствува; всегда, безъ да сѣ мрѣжди. Това ще рече трѣбва да го слѣдува *наѣдно*.

—

Вѣра-та, която не може да управлява живота-та на человѣка, не е вѣра кото може да го спасе.

—

Много важно е, когато сѣ ни утѣсненіе, да вѣрваме че вѣрху насъ дѣйствува не нѣкоя слѣпа сѣдба, но Божія-та любовь.

—

Ако правишь добро, ще останишь единъ паматникъ, който никога не ще сѣ сборѣ-бурѣ-тѣ на врѣме-то. Старай сѣ да напишешь имѣ-та си съ благи думы и блага дѣла по сѣрдца-та на другы-тѣ, ако искашъ то да си помни за всегда.

—

ОБРАЗОВАНІЕ-ТО ВЪ БЕЛГІЯ.

Белгія има едно пространство ота 11,373 чета. земя, и населеніе-то ѝ е около 5,500,000 душы. Почти всичкы-тѣ Белгіица-ки Католици. Между тѣхъ има само около 20-30 хиляды Протестанты и 2,000 Евреи. Вліяніе-то на Католическа-та Церкви вѣрху законодателство-то е голѣмо въ Белгія отколкото въ нѣкой другъ Католическа земя. Белгіицѣ-тѣ сѣ почти равно раздѣлени на двѣ народности, именно, Фламандцы, единъ клонъ отъ Германско-то племе, и Валунска, едно Френско потекло. Белгія едно врѣме сѣставлявала часть отъ дѣржавѣ-та на Карла Великый. По-послѣ тя сѣ съединила съ Бургундія и сѣ нѣкъ заедно сѣ наслѣдала отъ Испански-тѣ царѣ. Въ мирѣ-тѣ на Утрехтъ (1713) тя влиза подъ Австрія, отъ когато, на 1794, тя сѣ прѣвзе отъ Франціія. При свалніе-то на Наполеона Великый (1814), тя сѣ съедини съ Холандія. На 1830 Белгіица-тѣ въстанахъ противъ Холандци-тѣ, и въ кѣсо врѣме придобѣхъ независимость-тѣ си. И така Белгія днесъ е едно независимо царство.

Образованіе-то въ Белгія за дъло врѣме е было неключително въ рѣцѣ-тѣ на духовенство-то. На 1836 едно епоразумѣніе станало между Церкви-та и Дѣржавѣ-та за него. Правительство-то устѣкнало на духовенство-то да упражнява вліяніе-то си вѣрху дѣржавны-тѣ училища, а Церкви-та оставила подъ надзоръ-та на Правительство-то всичкы-тѣ нейны училища, които сѣ поддѣржали отъ общы или Правительствени пары. Отъ 1865 насамъ свобододѣйства-та на Католическа-та партія имать голѣмо преніе вѣрху тоа предмѣтъ. Привѣржениця-тѣ на прѣжа-та партія сѣ стараѣтъ всячески да освободятъ дѣржавны-тѣ училища отъ вліяніе-то на Церкви-та.

Первоначально-то образованіе е основано вѣрху единѣ законъ, изданенъ на 1842, спорѣдъ който всяка отдѣльна община, градска или селска, ще поддѣржа по едно первоначално училище, въ което дѣца-та на бѣдни-тѣ да сѣ учатъ безплатно. Въ тѣзи училища сѣ прѣподаватъ первоначални-тѣ предмѣти на материны языкъ на дѣца-та (Френски или Фламандски). Разносы-тѣ за поддѣржаніе-то на второстепенны-тѣ училища въ градове-тѣ влазятъ въ мѣстны-тѣ дажди. Учители-тѣ имовратъ отъ общинскыя съвѣтъ немежду онѣзи, които са учили поне двѣ годины въ реално училище. Тѣ трѣбва да имать едно свидѣтелство че сѣ способни да учителствуватъ. Первоначални-тѣ училища сѣ надзиратъ и отъ Правительство-то и отъ церковны-тѣ власти. Царь-тъ назначава окражны-тѣ и областны-тѣ училищны надзиратели (инспектори). Окражны-тѣ надзиратели сѣ опрѣдѣля за три годины, и той е длъженъ да дѣде двѣ вложенія (рапорты) на областный-тѣ надзиратель прѣзъ годиня-тѣ. Послѣдній-тъ трѣбва да посѣти всяко училище поне веднъждь въ годиня-тѣ и да даде едно вложеніе вѣрху тѣхъ на Министръ-тѣ на Вѣтрѣшны-тѣ Дѣла. Всячкы-тѣ областни надзиратели имать едно годишно сѣбраніе подъ прѣдсѣдателство-то на Министръ-тѣ на Вѣтрѣшны-тѣ Дѣла. Владцы-тѣ може назначаватъ окражни и свархіялны надзиратели, които даватъ едно вложеніе въ годиня-тѣ на Министръ-тѣ на Вѣтрѣшны-тѣ Дѣла вѣрху религіозно-то и правственно-то образованіе. Правительство-то обнародва сѣгедно учебницы-тѣ, които може да употрѣбяватъ въ училища-та, и отъ тѣхъ всякой учитель е свободенъ да си избере които иска. Въ Белгія нѣма особенъ Министерство за Народно-то Просвѣщеніе, но всичко кото са относя до общо-то образованіе зависи отъ едно отдѣло писалище подъ Министерство-то на Вѣтрѣшны-тѣ Дѣла. Правительство-то е основало двѣ реални училища за мъжовнахлы-тѣ учители, едно Фламандско и едно Валунско. Освѣнъ тѣзи, има двѣ седмь областны реалны и седмь епископски реалны училища.

Второстепенно и высше образованіе.— Второстепенны-тѣ училища сѣ дѣлятъ на класическы и на промышленны (индустріални). Курсъ-тъ на прѣвы-тѣ е шестъ годины, а курсъ-тъ на второ-тѣ — четыри. Тѣзи училища сѣ надзиратъ отъ единъ общи и отъ двѣ особны надзиратели. Промышленны-тѣ училища за момчета сѣ твѣрдѣ много. Отъ тѣхъ само за правніе шиптъ, тантели и кордели има 586.

Въ Белгія има четыри университети, именно въ Гентъ, Лювъ, Лувенъ и Брюксель, отъ които три-тѣ имать по четыри факултета, а единъ-то е — пети. Тамъ има едно военно училище, 72 за рисованіе, живопитѣо, каменорѣзаніе и архитектурѣ, 2 за духовны, 1 за сѣдѣны, 6 за сирачеты, 3 за млады прѣстанницы и една народна обсерватория (звѣздобройница).

Платы-тѣ на прѣподаватели-тѣ учителя сѣ отъ 850 фр до 1050 фр. Въ всякой главенъ градъ има по единъ особенъ банкъ за учителитѣ, въ който тѣ вносятъ ежегодно по едно опрѣдѣлено количество пары отъ платы-тѣ си. Всякой учитель, който е на 60 годины и е учителствалъ 30 годины, има право да прѣма пенсія до животъ. Тази пенсія се плаща малко на малко отъ общинско-тѣ и на сирачета-та, които сѣ дѣлятъ на 76 годины, които учители-тѣ може да оставятъ слѣдъ смъртъ-та си.

На 1874, Белгія е иждивала 14,090,986 фр. за подкрѣпяніе-то на первоначалны-тѣ ея училища. Повече тамъ образованіе-то не е было задѣлжително, едно годишно число Белгіици на $^{2}/_{3}$ не знаѣхъ да четатъ и да пишатъ.

—

БЪЛГАРСКЫ-ТѢ СВЯЩЕННИЦИ.

Всякой прѣма днесъ че единъ священикъ или проповѣдникъ трѣбва да имa едно доста високо образованіе, свѣтско и духовно, и че него-то семейство трѣбва да бѣде образецъ на высокъ правственъ и духовенъ животъ. Това са искова не само отъ епоха-та въ която живѣемъ, но и отъ церковны-тѣ постановленія. Нужда-та отъ такъва священицы се усѣща вече и отъ Българы-тѣ, и за това напосѣдѣхъ се отворихъ семинаріи (духовны училища) въ Самоковъ и въ Лѣсковскія мѣнастырь. Но за сдобываніе-то на наши-тѣ церкви съ достойны священицы не е достаточно да сѣ отворятъ само една или двѣ семинаріи въ отечество-то *ни*, ако не да промысли и на средства-та на поддѣржаніе-то на тѣзи училища. Днешный-тъ Българскы священикъ сѣ намира въ-общо въ такова бѣдно положеніе, което е унизително и за званіе-то ми и за церкви-тѣ на който служи. Ний познаваме единъ селскы священикъ, който отъ нѣколко годины насамъ отказа да сѣ священствува, само защото чувствува това униженіе. Нѣкои пѣ кажатъ че "олтарямъ служащіи олтарямъ питаютъ", и че ако священицы-тѣ сѣ сѣ помнували отъ олтарь-тъ до сега, защо да не сѣ помнували отъ него и за напрѣдъ? Добрѣ, но днешный-тъ приносъ на олтарь-тѣ не е достаточенъ за подкрѣпяніе-то на единъ священикъ, който трѣбва да има всячки-тѣ качества и достоинства приличны на званіе-то му, и на който семейство-то трѣбва да бѣде образецъ въ умственно и правственно отношеніе на онѣзи които сѣ подъ вѣдомство-то му. Прѣди 15-20 годины голѣма нужда се усѣщаше по насъ за учители и въ Епархіи, и доброто обстоятелство не са показакъ готовы да имъ дамать единъ достаточенъ платъ, тѣ нарѣдко сѣ намираѣхъ. Сѣкщо-то бѣде и съ священицы-тѣ. Ний не вѣрваме че едно лице, което е получило едно доста высоко образованіе, бѣ пожелало да постжи въ свящество при днешни-тѣ условія. Като гледа че учителе-тѣ прѣпатъ доста голѣми платы, и че тѣхно-то бѣдкаще е содрано до нѣкѣдѣ и отъ Правительство-то, то не бѣ прѣдо да стане священикъ безъ single редовнѣ и опрѣдѣлена платъ. За това нѣщо трѣбваше да сѣ размисли още при съставяніе-то на Екзархія-тѣ, но види се че тогъ виной-то е нѣкъдѣ да знаѣ нищо за священицы-тѣ, защото въ Екзархійска участѣ нѣма никакъ опрѣдѣлена платъ за тѣхъ. Какъ и да-е, въпросъ-тъ за поддѣржаніе-то на достойны священицы у насъ е твѣрдѣ важенъ. Владцы-тѣ трѣбва по-скоро да го зематъ въ вниманіе, защото колкото повече сѣ отлага, толкова повече народъ-тъ ще изгубва своето уваженіе къмъ саньъ-тъ на священицы-тѣ и на всячко-то духовенство и може-бѣ къмъ самъ-та церкви. Ако тѣ дѣйствително имать присѣдіе духовно-то и правственно-то подобреніе на свое-то паство, тѣ трѣбва да имъ сѣ стараѣтъ за поддѣржаніе-то на достойны священицы между него. *П. Д.*

—

РАБОТНИЦИ-ТѢ ВЪ АНГЛІЯ И ВЪ ФРАНЦІЯ.

Единъ Англійскы вѣстникъ прави слѣдующе-то сравненіе между Англійскы-тѣ и Френскы-тѣ работницы:

"Френскы-тѣ работници работятъ повече часове отъ Англійскы-тѣ и пріемать по-малкъ заплатъ отъ послѣдни-тѣ, и при все-това пѣрви-тѣ нѣмать спитавать по нѣщо отъ заплаты-тѣ си. Забѣлѣжано е е че въ нѣкои Френскы-тѣ работници са отличавать по свое-то питеніе отъ работницы-тѣ въ другы-тѣ образованы земи. Мнозина отъ тѣхъ сѣ спистенъ-ти са пары купуватъ земѣ въ Френскы фондове. На 1874 общій-тъ дѣлъ на Англія е бѣлъ 784,972,103 ан. л., и годиния-та му лихва 26,804, 853 ан. л., а лиця-та, които са пріемали тѣзи лихви, са были 228,696. На 1875 общій-тѣ дѣлъ на Франціія е бѣлъ около 900,000,000 ан. л., и годиния-та му лихва 40,000,000 ан. л., а лиця-та, които сѣ пріемали тѣзи лихви, са бѣли 4,380,933, т. е. около 19 пѣти по-много отъ онѣзи които сѣ пріемали тѣзи лихви отъ Англійскы-тѣ фондове.

Работници-тѣ въ Франціія не само обслужатъ спистенъ-ти са пары въ общы фондове, но тѣ нѣмать сѣ стараѣтъ да сѣставъ притижателни на домове-тѣ въ които живѣѣхъ. Истина е че тѣхнай-тѣ помнѣкъ и по-евтинъ отъ помнѣкъ-тѣ на работницы-тѣ въ Англія, но тѣ нѣмать пріемать 25 на $^{0}/_{0}$ по-малкъ заплатъ отъ послѣдни-тѣ. Друга причина защо Френскы-тѣ работници сѣ по-питателни отъ Англійскы-тѣ е че пѣрви-тѣ употрѣбяватъ толкова много употребны питіета колкото послѣдни-тѣ. Съ едно рѣчъ, трудолюбіе-то, икономія-та и питеніе-то, и въздържаніе-то сѣ сѣглеждатъ повече въ Френскы-тѣ работницы отколкото въ Англійскы-тѣ."

Англійскы-тѣ вѣстникъ сключва членъ-тѣ си като казва че Англійскы-тѣ работници трѣбва да прататъ единъ комісія въ Франціія, които да изучи добрѣ причины-тѣ защо Френскы-тѣ работници сѣ по-питателни отъ Англійскы-тѣ, и защо въ Франціія има по-малко бѣдны хора отколкото въ Англія.

—

Островъ Корсика, на югъ отъ Италія,ежегодно изнася 400,000 черны дроздове. Тѣзи птицы са считатъ за добро ястіе въ Парижъ.

Прѣзъ послѣдни-тѣ 37 годины въ Атлантическы-тѣ океанъ 56 добри параходи сѣ направили кораблетрошеніе. Отъ тѣхъ само въ 29-тѣ сѣ са изгубили хора, на които число-то възлаза на 1,397 души.

—

Населеніе-то въ Африкъ възлаза до 100,000,000 душы.

Американскы земледѣлческы орѫдіе са продавать сега значително въ Англія и въ другы Европейскы земи. Една Англійска компанія внесла тѣзи година отъ Америкъ въ Англія повече отъ 600,000 косы за сѣно.

—

Въ островъ Мадагаскаръ, у Африкѫ, Правительство-то запрѣтило да не си продавать оньчалены пушкета. Французкый-та Консулъ тамъ изпекалъ обещетение срѣщо загубѣ-та коѭто Французкыть подданици имали отъ товаа врѣщение. Мадагарска-та царица му дала слѣдующый-та мѣдрь и справедливъ отговоръ: "Да, нѣй ще си дадемъ обещетение, но съ това условие, че и вѣй ще ни платите за всичкы-тѣ повреди коѭто продаванѣ-то на ваши-тѣ отровъ, е вече нанесло на народъ-тѣ ни."

—

Индийски оряхчета. — Тѣ растатъ по дрѣвета които приличатъ на крушоньи, и сѣ въобще около 20 крака высокы. Цвѣтъ-тѣ имъ е бѣло-желтъ и твардѣ благоуханенъ. Индийско-то оряхче е сѣмо-то на единъ плодъ който е кодкото една праскова. Когато плодъ-тѣ узрѣе, той ся растваря и оряхче-то се показва отвкаѫдѣ. Дванаесть растатъ по островы-тѣ на Азія и по тропическыть мѣста на Америка. Тѣ раждатъ плодъ до 70-80 годины и имать узрѣлъ плодъ по тѣхъ си прѣзъ всичкы-тѣ годишны врѣмена. Само едно дрѣво поѣкога раждда до 4,000 оряхчета въ годиня-та.

—

Въ Холандія има до 10,000 вѣтрили за мѣлнице жито и за ваденіе водѣ.

—

Въ Японія има 38 банки, и много други цѣли да ся отворать още.

—

Когато Румелійска-та желѣзница ся свѣрши съ Виенска-та, тя ще бадѣ 1,010 милѣ дьлга. Додѣто е направена сега има 511 милѣ.

—

Казва ся че прѣзъ послѣдныть-тѣ война Руски-тѣ изгѫбили 10,000,000 фишеци; и поне-же около 150,000 Турци сѣ били убити или ранени, то сѣ 66 пушкапія само едно е сполучало да удари нѣкого.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ГЕРМАНІЯ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ вѣстницы-тѣ въобще си занимавать съ Русскѣ и Турцкѣ, а за Германѣ твардѣ малко говорать.

Нѣкои сѣ казали: "честити сѣ народи-тѣ които нѣматъ исторѣ", т. е. честити сѣ онѣзи народи, у които всичко-то отина тѣй мирно и тихо-то твардѣ малко си чува за тѣхъ. Това обаче не е всякога истина. Сегашно-то сѣстояніе на Германѣ показва че вѣшна-та тишина не е вѣнькы знакъ на постоянно щастіе или благоденствіе.

Когато, слѣдѣ великы-тѣ побѣдѣ надъ Франція въ 1870, Германска-та Держава сѣ въдигна и Германско-то единство сѣ утвърди, всичко сѣ виждаше да отина добрѣ въ Германѣ. Всякой мыслише че нѣйно-то бадѣщіе е добрѣ обезпечено. Опытъ-тъ, обаче, показа че установленіе-то на единство-то подъ една державъ не обезпечава едно постоянно благоденствіе. Сегашно-то сѣстояніе на Германѣ показа не е задрѫсолетно.

Най-прѣзо, Германци-тѣ усѣщатъ посилно отъ други-тѣ Европейски народы тяжесть-та на сегашны-тѣ усилны врѣмена. Много отъ промышленны-тѣ занятія на Германѣ сѣ спрѣны, тѣрговія-та ѝ е спаднала, и населеніе-то ѝ е принудено да прави една строгѫ икономія; а Франція, побѣдена-та и съкрушена, е была поневе и повече благоденствена отъ война-та насамъ, и сега сѣ види че та е единчка-та Европейска земя която расте по богатство. Германія страда по причина, едно, че не намира куповачи за стокы-тѣ си и друго, че та има по-много разносы отъ Франція.

Германія ѝ отъ Франція вѣтрѣ въ 2-3 годины не по-малко отъ 4,000,000, 000 фр. като военно обезпеченіе, но нѣйны-тѣ разносы за поддрѫжаніе-то на постоянны-тѣ войски, и на правительственны-тѣ и чиновницы, и за въдигане-то на общы сгради сѣ толкова огромны и толкова тежкы, щото приходи-тѣ на дѣржавѣ-та не достигатъ за изплащаніе-то на годишны-тѣ и дѣлговѣ. Въ послѣдно-то заседаніе на Германскыя Парламенты, Императоръ-тъ бѣлъ принуждень да каже че тѣзь годишни-тѣ дѣржавни разходи надмнѫвать приходы-тѣ сѣ повече отъ 20,000,000 фр., и че трабва да ся измислятъ единъ десетъ нови-тѣ.

Освѣнь въ тѣрговско и въ финансіално отношеніе, Германія страда и въ вѣнкрѣшны-тѣ си прѣотношенія. Отъ нѣколко годины насамъ свободолюбивы-тѣ Германски дѣржавни мѫжіе сѣ трудятъ да въсъединѣ-то на нѣкои какыв прѣобразованія въ управленіе-то на дѣржавѣ-та. Контъ Еилензберъ особенно бѣше усилѣлъ прѣди двѣ годины да придобие право-то за окрѫжіе-та да избирать свои-тѣ мѣстни управители. Това право, обаче, да дадо само на нѣкои области; Пруска Полша и Рейнска Пруска бѣли лишены отъ него. Князь Бисмарцъ изволили сѣ сѣтилать това че то прѣобразованіе, но сега той обѣявѣ че то ще ся спре тамъ дѣто е. Въ слѣдствіе на това, Контъ Еилензберъ сѣ дадѣ оставкѣ-та, и Германско-то Правительство минуча пакъ въ рѣцѣ-тѣ на Князь Бисмарка, който ненавижда прѣобразованія-та и желае да види силѫта на владѣтеля да сѣ остане непокатѣлна.

Диесь както е Германія не може да ся каже че тя е единъ установа дѣржава; въ сѫщность тя е почти неограничена. За сега Германци-тѣ не ще могѫтъ да зематъ участіе въ управленіе-то на дѣржавѣ-та, по причина че прѣобразованія-та сѣ отлагатъ, но тѣ рано или кѣсно бадѫтъ единъ самоуправляющъ народъ, защото тѣ притежаватъ всичкы-тѣ качества за политическа свобода.

—

СЛОВО НА СЪРБСКЫЙ-ТѢ КНЯЗЬ.

Слѣдующо-то слово е было произнесено на 2-а того отъ Князь Милана при отварание-то на Скупщинськы-та въ Нишъ:

"Господа прѣдставители! Сѣдѣть бунны-тѣ врѣмена прѣзъ които Сѣрбскый-та народъ показа, по единъ толкова блѣскавъ начинъ, всичко-то си добродѣтели да на бойно-то поле, настанѣлъ е мирна врѣмена въ които той трѣбва да покаже и своѭ-та политическа зрѣлость както устрои новопридобѣлы-тѣ си земи и улучши нетхы-тѣ. Народъ-тѣ е повѣрилъ вашъ второ-та часть на това дѣло. Мое-то желаніе е щото вѣй да почнете дѣло-то си въ вашія старѣ и славенъ градъ Нишъ; мое-то желаніе е щото тозѣ градъ, въ който прѣди петь лѣта си е подписала загуба-та на Сѣрбскѫ-та независимость, да вѣди пѣрво-то заседѫтелно сѣбраніе на независимѣ-та Сѣрбія, да почне благотворителна-та си дѣятелность. Тѫзи е встинна-та стара Сѣрбска земя, любка-та на прѣдѣлны-та силѫ и славѫ, на които самый-тѣ прахъ е спѧтъ за Сѣрбскѫ-тѣ, защото, прѣзъ вѣкове, тя е была почервявана съ кръвь-та ѝ, и защото всяка стѫпка и всякъ прѣдмѣтъ вѣрѫ-тѣ ми надежда за едно миналО колкото славно толкова и скърбно. Но ако вѣ ся чувствовамъ честитъ да вѣ посрѣщнѫ на това мѣсто, навѣрно и вѣй трѣбва да сподѣлите мое-то чувствованіе за дѣто ся намирате сѣбрани около мене въ вѣрху тѫзи блескавска земя. Азъ ся радвамъ особено за дѣто могѫ да поздравѧ прѣдставители-тѣ отъ повѣрхны-тѣ на Сѣрбія земя между всичкы-тѣ другы народны прѣдставители.

За нѣкакво вѣкове вѣй сѣ были раздѣлени, но ето ни сега пакъ съединяни. Като по-стари отъ васъ въ заседѫнаніе-то на народно-то възрожденіе, вѣй дѣдъмы при васъ, прѣзъ ги оржіе въ рѫкѫ за да вѣ освободимъ, и вѣ освободихмъ; днесь вѣй идѫтъ съ мене-то колкото на мѫръ-тѣ, за да работѧтъ единъ съ васъ за общо-то благоденствіе. Наистина, тоѧ часъ е блѣскавъ. Да благодаримъ на Бога отъ все сѣрдце за дѣто вѣздамѫ единъ такъвъ день. Господа! Темни-тѣ облаци които затемняваха небосклонъ-та на Сѣрбія сѣ распръснѫхъ. Ако и да има още нѣкои знакове които да смущаватъ надѫждѣ-тѣ за мѫръ, тѣ не сѣ друго освѣнь послѣдни-тѣ усилія на единъ болѫ-щъ. Но ако бѣ да сѣ появятъ такъ-въ нѣкои сѣбытія, които не бѣхъ се посрѣщнѣли съ очѫдавіе-то, надѣвамъ се че вѣй ще бѣдемъ въ сѣстояніе да запазимъ отъ всякакъвъ удѫръ любезно-то ни отечество, и да запазимъ у Великыть Сили повѣрение-то, което имать-то ни да заслужимъ чрѣзъ право-то ни поведеніе посрѣдъ още незавѣстно-то положеніе на работы-тѣ въ Истокъ. Съ това убѣжденіе азъ запонѣдѫвъ да ся разпуще войска-та като задрѫжимъ добрѣ потрѣбны-тѣ силы за защита-та на границы-тѣ ни. Наши-тѣ храбри войници сѣ заврѫщатъ вече на домове-тѣ си, дѣто тѣ очакѫ една добрѣ заслужена почивка и обща похвала. Въ прѣосѣ-тѣ относѣтелно до новы-тѣ ни граници сѣ вече отчасти рѣшени, защото международна-та комисія е опрѣдѣлила вече единъ значителенъ часть отъ нѣзи. Прочее, нѣй имѣмамы причини да сѣ боимъ че останала-та часть отъ дѣло-то ще прѣдетаи нѣкои непредвидѣлимы мѣчнотіи. Независимость-та на Сѣрбія сѣ утвѣрдява всякой день чрѣзъ новы доказателства на повѣрението отъ страна на Силы-тѣ които сѣ подписали Берлинскыя Договоръ. Тѣ сѣ почнѣли вече да прашать при насъ прѣдставители-тѣ си съ единъ чисто сѣобразенъ съ новото положеніе на отечество-то ни.

Господа! Ново-то положеніе на Сѣрбія изисква нѣкои нѣща, които не може да ся оставатъ настрани, както въ вѣтрѣшныя ни животъ тѣй и въ вѣнкышны-тѣ ни отношенія. Убѣдѣнъ съмъ че вѣй, заедно съ правительство-то ни, ще намѣрите потрѣбны-тѣ средства за да може Сѣрбія да сѣ покаже достойна за дѣло-то си. Въ новото тригодишно законодателенъ періодъ които почнѫвате, вѣй ще имате да рѣшавате нѣколко важны нѣщосы за земѣк-та ни; найпѣрво, има нѣкои точкы касателно до тѣрговски-тѣ отношенія и до начина-тѣ на сѣобщеніе-то съ чуждестранны-тѣ дѣржавы и особено съ онѣзи които ни сѣ близодѣи. За сега, азъ прѣпорѫчавамъ на вниманіе-то ви особено въпросъ-та за пълно-то равенство на всичкы-тѣ вѣроисповѣдания основно на конституціята, въпросъ, който, та е была почервявана съ кръвь-та ѝ, и защото всяка стѫпка и всякъ прѣдмѣтъ вѣрѫ-тѣ ми надежда за едно миналО колкото славно толкова и скърбно. Но ако азъ ся чувствовамъ честитъ да вѣ посрѣщнѫ на това мѣсто, навѣрно и вѣй трѣбва да сподѣлите мое-то чувствованіе за дѣто ся намирате сѣбрани около мене въ вѣрху тѫзи блескавска земя. Азъ ся радвамъ особено за дѣто могѫ да поздравѧ прѣдставители-тѣ отъ повѣрхны-тѣ на Сѣрбія земя между всичкы-тѣ другы народны прѣдставители.

За нѣкакво вѣкове вѣй сѣ были раздѣлени, но ето ни сега пакъ съединяни. Като по-стари отъ васъ въ заседѫнаніе-то на народно-то възрожденіе, вѣй дѣдъмы при васъ, прѣзъ ги оржіе въ рѫкѫ за да вѣ освободимъ, и вѣ освободихмъ; днесь вѣй идѫтъ съ мене-то колкото на мѫръ-тѣ, за да работѧтъ единъ съ васъ за общо-то благоденствіе. Наистина, тоѧ часъ е блѣскавъ. Да благодаримъ на Бога отъ все сѣрдце за дѣто вѣздамѫ единъ такъвъ день. Господа! Темни-тѣ облаци които затемняваха небосклонъ-та на Сѣрбія сѣ распръснѫхъ. Ако и да има още нѣкои знакове които да смущаватъ надѫждѣ-тѣ за мѫръ, тѣ не сѣ друго освѣнь послѣдни-тѣ усилія на единъ болѫ-щъ. Но ако бѣ да сѣ появятъ такъ-въ нѣкои сѣбытія, които не бѣхъ се посрѣщнѣли съ очѫдавіе-то, надѣвамъ се че вѣй ще бѣдемъ въ сѣстояніе да запазимъ отъ всякакъвъ удѫръ любезно-то ни отечество, и да запазимъ у Великыть Сили повѣрение-то, което имать-то ни да заслужимъ чрѣзъ право-то ни поведеніе посрѣдъ още незавѣстно-то положеніе на работы-тѣ въ Истокъ. Съ това убѣжденіе азъ запонѣдѫвъ да ся разпуще войска-та като задрѫжимъ добрѣ потрѣбны-тѣ силы за защита-та на границы-тѣ ни. Наши-тѣ храбри войници сѣ заврѫщатъ вече на домове-тѣ си, дѣто тѣ очакѫ една добрѣ заслужена почивка и обща похвала. Въ прѣосѣ-тѣ относѣтелно до новы-тѣ ни граници сѣ вече отчасти рѣшени, защото международна-та комисія е опрѣдѣлила вече единъ значителенъ часть отъ нѣзи. Прочее, нѣй имѣмамы причини да сѣ боимъ че останала-та часть отъ дѣло-то ще прѣдетаи нѣкои непредвидѣлимы мѣчнотіи. Независимость-та на Сѣрбія сѣ утвѣрдява всякой день чрѣзъ новы доказателства на повѣрението отъ страна на Силы-тѣ които сѣ подписали Берлинскыя Договоръ. Тѣ сѣ почнѣли вече да пращ

за усталивание то на Подгорица и Шпуръ на Черногора.

—

Цариградскій-ту дошеншиъ на *Пали Мали Гаазетъ* казва че главна-та опора на сегашно-то Турско Министерство е Сандъ паша, Министръ-ть на Правосѫдіе-то, който е най-повѣрено-то лице на Султанъ-ть.

—

Споредъ едны телеграмы отъ Европа единчко-то прѣпятствіе за сключваніе-то на окончателный договоръ между Русскіи и Турскіи е мажчотія-та да се достигне до единъ задоволителенъ нарѣдѫкъ за неплащаніе-то на военно-то обезщетеніе.

—

Босненска-та депутація въ здѣсь-ть си до Австрійскыи Императоръ казала че Босненци-тѣ, ако и да непокѣдвать три религіи, съставять само единъ народъ. Както Херцеговинска-та тъй и Босненска-та депутація, на отиваніе-то за Вѣнѫ, минала прѣзъ Загребъ, дѣто тя се пріела и непратила отъ Хърватитѣ сь голѣмо въсхищеніе.

—

Френскій-ть Печатъ е въобще противъ усталиваніе-то на пристанищна-та Александретъ и Мерсинъ на Англійи.

—

Турскы-тѣ вѣстники подновяватъ слухъ-тѣ че Русскія прѣдложила на Англія да тури Единбургскій-ть Дукъ, второ-то сынъ на Англійска-та Царица, за подгласнинъ на Българскій-ть Княжескы прѣстолъ.

—

Сърбска-та Скупщина рѣшила да се направи единъ желѣзенъ пѫтъ въ Сърбійа на правительственно иждивеніе.

—

Г. Хаярсъ, управитель-та на Кюстендженскы-тѣ желѣзници, пише до *Месенджеръ* че слухъ-тъ, че Руманско-то Правителство имало намѣреніе да отвори ново пристанище на Черно-то море при сиоро-то Рамкъ, е безосновенъ, защото това сиоро заирзва прѣзъ инакъ-тъ и въ̀общо по-късно отъ Дунава си отмразява. Руманско-то Правителство знае това, и то наскоро ще земе мѣрки за угоѣленѣе-то и улучшеніе-то на настоящ-то Кюстендженско пристанище.

—

Контъ Корти, бывшій-ть Италіянскій Министръ на Външни-тѣ Дѣла, който е прѣдставлявалъ Италія въ Цариградскы-тѣ Конференціи, и въ Берлинскій-ть Конгресъ, се опрѣдѣлилъ за Италіянска посланикъ въ Цариградъ. Той се очаква да пристигне тука тѣзи дни.

—

Дошеншиъ-тъ на единъ Американскы вѣстникъ, който ималъ свиждание съ Единбургскій-тъ Дукъ, казва че послѣдній-тъ гледалъ съ прѣзрѣніе на "миръ-тъ съ честь," за който Англійска-тѣ прѣдставители си хвалили че придобили въ Берлинскій-тъ Конгресъ. Той пакалъ не удобрявалъ придобываніе-то на острѣвъ Кипръ отъ Англійи, защото той не бѣлъ здравъ. Англійско-то Морско Министерство, обаче, отрича че Единбургскій-тъ Дукъ е ималъ нѣкакво свиждание съ тозн дошеншиъ.

—

Отъ Пловдивъ пишатъ че Грьцы-тѣ, външни и мѣстни, щомъ се научили че Г. Водинтроиъ, Френскій-тъ Министръ на Външни-тѣ Дѣла, произнесѣлъ едно слово въ ползѫ на Елины-тѣ, отишли при Френскы-тѣ Консули и имъ благодарили.

—

Грьци-тѣ, които живѣйатъ въ Марсилія, рѣшили да поднесатъ на Г. Водинтоиа, Френскій-тъ Министръ на Външни-тѣ Дѣла, портрета му въ мраморъ въ знакъ на признателность за услугы-тѣ, които направилъ на Грьцій.

—

Въ Камарѫ-тъ на прѣдставители-тѣ, на 1-й того, Сѫръ С. Норткотъ, Министръ-тъ на Финанціи-тѣ, въ отговоръ на единъ въпросъ, казалъ че слухъ-тъ, споредъ който се прѣдложило на Англія да поеме покровителство-то на Цариградъ, е безосновенъ.

—

Научавамы ся, казва *Вакатъ*, че еда Френска компанія щѣла да прѣдприеме освѣтленіе-то на Цариградъ съ електрическа свѣтлина. Колкото за насъ, кажва той, най сме благодарни да ся освѣтлеше отъ нѣколко лампы съ газъ или съ дрьвено масло.

—

Месенджеръ казва че има още около 75, 000 Мусулманскы бѣжанцы въ Цариградъ. Министръ-тъ на Финанціи-тѣ щѣлъ да опрѣдѣли едно количество пары да ся дава ежемѣсечно на вдовицы-тѣ и на сираче̂та-та между тѣхъ.

—

Месенджеръ, въ единъ членъ, напада Князь Дондукова че продалъ десятъкъ-тъ на храны-тѣ отъ Источнѫ Румелія, на единъ много долнѫ цѣнѫ. Той пашада и куповачъ-тъ Г. Марешала, който, докачемъ отъ това, предложилъ дуелъ на Г. Хутинкара, бывшій-тъ редакторъ на *Л. Хералдъ* — днесь *Месенджеръ*, но послѣдній-тъ отказалъ да ся біе на дуелъ.

—

Саовѣетъ паша, бывшій-тъ садразамъ, ся назначи офиціално посланникъ въ Парижъ.

—

Научавамы ся че международна-та комисія рѣшила че офиціальный-тъ языкъ въ Источнѫ Румелія ще бѫде оная, който ся говори отъ двѣ-тѣ трети отъ жители-тѣ на всяко окружіе. При кое ще употрѣбява и языкъ-тъ, който ся говори отъ единъ-тъ третѣ отъ жители-тѣ на едно окружіе, въ нѣкои сѣлы.

—

Г. Христичъ, Сѫрбскій-тъ Министръ прѣдъ Портѫ-та, ся пріе въ понѣдѣлникъ отъ Султанъ-тъ съ всичкы-тѣ почести за да му прѣдстави повѣрителны-тѣ си писма.

—

Вѣенскій-тъ дошеншиъ на *Обзгрвачъ* пише че въ Вѣена, ся обрѣало че Русскій-тъ Императоръ поралъ на Князь Дондукова да не пріема Българскыи Княжескы прѣстолъ.

—

Нѣкои си говорятъ че или Князь Ройсъ, бывшій-тъ Германскы посланикъ въ Цариградъ, или Батенбергскій-тъ Князь щѣлъ да ся избере за Българскы Князь. И двама-та были сродени съ Пруско-то и Русскы-тѣ царскы фамиліи и имали потрѣбны-тѣ качества за да управляватъ едно княжее во.

—

Вакатъ казва че отъ сега нататъкъ прѣдсѣдателъ-тъ на дѣржавный-тъ сѣвѣтъ (шурай деветъ) ще придружава Караѳеодорія паша когато ставатъ прѣговори-тѣ между него и Князь Лабанова за сключваніе-то на окончателны договоръ между Русскія и Турскія.

—

Говори ся, казва *Вакатъ*, че Русси-тѣ раздавали оржѫжіе на Българы-тѣ въ околностѣ-та на Пловдивъ.

—

Вакатъ казва че причина-та за дѣто Контъ Корти, новый-тъ Италіянскы посланикъ прѣдъ Портѫ-та, щѣлъ да зине прѣзъ Вѣена, е за да вѣлае въ нѣкое опрасъчніе съ Австрійско-то Правителство относително до Источнѫ-тѣ работы. Той прилага че Русскія не бѣ удобрила съгласіе-то между Австрія и Италія.

—

Споредъ *Ф. дю Боспора*, Сѫръ Х. Лейдъръ, Англійскій-тъ посланикъ, щѣлъ наскоро да отиде въ Лондонъ на отпусъ.

—

Н. Бл. Г. Іосифъ, Българскій-тъ Екзархъ, замина въ понѣдѣлникъ за Пловдивъ, дѣто ще прѣмине празднищ-тѣ.

—

Вакатъ казва че споредъ единъ слухъ около 16,000 душы нова Руска войска пристигнала въ Бургасъ. Отъ тоя градъ до Едрене си правалъ единъ пѫтъ отъ 600 работницы, на които ся плащало по 5 фр. на день.

—

Завчера единъ лира достигнѫ да ся развали за 495 гр. въ кайме, и въ сѫщія день сѣзде до 475 гр.

—

Понеже цѣна-та на хлѣбъ-тѣ се покачи, по причина на спадание-то на кайме-то, Правителство-то заповѣда на хлѣбари-тѣ да го продаватъ по 6½ гр. окъ-тъ, а врьхнинъ-та да ся зематъ съ Царско-то сѣкровище.

—

Споредъ *Вакатъ*, Англійска-та флота ся очакала за споци да доде отъ Арта-ки (близо до Дарданелскія пролазъ) въ Измидскія заливъ, който е около 4 часа далечъ отъ Цариградъ.

—

Споредъ *Таймсъ*, Косовевскій-тъ валія пріелъ заповѣдь да прати 12 табура войска за да възбрани на Албанцы-тѣ да ся противятъ сѣрбско усталиваніе-то на Подгорица на Черногора.

—

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

С. Петербурга, 5 Дек. — *Журналъ де С. Петербургъ* опровергава слухове-тѣ че станѣла нарѣдба за заииманіе-то на Мервъ отъ Русси-тѣ, и че имало прѣговори за едно смѣсено заииманіе на Румелійскія.

По причина на смущенія-та учащицы-тѣ на висши-тѣ училища, Правителство-то пріело заповѣдь да приспосѣ-ва школы-тѣ, който запрѣтява сѣбраніія-та.

Лондонъ, 6 Дек. — *Стандардъ* казва че Русскія убѣдила Англійи че тя ще въпраздни заетѣ-то отъ войски-тѣ и земи въ Турщіи на опрѣдѣлено-то отъ Берлинскыи Договоръ вѣрме.

Морнинг Постъ казва че Англія не ще пріеме едно чуждестранно вмѣшателство въ ползѫ на сключваніе-то на мира-тъ съ Авганистанъ, и прибави че Единъ-тъ трѣбва да поеска миръ-тъ направо.

Лондонъ, 7 Дек. — Лордъ Бийконсфилдъ, при пріеманіе-то на единъ депутація, изказалъ голѣмо довѣріе въ всѣшаніе-то на Берлинскыи Договоръ, който умирилъ Европѫ, и казалъ че Англія е занимала Кипръ за да подкрѣпи Султанъ-тъ въ всѣкранны-тѣ му лиа о е за възрождение-то на Дѣржавъ-тъ му.

Лондонъ, 12 Дек. — Въ Джалалабадъ ся пріело едно важно шисмо отъ Авганистанскый-тъ Емиръ, но съдѣржаніе-то му още не бѣло извѣстно.

Едно шисмо прогласило Якубъ Ханъ, синъ-тъ на Емиръ-тъ, да владѣтель на Авганистанъ.

Лондонъ, 12 Дек. — Единбургскій-тъ Дукъ щѣлъ да ся назначи наскоро тростостепенскы адмиралъ.

Тайкса обнародва единъ депешъ отъ Одеса, който казва че тамъ ставали приготовленія за заирзваніе-то въ Русскія-та 100,000 душы отъ Генералъ Тотлебеновы-тѣ войски.

Дейли Телеграфъ казва че Русскы-тѣ притѣнящи въ Кабулъ сѫ ся заирзвали въ Туркестанъ.

Парижъ, 13 Дек. — Г. Гамбета казалъ въ ѳно слово че Франска-та Република не е враждебна на никоя монархія; тя е само за Френцы-тѣ.

Парижъ, 14 Дек. — *Юниверсъ* казва че наслѣдницы-тѣ на Австрійскы-тѣ прѣстолъ ще ся отидѫ наскоро съ племенницы-тѣ на Саксенскый-тъ царь.

Конекигеенъ, 14 Дек. — Единъ виноградникъ ся турилъ въ катворъ, защото се заплашвалъ да убіе Данскыи царь.

Лондонъ, 15 Дек. — Якубъ Ханъ, синъ-тъ на Авганистанскый-тъ Емиръ, пристигнѫлъ въ Джелалабадъ. Тѫзи му поставка ся счита като равносилнѫ съ єдно подчиненіе.

Ню-Іорка, 16 Дек. — Едно покушеніе за възстаніе въ Мексико ся потушн, и 80 душы, които беши участіе въ него, сѫ ся убѣдили.

Лондонъ, 16 Дек. — Дневный *Стандардъ* казва че Емиръ-тъ Шеръ-Али пристигнѫлъ на Руска земя.

С. Петербургъ, 17 Дек. — *Голосъ*, въ единъ членъ, счита политическ-тѣ, които бѣ състояла въ разпоредіе-то на Русскія отъ р. Вистулъ до Индія, за противна на Руска-тѣ интереси.

Лагоръ, 18 Дек. — Прѣговори за мира сѫ ся почнѫли въ Джелалабадъ съ Якубъ Хана, синъ-тъ на Емиръ-тъ. Генералъ Робертъ му казалъ че земя-та и племена-та на долинѫ-тѣ Курамъ щѣ принадлежатъ отъ сега нататъкъ на Англія.

Калкута, 18 Дек. — Офиціално ся извѣстава че Ханъ-тъ на Хелатъ, на границѫ-тѣ между Авганистанъ и Белуджистанъ, изразилъ желаніе да ся съедини съ Англичаны-тѣ.

Каиръ, 18 Дек. — Египетскый-тъ Парламентъ ся отворилъ днесь.

Лондонъ, 18 Дек. — Дневный *Таймсъ* казва че новината за да пристанато-то на Якубъ Хана въ Джелалабадъ не е точна. Никакны свѣдѣнія нѣма за Авганистанскыя Емиръ или за синя му.

—

ИЗВѢСТІЕ.

Българско-то Търговско Дружество въ Тулча, споредъ чл. 23-й и 25-й на устава, ще има **Общо Годишно Сѣбраніе** на 10-й Януарія идущ-та 1879 година.

Настоятелство-то на Дружество-то извѣстава Г.Г. акціонеры-тѣ взвѣтъ Тулча, да проводятъ свои прѣдставители, или пуща да опълномощятъ лица (съобразно съ чл. 14-й 15-й на устава), които да ги прѣдставляватъ и да гласоподаватъ на годишно-то сѣбраніе на Дружество-то.

Настоятелъ-то-то.

Тулча, 1 Дек. 1878.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-та на А. Х. Бондженко.

ЗОРИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорица сѣ издава всякой Четвѣртикъ. Цѣна-та за една годинѣ е 30 сребрени гроша, а за шесть мѣсеца 15 сребрени гроша. Цѣло-то недѣлешто ѝ е издѣлѣ за 20 гр., рублѧ-та за 17½ гр. и франгъ-та за 4½ гр. Спомобствователи-та трабва всякога да сѣ изправатъ на да сѣ изправатъ на полиця, въ друго, или въ Австрийски-то тютюрни (пулове) на Редакторъ-тъ у Аврицата Хаи въ Цариградъ. Изпъстѣ сѣ благодарятъ по 2 гр. на ред-тъ.

Година 3. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 28 ДЕКЕМВРІЙ 1878. Брой 52.

ИЗВѢСТІЕ.

Седмична и мѣсечна "Зорница" ще продѣлжавятъ да сѣ обнародѧатъ и прѣзъ годината-та 1879 годинѧ на сами-та имѧ планъ. За повече подробности, нѧмѣ въ бросеѣ-тъ 45, 46, 47, 48 на седмичнѧ-та.

И тѣзи седмица правимъ на всички-тѣ сѣ настоятели по нѣколко повече спомобствователи отъ седмичнѧ-та "Зорница" съ цѣль да сѣ сбержатъ повече спомобствователи за всѧка отъ прѣзъ годината годинѧ.

Нѣкои отъ спомобствователи-тѣ ни разбрали отъ извѣстіе-то ни че "Зорица" не ще обнародва вече политически новини. Това е погрѣшка. Тѧ ще слѣдва и за напрѣдъ да обнародва политически новини, както е обнародвала до сега.

"ЩО Е ЖИВОТЪ-ТЪ ВИ?"

Ап. Іаковъ дава единъ твѣрдѣ добръ отговоръ на тоѧ въпросъ: "Той е пара, които за малко сѣ явява, и послѣ нечезнувА."

Апостолъ-тъ е говорилъ толкова лесно на человѣцѣ-тѣ за кратковѣстъ-тъ на живота-тъ имъ, защото тѣ сѣ навыкнѧли да мислятъ че той ще сѣ продлѣжи за много врѣме, и сѣ наклонили да отлагатъ за послѣ онова което трѣбва да сѣ направи сега. Человѣкъ-тѣ толкова сѣ навыкнѧли да казватъ утрѣ ще направямъ това или онова, щото тѣ трѣбва да разбирать че когато сѣ насловавать вѣрхъ бѧлѧще-то, тѣ сѣ насловавать вѣрхъ нѣщо не по-твѣрдо и по-трайно отъ пѧрѧ-тѣ.

Ный считамъ живота-тъ на нѣкои хора дѣлтъ, защото тѣ достигать до 70 годинѣ; но ако прѣемѣтимъ добрѣ, нѣй ще навѣрнѣ че чисто-то на годинѣ-тѣ, които человѣцѣ-тѣ могатъ дѣйствително да посѣтятъ за изврышаніе-то на великѣ-тѣ цѣль на живота си, е много по-малко отъ него. Тѣ трѣбва прво да посѣтятъ двадесетѣ годинѣ въ приготовителны усилія, додѣто да достигнатъ до едно сѣстояніе въ което да могатъ да работятъ добрѣ; и даже слѣдъ като сѣ приготвили, пак малка часть отъ живота имѣ е заята съ такова нѣщо, що нищо полезно не може да произлѣзе отъ тѣхъ. Навѣтинѣ, нѣй имамы много малко годинѣ въ които да изврышатъ цѣль-тѣ и дѣло-то на живота си. Тоѧ като е тѣй, нищако врѣме не трѣбва да сѣ губи въ суетни работи, по нечто-то да сѣ посвятя за най-высокы-тѣ службы.

Нѣкой обаче не трѣбва да сѣ отчаѧ, защото живота-тъ му е толкова краткъ. Ако годинѣ-тѣ на живота му и да сѣ малко, той може прѣзъ тѣхъ да изврши много, ако тѣ посвятѧ врѣмо за полезно дѣло. За чудѣніе е какви съкровища на знаніе нѣкои человѣци сѣ могли да натрупатъ вѣтрѣ въ нѣколко годины. Тѣ сѣ почнѧли въ младость-тѣ си да сѣбирать сѣдѣнія отъ дѣто сѣ могли. Тѣ не сѣ можали да научатъ много въ единъ день; но сѣ постоянство-то сѣ да научавать по нѣщо всякой день, тѣ слѣдѣ врѣме сѣ сѣ отличили за умственны-тѣ си съкровища. За чудніе е колко много полезны изобрѣтенія нѣкои человѣци сѣ измыслили вѣтрѣ въ нѣколко годины на живота си. Тѣ не сѣ могли да измѣнѧтъ тѣзи залетены зашины въ мѣсяцѣ; но като почнѧли въ млады-тѣ си годины да мислятъ всякой день по-малко вѣрху тѣзи нѣща и да придобывать всякидневно единъ новъ идеѧ за тѣхъ, тѣ сѣ могли да извыршатъ чудеѧ. За чудніе е до какъвъ голѣмъ степень человѣцѣ-тѣ сѣ могли прѣзъ краткыи си животъ да сѣ благородятъ и да възвышатъ свои-то характеръ. Лошы-тѣ навыци и порочнѧ-тѣ наклонности мѧчно сѣ искоренявать; но онѣзи, които, като сѣ упованѧтъ на благодать-тѣ Божіѧ, сѣ трудятъ всякидневно да надмѣхятъ злы-тѣ си наклонности, ще придобѣдѣтъ на врѣме чудеѧ, сѣ какъвъ да противостоятъ на зло-то. Онѣзи, които всякидневно обработѧтъ Христіанскы-тѣ добродѣтели, ще могѧтъ на врѣме, съ Божіѧ-тѣ помощь, да развывѣтъ единъ характеръ съ изрядни нравственѧ красотѣ.

Като наближаваны да сѣ ключынѧ тѣзи годинѣ, добрѣ е да размислимъ до колко сме сѣ въспользували отъ благорѣпвѣ-та прѣзъ нѣй и до колко сме ты прѣнебрѣли; и при почуваніе-то на новѣ-тѣ годинѣ, добрѣ е да сѣ рѣшимъ че ще сѣ трудимъ да сѣ въспользуваемъ отъ всякой благорѣпіетѣ случай за да станемъ по-умни и по-добрѣ́дѣтели мѧжіе и жены.

"БОГЪ МОЙ."

Израженіе-то *Бога мой* сѣ срѣща четто въ Св. Писаніе и въ религіозны описанія. То сѣ е употрѣбявало отъ Авраама, отъ Моисея, отъ Руѳь, отъ Давида, отъ Агарь, отъ Иесѣйя, отъ Даніила, отъ Осѣя, отъ Михея и отъ апостолы-тѣ Петра и Павла. То сѣ е употрѣбявало отъ Христа и прѣди и слѣдъ възнесеніе-то му. То е твѣрдѣ прилично израженіе за когато сѣ отправямы къмъ Всевышнаго. Когато нѣкой можа да какъвъ благорпотѣкно "Богъ мой," той знае че въ това израженіе всичко сѣ заключава. Богъ е една *кѧнара*, едно *прѣбѣжище*, една *твѣрдѣ*, една *знамѧ*, една *жалѣ-ще помощь*, единъ *пѧтель*, единъ *ръководитѣлъ*, единъ *баща*, единъ *сѧрчуг*, единъ *пастырь* и единъ *Спасѣтѣлъ* за всичкы които сѣ упованѧтъ на него. Нищо нелипсва на онозиа който имѧ всичкѣ-тѣ си надежѧ въ Господа. Той имѧ всичко изобилно. Божественны-тѣ сѣ свойства сѣ употрѣбявать за онѣзи които навѣрно могатъ да кажатъ: Господъ е Богъ нашъ. Ако тѣ имать нуждѧ отъ всевидѣніе, Богъ е всевидящъ и всевидущъ. Негови-тѣ очи гледать навсякдѣ. Той знае смущенія-та въ сѣрдце-та на людѣ-тѣ сѣ, и злы-тѣ помышленія на непріятели-тѣ имъ. Богъ е всадѣсущъ и всемогущъ. Той е наблизо и надалечъ. Той може да направи какъвто искаа за избавленіе-то на людѣ-тѣ си отъ непріятели-тѣ имъ. Нѣкой не може да му противостои. Негова-та мудрость е безгрѣшна. Той хвалѧ "мудры-тѣ въ проврыстно-то имъ." Той вижда краѧ-тѣ отъ начало-то. Той обыча, съжалѣва, и помилува онѣзи които сѣ упованѧтъ на му. Милосердіе-то му е отъ вѣка и до вѣка.

Провидѣніе-то Божіе благорпріятствува на онѣзи които навѣрно могатъ да кажатъ: Господъ е Богъ нашъ. На такыва Іеова казва: "Вый сте мои людіе; въ що тѣ пазѧ като зѣница-та на окото си; въ що тѣ бдѧ, сѣна огненна стѣна около тебе; аз никога нѣма да та оставѧ." Тѣ не можахъ да искатъ повече отъ онова което той е промыслилъ за тѣхъ.

Исторіѧ-та на Божіи-тѣ людіе е тѣй чудесна както завѣтъ-тѣ който той е направилъ съ тѣхъ. Толкова завѣдѣжителны сѣ Божіи-тѣ постѧпки къмъ онѣзи които сѣ повѣрвалъ нему, щото тѣ прославятъ побѣды-тѣ си прѣзъ вѣчны си животъ. Да, тѣ ще въспѣвать вѣчно Моисеевѧ-та пѣснь: "Господъ сѣ прославѧ славно."

1. Неса Божіи-тѣ людіе да не сѣ смущаватъ. Онзи комуто тѣ слугуватъ е побѣдилъ свѣтъ-тъ. Той е побѣдилъ смьртъ-та. Отдавна врѣме той завоевава и ще продѣлжава да завоева. Той не ще сѣ обезсѣрдчи въ дѣло-то сѣ. Плѧнъ-тѣ на непріятели е да обезсѣрдчи, ако е възможно, Христовы-тѣ послѣдователи. Неса тѣ, обаче, да му противостоѣатъ и да сѣ бѣкатъ противъ него.

2. Ако Господъ е Богъ нашъ, той е и нашъ дѣлъ. Неса не трѣсвятъ дрѣчь. Той може да ни задоволи напълно. Той може да ни достави всичко което ни липсва. Честитъ е онзи който казва: "Тъ сѣ мой дѣлъ, О Господи."

3. Само онѣзи имать право да кажатъ "Богъ нашъ," които сѣ обхождатъ съ него като послушливы дѣца съ бащѧ-си. Ако не живѣвѣтъ свято, тѣ нѣмать право тѣй да сѣ упованѧтъ на Бога. На нечестивый-тѣ Богъ казва: "Що имашъ ты да казувашъ на мои-тѣ повѣдѣніѧ, и да земашъ завѣтъ-тъ ми въ уста-та си?" Да сѣ упована человѣкъ на Бога безъ да е скроменъ и чистосердеченъ е безсрамность. Който нѣма духъ-тъ Христовъ, той не е неговъ. Нѣй трѣбва да постѧпкамы както Христосъ е постѧпвалъ за да бѧдемы негови ученици.

4. Праведни-тѣ нѣмать причины да завѣждатъ на нечестивы-тѣ. Честный-тъ и свободный-тъ человѣкъ не трѣбва да завижда на послѣдно-то земно наслажденіе на осѫденый-тѣ на смьрть прѣтѣлѧнинъ. Най-бѣдно-то, най-прѣзрѣно-то и най-нѣсѫрѣбено-то чадо Божіе е въ добро сѣстояніе отъ най-богатый-тъ и отъ най-почетный-тѣ безбажникъ на земѣ-тѣ. Послѣдніѧ-тѣ прѣема добрый-тѣ си нѣща тука; той може да имѧ повѣче отъ сѣкото сѣрдце-то му желѧе; но Господъ вижда че день-тъ му приближава — день на темнотѫ и на ужасъ.

5. Нѣка благочестивы-тѣ да сѣ радѧтъ и да благодарятъ Богу. Тѣхно-то сѣрдрѣдено избавленіе приближава. Деньтъ не е далечъ въ който Богъ ще обрѣше всякъ сѣлзѧ отъ очи-тѣ имъ и ще тѣ награди съ вѣчно блаженство. За Бога е слава когато негови-тѣ людіе то честятъ въ дни-тѣ на страданія-та сѣ, когато го славятъ въ борбы-тѣ си съ Сатанѧ, и когато го въспѣватъ даже въ пламыцѣ-тѣ на мѧченичество.

СЕДМИЦА ЗА МОЛЯНІЕ.

Четатели-тѣ на "Зорница" може да сѣ напомнятъ че Евангелскый-тъ Съюзъ прѣпорѫчѧ нѣкыи пѣсни на церкви-тѣ нѣкои прѣдмѣты за особно размышленіе и молѧніе прѣзъ дни-тѣ на нѣрвѣ-тѣ седмица въ начало-то на новѣ-тѣ годинѣ. За настоящѧ-та 1879 годинѣ той прѣпорѫчѧ слѣдующы-тѣ прѣдмѣты:

Недѣля. — Слово вѣрху "Христіанско-то Съединеніе."

Понедѣлникъ. — Благодарѣніе Богу за добрины-тѣ на минѧлѧ-та годинѣ, и молитва за продлѣжаніе-то имъ.

Вторникъ. — Молитва за Церкви-тѣ Христовы, за нарастѣваніе-то и въ благодать, за распространѣніе-то и въ свѣтъ-тъ и за служѣніе-тъ ѝ.

Срѧда. — Молитва за Христіанско-то образованіе; за свѣтскы-тѣ и духовны-тѣ учебны заведенія и за Недѣлны-тѣ училища; за Христіанскы-тѣ дружества отъ млады мѧжіе и млады жены; и за фамилій-тѣ и за чѧда-та имъ.

Четвѣртакъ. — Молитва за народы-тѣ и за владѣтели-тѣ имъ, за миръ-тъ и за религіозна-тъ свободѧ по свѣтъ-тъ.

Петакъ. — Молитва за онѣзи които издаватъ книгы и вѣстницы; за въздѣржаніе-то и за другы общественны прѣобразованія.

Сѫбота. — Молитва за домашны-тѣ и чуждестранны-тѣ проповѣдницы на Словото Божіе, и за прѣобрѣщаніе-то на свѣтъ-тъ въ Христіанско-то религіѧ.

Недѣля. — Слово вѣрху текстъ-тъ 1 Кор. 1; 7, и Мат. 24; 42—51.

Христосъ е умрѣлъ, "праведный-тъ за неправедны-тѣ, да ни приведе при Бога." Той е умрѣлъ. Кажѣте го на отчаины-тѣ грѣшницы. Кажѣте имъ че тѣ трѣбва да загынѣтъ, защото Христосъ е умрѣлъ за да понесе грѣховете имъ.

Само-изпитанието, придружено съ едно внимателно изучаване на Св. Писание, ще ни направи да познаемъ по-добрѣ собственния си характеръ.

—

Христіанска-та вѣра не състои само въ Евангелиѣ-то Христово, но и въ пълно-то упованіе на кръвь-та Христовa — едно упованіе въ заслугы-тѣ на живота му, на смьрть-тѣ му и на въкресеніѣ-то му. Христіанинъ-тъ, който вѣрва че чрѣзъ заслугы-тѣ на Христа, негови-тѣ грѣхове сѫ си простени, це сѫ придружа о него като свой Спаситель.

Невинны-тѣ ни охоты и прищѣвки, ако не сѫ дьржѫтъ въ подчиненіе отъ разумъ-тъ и отъ съвѣсть-та, може да ни причинатъ голѣмъ вредѫ и накопецъ да ни погубятъ.

—

Ако искашъ да бѫдешъ ясенъ и пoнятенъ, избѣгай употрѣбленіе-то на чуждестранны думы.

СЛОВОПРИТЕЛНИ КЛУБОВЕ ИЛИ ДРУЖЕСТВА.

Въ нѣкои образованы земи, при мно-гобройни-тѣ и разновидны-тѣ умны литературы и научны общества, има и словопрителни клубове или дружества. Членове-тѣ на послѣдни-тѣ са занимавать съ разнсканіе-то на важни исторически, политико-икономически и научны прѣдмѣты, вдруг конто има разны мнѣнія и разны теории. Полза-та отъ такыва клубове е твърдѣ голѣма. Пьрво, лица-та, конто зематъ участіе въ тѣха-та словопрителни, са принуждавать да изучаватъ добрѣ прѣдмѣти-тѣ конто пе разнсканѣ, и по тоя начинъ тѣ ученіе-жаждѫ знаніе-то си; второ, тѣ сѫ принудени не само да четатъ много, но и да мислятъ вдруг прѣдмѣти-тѣ конто пе разнсканѣ, и чрѣзъ това тѣ обработватъ и заселяватъ умственны-тѣ си сили; трето, тѣ сѫ пріучавать въ тѣхъ да говорятъ ясно и грьмогласно, и да изразяватъ мисли-тѣ си и идеи-тѣ си свободно; четвърто, онѣзи отъ тѣхъ, конто имать дарбѫ-та за краснорѣчіе, може да ѝх развиватъ и да ѝх усъвьршенствуватъ въ тѣхъ; пето, тѣ може да навыкнѫтъ въ тѣхъ да говорятъ прѣдъ голѣмы и по-избранѫ публика, и така да приготовятъ за прѣдъ едно Народно или Парламентарно Събраніе. Словопрителни-тѣ клубове получаватъ твърдѣ много и добѣли, конто присѫствуватъ въ тѣхъ редовно само като слушатели. Отъ една страна, тѣ придобиватъ ясно и пълно понятіе въ прѣдмѣти-тѣ конто са разнсканѣ въ тѣхъ, и отъ друга, тѣ сѫ пріучавать на дружественъ и общественъ животъ.

Прочее, желателно е щото подобни словопрителни клубове да сѫ установятъ и у насъ Българы-тѣ, ако не въ всички-тѣ ни градове, то поне въ по-главны-тѣ отъ тѣхъ. Ако състаниѣ-то на особны клубове е невъзможно, то нека съществующе-тѣ читалища да въведѫтъ между расказы-тѣ си словопрителни-та. Всички-тѣ членове на тѣзи читалища може да не сѫ приготовени или да не искатъ да бѫдѫтъ словопрители, но онѣзи измежду тѣхъ, които въобще да ватъ расказы, може да зематъ участіе и въ словопрителни-та въ нѣкои важни и интересны прѣдмѣти. Съ това тѣ ще въведѫтъ едно разнообразіе въ читалища-та, и така ще гы направятъ по-привлекателны и по-полезолетни.

Нѣкои може да мы попытатъ вдруг каквы прѣдмѣти ще ставатъ словопрителна-та. При всичко че това зависи отъ наклонности-тѣ и отъ волѣ-та на словопрителни-тѣ, ний ще дадемъ само за примѣры слѣдующы-тѣ прѣдмѣти: двама Англичани-ти, конто казаха Великый и Наполеонъ Великый може да ся сравнятъ и да ся докаже кой отъ тѣхъ е бьлъ по-великъ; двама законодатели-то Моисей и Мохамедъ може да ся сравнятъ и да ся докаже кой отъ тѣхъ е издалъ по-добры закони; нарушени-то на двама царіе или на двама императори може да ся сравни и да ся докаже че отъ тѣхъ е принесло по-голѣмъ общъ ползѫ; литература-та на два отъ най-образованы-тѣ народы може да ся сравни и да ся докаже кой е по-богата; два вида правленія кato конституціонно-то (уставно) монархическо и републиканско-то може да ся сравнятъ и да докаже кое е по-добро отъ тѣхъ; да ся рѣши дали усвоеніе-то на покровителственѣ-тѣ тарифи, т. е. покровителствуваніе-то на туземны-тѣ произведенія е по-добро отъ свободнѣ-тѣ търговіѣ, за единъ кой-да е земѣ, и пр. и пр. Подобни двустранни прѣдмѣти може да ся намѣрятъ съ хиляды.

Сѣдѫ като изложихмы, до колкото можихмы, частны-тѣ и общы-тѣ ползы отъ словопрителни-тѣ клубове, и дадъхмы нѣколко примѣры за като каквы прѣдмѣты може да ся разнсканѣ въ тѣхъ, надѣвамы се че подобни клубове наскоро ще се основѣтъ и въ наше-то отечество.

П. А.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АФГАНИСТАНСКА-ТА ВОЙНА.

Дейли Нюсъ, Лондонъ.

Побѣтаніе-то на Емиръ-тѣ е може-бы край-тѣ на едно устрено сьпротивленіе въ Афганистанъ и начало-то на Англійски-тѣ мажчотіи. Афганистанци-тѣ, както прѣди 55 годины тѣй и сега, не сѫ ни най-малко наклонни да стоѩтъ мирни подъ управленіе-то на единъ Князь, който имъ е налага отъ чуждестранна държава. Самый-тъ фактъ че той дѫлъ положеніе-то на на единъ чуждестранен Князь ще бѫде достаточенъ да ги направи да ся нагонварятъ за сналяніе-то му. Ако си оставатъ тѣ сами да си нарѣдятъ правителство-то, твърдѣ вѣроятно е че страшны вътрѣшни борбы ще станѫтъ между Емиръ-тъ Шеръ-Али и родинны-тѣ му. Отъ коѩкто страни и да разглеждамы бѫдѫщи-тѣ нарѣдѫк на Афганистанъ, една страшна отговорность ся виждѫ да лежи върху Англійско-то Министерство, което, чрѣзъ необмислено-то си вмѣшателство, разбѫрка работы-тѣ на Азіятски-ти ни съсѣди. То бѣше съ прѣмѣр прѣдизвѣстено за онова което ся случва сега. Съмнително е дали единъ Емиръ, постаенъ на Афганистанскыя прѣстолъ, бѣ си задържалъ на него за дало врѣме. Една международна война може да ся поди между самыя-тѣ Афганистанцы, и тогава наше-то Правителство ще бѫде принудено да дѫржи постоянно войскы въ Афганистанъ, нѣщо, което никакъ не е желателно.

Палъ Малъ Газетъ, Лондонъ.

За сега ний не знаемъ какъ да тълкуваемы побѣтаніе-то на Шеръ Али и оставаніе-то му сьма си Якубъ Хана на мѣсто-то си. Ный трѣбва да почакамы да видимъ какъвъ власть послѣдній-та има, и дали е добрѣ расположенъ къмъ Англійи. Ако успѣе да съединѝ всички-тѣ Афганистанскы главатари подъ управленіе-то си, и ако се показе готовъ да влѣзе въ споразумѣніе съ насъ, ный трѣбва да приповземъ власть-тѣ му. Наша-та дѣла вынаги е была да имамы на сѣверо-западни-тѣ граници на Индія единъ силенъ и пріятелскы Афганистанъ; и ако тя се постигне, нѣмъ не вреди кой е владѣтель-тъ му.

Дейли Телеграфъ.

Ако Якубъ Ханъ, сьнъ-тъ на Шери Али, ся принознае отъ Афганистанскы-тѣ племена за тѣхенъ владѣтель, дѫлго на Англія ще ся улесни, и война-та наскоро ще ся свърши. Въ противенъ случай, положеніе-то на Англичани-тѣ ще бѫде твърдѣ непріятно. Като не ще имать съ кого да влѣзатъ въ споразумѣніе, тѣ ще бѫдѫтъ принудени да земѣжѫ въ рѫцѣ-тѣ си управленіе-то на Афганистанъ, и да напрамятъ онова което често-си е налагало на Русы-тѣ слѣдствіе-то на побѣда, т. е. да го занимавать постоянно съ войскы-тѣ си. Това ще бѫде твърдѣ изкушително за тѣхъ. Отъ другъ страна, Русія може да не погледне съ добро око постоянно-то установеніе на Англичани-тѣ въ Кабулъ.

XIX-й Вѣкъ, Парижъ.

Военно-то положеніе въ Афганистанъ пакакъ не ся намѣня отъ побѣтаніе-то на Емиръ-тъ, а политическо-то още повече ся заплита чрѣзъ него. Сьнъ-тъ на Емиръ-тъ или ся противи или не, безразлична-та, които не владѣе, що бѫде толкова голѣмо прѣпятствіе колкото една войска. Отъ другъ страна, замиряваніе-то на Емиръ-тъ още повече затруднява сключваніе-то на миръ-тъ. Никой не бѣ повѣрвалъ че Англія, при отваряніе-то на тѣзи войни, е имала намѣреніе да завоюва Афганистанъ. Онова, което тя е желаела, е да противодѣйствуа на Русско-то влияніе въ Азія, и да завладѣе проходы-тѣ които водятъ за Индія. Тя е мислела че война-та й съ Афганистанъ ще бѫде твърдѣ кратка, и че тя наскоро ще може да сключи миръ съ него, но побѣтаніе-то на Емиръ-тъ побърка планы-тѣ ѝ. Сега тя не може да влѣзе въ споразумѣніе съ него, о-сѣбнѫ като знае бѣжанеци-тѣ или ако ся назначи друго лице за Афганистанскы Емиръ. И дѣйствѣ-тѣ на прѣдпріятія сѣ единако опасны. Ако трѣбва да ся достигне до едно важно слѣдствіе, война-та трѣбва да ся почне отъ сега нататъкъ съ по-голѣмъ силы и съ по-голѣмъ дѣятелность.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Миналый-тѣ четвьртъкъ Султанъ-тѣ прѣдъ всички-тѣ посланицы въ Иждъзъ Кіошъ, конто му честитали новѫ-та Мохамеданска година (отъ Хегира). Той имъ казалъ че ако чича му, Абдулъ Азизъ, и да ги пріемалъ скупомъ въ день-та на въцарѩваніе-то си, той ще ги пріема отъ сега нататъкъ въ начало-то на Мохамеданска-та година.

Турско-то Правителство отредило единъ сумма отъ 1,600,000 т. л., отъ които всякой день ще ся плащать по 4,000 т. л. на Отоманска-та Банкѫ, които ще ги употрѣбява въ купуваніе-то на найме-то на кайме-то додѣто са намѣрѩ нѣкое средство за съвьршено-то му ръшиваніе. Никое лице не може да разчѣ-мѣни кайме въ злато за повече отъ 10 т. л. въ едно врѣме.

Мессенджеръ казва че на 16 того генералъ Левашевъ, единъ отъ адютанты-та Руски-тѣ Императоръ, пристигналъ въ Лондонъ, съ единъ депешъ относително до избиранѣ-то на Българскыя Князь. Казва се че Императоръ-тъ заповѣдалъ на Князь Дондуковa да не пріема никакво прѣдложеніе за да стане подданенъ на Българскыя Княжески прѣстолъ. Князь Батенбергски ся види за сега да е най-прѣтѣлъ-то на Русіи.

—

Франсъ казва че Тунискый-тѣ Бей ся е отнесѣлъ спрямо единъ Френскы подданикъ по такъвъ начинъ щото да докара единъ кризъ, който ще ся свьрши или съ установяніе-то на Френско-то покровителство върху Тунисъ или пакъ съ прѣсѣдателіе-то му съ Алжирія.

—

Споредъ *Мемориалъ Дипломатикъ*, Сиръديпретнеъ, Италіянскый-тѣ Министръ на Въшнни-тѣ Дѣла, въ отговоръ на единъ депешъ отъ Лордъ Салисбери, обявила че Италіянскый-тѣ Царь е притѣжалъ на всяко дѣйствіе, което би клонило да смутя тишинъ-та на Албанійи. Види ся, казва *Мессенджеръ*, че Лордъ Салисберово-то пытаніе ся относя до слухъ-тѣ че едно споразумѣніе станѫло между Италіянско-то Правителство и Албанскый-тѣ Съюзъ.

—

Съ исключеніе на *Голосъ* и *Журналъ де С. Петербургъ*, които мьслятъ че още единъ воененъ походъ ще има прѣдъ Русія да бѫде въ мирѣ, всички-тѣ другы Руски вѣстницы молятъ правительство-то да обѣрне всичко-то си вниманіе къмъ вътрѣшно-то устройство на Державѫ-та.

—

Споредъ нѣкои Европейски вѣстницы, Англійско-то Правителство было наклонно да подръчителствуа единъ Турскы заемъ, но Англійскы-тѣ притязателя на Турскы-тѣ фондове, между които имало мнозина да принадлежатъ на Министерскѫ-та партія, обявили на Лордъ Салисбери, Министръ-тъ на Въшнни-тѣ Дѣла, че прѣдъ да стане единъ новъ Турскы заемъ, тѣхны-тѣ искания отъ Турско-то Правителство трѣбва да ся турятъ въ единъ редъ.

—

В. Безиръ ся наградилъ съ орденъ-тѣ *Османіе*, украсенъ съ безцѣнны камени. Картеодорида паша, Министръ-тъ на Въшнни-тѣ Дѣла, е ся наградилъ тоже съ секція орденъ отъ 1-й класъ.

—

Миналый-тѣ четвьртъкъ, единъ бронинъ корабъ отъ Англійска-та флота въ Измидскыя заливъ като правилъ отгненно упражненіе, единъ отъ топовет-тѣ му ся пукна, и убина 10 души, между които имало двама чиновницы, и ранили 15 другы 32 кородежници. Корабъ-тъ на име *Такдоръ*, тоже си пострадилъ, и щѣлъ да ся прати въ Малта да ся пѣрвари. Тоя корабъ, казва *Мессенджеръ*, е твърдѣ злощастенъ, защото въ пьрвыя опытъ когато ся пуснѫлъ въ море-то, единъ отъ казаны-тѣ ѝ ся пукнѫлъ и убилъ 80 душы иranилъ другы 200 душы.

—

Султанъ-тъ далъ тѣзи опрощеніе на послѣдни-тѣ Критскы въстаницы.

—

Отъ Римъ явяватъ че Папа-та щѣлъ да прати свои наѩстеницы, въ качество-то на епископы, въ Българія и въ Источнѫ Румелія.

—

В. Безиръ ся наградилъ съ орденъ-тѣ *Османіе*, украсенъ съ безцѣнны камени. Картеодорида паша, Министръ-тъ на Въшнни-тѣ Дѣла, е ся наградилъ тоже съ секція орденъ отъ 1-й класъ.

—

Миналый-тѣ четвьртъкъ, единъ бронинъ корабъ отъ Англійска-та флота въ Измидскыя заливъ като правилъ отгненно упражненіе, единъ отъ топовет-тѣ му ся пукна, и убина 10 души, между които имало двама чиновницы, и ранили 15 другы 32 кородежници. Корабъ-тъ на име *Такдоръ*, тоже си пострадилъ, и щѣлъ да ся прати въ Малта да ся пѣрвари. Тоя корабъ, казва *Мессенджеръ*, е твърдѣ злощастенъ, защото въ пьрвыя опытъ когато ся пуснѫлъ въ море-то, единъ отъ казаны-тѣ ѝ ся пукнѫлъ и убилъ 80 душы и ранилъ другы 200 душы.

Султанъ-тъ далъ тѣзи опрощеніе на послѣдни-тѣ Критскы въстаницы.

—

Отъ Римъ явяватъ че Папа-та щѣлъ да прати свои наѩстеницы, въ качество-то на епископы, въ Българія и въ Источнѫ Румелія.

—

Месенджера казва че са дало заповѣд на нѣколко Руски военни корабы, извѣстны подъ имe-то *Поповки*, да отидатъ отъ Одеса за Русчукъ, дѣто щѣли да прѣзимувать.

—

Минала-та седмица едно голѣмо число млади Гагаузи и Арменци отъ Варненъ пристигнѣкхъ тука съ цѣль да избѣгнѣтъ служанїе-то въ войскъ-та на Българско-то Княжество. Варненскый-та управитель, обаче, заетъ такъвъ мѣрки противъ тѣхъ, щото тѣ ще са принудятъ пакъ да си отидатъ назадъ. Дописникъ-та на *Вакъмъ* казва че той видалъ единъ заповѣдъ да се тръгнатъ въ кѫщи-та на побѣгнѣлы-та по петь войници, и да си зема отъ тѣхъ по 2 франга на день глоба додѣто се завърнатъ.

—

Споредъ *Неологосъ*, Гръцкый-та Патриархъ пратилъ едно писмо на Руски-та посланникъ, въ което му явилъ че въ Плодивъ нѣкои Руски агенцїи отъкакъ служили съ Българскы-тѣ *славянски* священницы, служили и съ Гръцкы священницы, и го помолилъ да спре подобнѣ съблазнъ (скандалъ) за напрѣдъ.

—

Въ тукашни-тѣ Арменски читалища ся даватъ сега редовни вечерни разказы ведьжкдъ въ седмицъ-тѣ. Казватъ че едно голѣмо множество и отъ два-та пола приеклетствували на тѣхъ. Не ще ли бѫде добрѣ да ся въведѫтъ редовни вечерни разказы и въ читалища-та по Българско-то градове прѣзъ зимъ-та?

—

Султанъ-то пратилъ на Маршалъ Мак-Махона, прѣдсѣдатель-тъ на Френско-тъ Республика, ордень-тъ *медженїе*, украсенъ съ безцѣнны камьни, и на Френскыя Министръ на войнъ-тъ великый-тъ кордонъ на сѫщїя орденъ.

—

Увѣряватъ, казва *Месенджера*, че Западна-тѣ Силы удобрили Русскыя паша (Контъ Марини отъ Венецїянскы Хрaстїянска фамилїя) за валїя на Источнѫ Румелїя. Той си очаква тука въ поздѣлнаго отъ Ливанъ, дѣто е былъ до сега щотъсарифенъ.

—

Споредъ *Морнинг Постъ*, Князь Дондуковъ щѣлъ да си назначи Министръ на Вѫтрѣшни-тѣ Дѣла въ Русїя.

—

Вакъмъ заключава отъ нѣкои нѣща че между Англїя и Русїя трѣба да има нѣкакво споразумѣнїе въ двѣ дневны-тѣ политическы въпросы, и прибавя че Порта-та не бы погледнала съ дорго око на него.

—

Една депеша, отправена на 14 того отъ Цариградъ до Европейскы-тѣ вѣстницы, казва че "Порта-та, като счита за невѣроятно че Англїйско-то Правительство ще порьчителствуа единъ новъ Турскы заемъ, разнесвала въпросъ-тъ сега да са отправи до Силы-тѣ съ цѣль да направи единъ заемъ въ полза на международно порьчителство".

—

Императорска-та Отоманска Банка въ Лондонъ издала едно окрѫжно писмо, въ което та казва че "съобразно съ желанїе-то на Англїйско-то Министерство, тя ще пріема помощи за улекчение-то на "бѣдность-та въ Европейска Турцїя причинена отъ послѣдны-тѣ война". Сѣбрана-та помощь ще ся раздава подъ надзоръ-тъ на дама-та Англїйскы комисари за устройство-то на Источнѫ Румелїя.

—

Пал Мал Газетъ казва че "цѣлый-тъ Италїянскы Печатъ ся подигравалъ съ идеѝ-тѣ за присѣдинение-то на Албанїя съ Италїя."

—

Едно писмо отъ Българдъ явява че между Русїя и Сѣрбїя станало едно споразумѣнїе, споредъ което първа-та ще дава на послѣдня-тъ ежегодно 60,000 рублы въ залога за учреждение-то и поддържание-то на Руски училища и за прѣподаване-то на Руския языкъ въ това Княжество.

—

Дописникъ-тъ на единъ Вїенскы вѣстникъ явява че Князь Лабановъ, Русый-тъ посланникъ въ Цариградъ, говорилъ прѣдъ него въ твърдѣ примирителенъ духъ въ условїя-та на окончателный договоръ между Русїя и Турцїя, и казалъ че първа-та бы склонила да пріеме книжны рублы вмѣсто сребрны за возно-то обезщетение. Въ такъвъ случай, Турцїя щѣла да си плаща 25 на % въ книжны-тѣ сумы.

—

Въ Военно-то училище въ Софїя имало вече 254 ученицы.

—

Арменскый-та Григорїянскы Патриархъ си подписалъ писменно отъ вчера-та на Б. Безнръ по причина че оплакванїя-та му за страданїя-та на паство-то му въ Арменїя не сѫ земали въ вниманїе.

—

Турскы-тѣ комисари за прѣдаванїе-то на Подгорицѫ на Черногорцы-тѣ трьгнѫкхъ вчера отъ тука за Шкодрѣ.

—

Мусурусъ паша, Турскый-то посланникъ въ Лондонъ, който си намирашe тука отъ нѣколко мѣсеца насамъ, замина миналыя петъкъ за Англїя.

—

Тюрки казва че отъ 13 Ноемврїя до 13 Декемврїя въ Souynck-ка область имало 221 душы убиты и 27 души ранены отъ разбойницы. Отъ убиты-тѣ 17 души были Мусулмани, и 204 души Христїани.

—

Сѣрбска-та Скупщина рѣшила да си отсѣкатъ Сѣрбскы монеты по 20, 10, и 5 франга.

—

Г. Фурнїе, настоящій-та Френскы посланникъ въ Цариградъ, си избралъ за сенаторъ.

—

Лира-та ся разваляше вчера за 418 гр. въ кайме.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Калкута, 20 Дек. — Градъ-тъ Кандахаръ се приготви да противостои, но гарнизонъ-тъ му е слабъ и безъ артилерїя. Генералъ Стюартъ напрѣдва къмъ тоя градъ.

Лондонъ, 20 Дек. — Днешный *Стандардъ* казва че Султанъ-тъ писалъ на Руский-тъ Императоръ да го моли да намали новно-то обезщетение, което се е наложило на Турцїя. Сѫщій-тъ вѣстникъ обнародва единъ телеграмъ отъ Пловдивъ, споредъ който Г. Шмитъ, директоръ-тъ на финанцїи-тѣ въ Источнѫ Румелїя, се заплашвалъ съ убїйство.

Въ Англїя и въ Шотландїя станали голѣми наводненїя прѣди нѣколко дни.

Рима, 20 Дек. — Вчерашный *Риборма* вѣрва че минуваше-то на Контъ Корти, новый-тъ Италїянскы Посланникъ въ Цариградъ прѣзъ Вїенъ, има за цѣль да си споразумѣе съ Австрїйско-то Правительство относително до бѫдѫще-то развитїе на Источныя Въпросъ. Той бѫлъ натоваренъ още да довѣри Австрїйско-то Правительство за нѣкои нѣща които би отдавать на Италїянскы-тѣ политикъ въ Цариградъ.

С. Петербургъ, 20 Дек. — Руский-тъ Императорски Съвѣтъ удобрилъ наложенїе-то на нѣкои новы данощы, прѣдложени отъ Министръ-тъ на финанцїи-тѣ.

Берлинъ, 21 Дек. — Дневный полуофицїялный *Провинцїалъ Корреспонденцъ* казва че политическый-тъ небоеклонъ е пресѣчъ отъ неправда; и, ако общо-то довѣрїе заниси отъ отношенїя-та между Силы-тѣ, бѫдѫщо-то може да си счита като осиграно.

Германскый-тъ Императоръ, при пріемане-то на Министры-тѣ си въ день-та на Новѫ-тъ Годинѫ, благодарилъ имъ за мѣрки-тѣ които зели срѣщо сѫществующы-тѣ опасности. "Тѣзи мѣрки", казалъ той, "сѫ были успѣшни; и Правительство-то трѣбва да продължава да ги внимателно въ това направленїе."

Парижъ, 21 Дек. — *Франсъ* явява че Френско-то Правительство проводило наречены пратенникъ съ единъ *ултиматумъ* (послѣдно слово) до Тунисый-тѣ Бей.

Букурешъ, 21 Дек. — Г. Розети трьгнѫлъ за Римъ, а Г. Димитри Братїяно ще заминува за Вїена и Парижъ, — и двата-та сѫ особны посланїя.

Но-Іорка, 21 Дек. — Въ единъ голѣмъ пожаръ, който станѫлъ въ Чарлстонъ, Южна Каролинѫ, 10,000 балы памукъ изгорѣли.

Калкута, 23 Дек. — Офицїално се явява че едно сѣбранїе отъ Афганистанскы-тѣ главатари, което станѫло на 28 миналаго въ Кабулъ, рѣшило да поиска покровительство-то на Русїя. Въ сѫщій день Шеръ Ханъ, сынъ-тъ на Емиръ-тъ, се освободилъ отъ затворъ-тъ, и далъ клѣтвѫ че ще дѣйствува споредъ заповѣди-тѣ на бащя си, който напусналъ Кабулъ на 1-й того.

Лагоръ, 23 Дек. — Генералъ Робертъ напрѣдва къмъ облѣсть-тъ Хостъ. Едно писмо отъ Афганистанъ казва че Емиръ-тъ отива за С. Петербургъ.

Пеша, 23 Дек. — Бюджетъ-тъ за годиня-тъ 1879 прѣдстави единъ дефицитъ отъ 22,800,000 сїорина.

Парижъ, 24 Дек. — Новый-тъ Френскы Сенатъ ще обема 119 консервативны членове и 176 републиканцы. Републиканско-то болшинство ще бѫде отъ 57 души.

Бѣлградъ, 24 Дек. — Двадесеть и двѣ села отъ околности-тѣ на Сѫбїя дали прошение на Скупщина-тъ да ги присѣдинятъ на Сѫрбїя.

Лагоръ, 24 Дек. — Англїйскы-тѣ войскы минатъ три дни пакъ до Кандахаръ. Облѣсть-та Хостъ нѣма да ся прѣдаде. Говори се че Якубъ Ханъ ся готви да бѣга. Афганистанскы-тѣ войскы не били подъ редъ. Едно въстанїе отъ жителитѣ е надвисило.

Лондонъ, 26 Дек. — Офицїално се явява че Афганистанцы-тѣ влѣзли въ Англїйска земя и оплѣнили и изгорили Танкъ, но тѣ были принудени да ся отегглатъ при пристигане-то на Англїйскы-тѣ войскы, които отишли да ги прѣслѣдватъ.

Лагоръ, 26 Дек. — Афганистанцы-тѣ правятъ нашествїя въ Индїйска-та земя. Англїйчанитѣ подкрѣпвалъ заплашены-тѣ мѣста. Якубъ Ханъ отказва да влѣзе въ прѣговоры.

Лондонъ, 26 Дек. — *Стандардъ* явява че Русеи-тѣ ще непразднятъ Българїя и Румелїя на 1-й Априлїя (н. ст.).

Тунисъ, 26 Дек. — Тунисый-тѣ Бей, като нѣка да покаже прїятелство-то си на Францїя, пратилъ въ Парижъ подсекретарь-тъ на Министерство-то си на Въшныя-тѣ Дѣла да наемн распрь-тъ за притязанїя-та на Соси, Френскы подданникъ.

Парижъ, 29 Дек. — Френско-то Правительство като не счита постѣлкѫ-тъ на Тунисый-тѣ Бей за задоволителна, непратило въ Тунисъ единъ нотъ, въ който нека недвагашно то непъленїе на условїя-та, изложены въ сѣди денешъ отправена на 22-й того до Френскый-тъ Консулъ.

СЪДЪРЖАНЇЕ ПА "ЗОРНИЦА"

за прѣзъ годиня-та 1878.

	Стран.
Австрїя и Конгресъ-тъ	87
Австрїя и Маджари-тѣ	163
Австрїя и Турцїя	143, 175
Адресъ-тъ на Българы-тѣ на Царь Александра II	64
Азъ не правехъ такъ	53
Академїя	126
Ако Богъ е отъ къмъ насъ, кой ще бѫде противъ насъ?	25
Ако нѣкой нѣма духъ Христовъ, той не е неговъ	117, 157, 161
Али Зуави Ефендї	83
Аляска	7
Американско-то Дѣвическо училище въ Юскюдарь	107, 110
Амстердамъ	166
Англїя и Берлинскый-тъ Договоръ	183; Англїя и война-та 11; Англїя и Конгресъ-тъ 52, 83, 95; Англїя, Русїя и Берлинскый-тъ Договоръ 179; Англїя и Русїя 79; Споразумѣнїе-то имъ 95, 99; Англїя и Турскы-тѣ Прѣобразованїя 199; Англїя и Турцїя 138; Англїя и условїя-та на миръ-тъ	20
Англїйска-та войска 32; Англїйска-та политика 27, 127; Англїйска-та политика и Конгресъ-тъ	87
Англїйскы-тѣ Министри и Англїйскый-тъ народъ	75
Англо-Турскый-тъ Съюзъ и Договоръ 107; Мѣнїя върху него	111, 123
Ап. Павелъ и Ап. Іоаннъ	165
Апостолскы-тѣ отци	197
Арабскы-тѣ школы	142
Арменїя	159
Атлантическый-тъ морскый телеграфъ	98
Афганистанъ 150, 155; Англїя и Афганистанъ 159; Афганистанъ и Русїя 171; Афганистанъ и Турцїя 159; Руский-тъ и Англїйскый-тъ печатъ върху Афганистанъ 155; Мѣнїя върху Афганистанскы-тѣ войнѫ 191.	
Афганистанска-та война	206
Афоризми по въспитанїе-то 3, 31, 122, 134	
Безвѣрїе	186
Берлинскый-тъ Договоръ 111, 114, 118, 122; Критика върху него 115; Берлинскый-тъ Конгресъ и Българ-тѣ 147, 151; Берлинскый-тъ Договоръ и Руска-та политика	30
Библїя-та и Александръ II	22
Библїя-та и нѣмѣшный-тъ Руский языкъ	83
Бисмарекъ върху Источныя-тъ въпросъ	28
Благочестїе и Мажество	93, 97
Богослѣдновенїе-то на Библїя-тъ	77
Богъ мой	205
Божїе-то свидѣтелство за человѣка	57
Брайтъ по Источны-тѣ работы	23
Британскы-тѣ интереси	40
Българска-та Депутацїя	72

Българско-то Правописание 182
Българскы-те свещенници 202
Бѣжанця въ Царградъ 12
Бѣгле 169, 173, 185
Венера 10
Вечерны училища 154
Викторъ Емманулъ 3
Вліяніе-то на Христіянство-то върху дивацы-тѣ 106
Военни облаци 67
Военны-те границы 20
Война-та 4, 8, 12, 16
Веселевскій-тѣ Патріархъ и Черкезы-тѣ свирѣпства 24
Вечно що намѣри ржка-та да направи, направи съ сила-тѣ си 29, 33, 37
Възрастѣ-та на человѣщь-тѣ и образованіе-то 130, 138
Възрождение-то 125
Въскрасение 57
Въстание-то на Каѣры-тѣ 27
Въра-та единъ чѣлосонъ 89
Вѣстницы въ Великъ Британіѣ 35
Вѣлгѣйно-то Царство 17
Географическы изслѣдованія за 1877-78
Германія 203
Германско-то посрѣдство 67
Гладъ въ Китай 70, 102
Гладетонъ върху военнаго-тѣ кризи 67
Гладетонъ и Българ-тѣ 119
Голѣмы войски 134
Гордость 153
Господари и слуги 102
"Господи що искашъ да сторіѧ." 149
Границы-тѣ на Българіѧ 104
Гръція 99; Гръція и Турція 4, 127;
Гръцы-тѣ притязанія и Френскій-тѣ печать 138
Грѣхоне 101
Дюсофъ 6
Договори относѣтелно до продлиы-тѣ 7
Духовна сила 5, 9, 13, 17
Дѣ тѣ, смѣрте, жило-то? 81, 85, 89
Египетъ 102, 131
Единъ важенъ въпросъ 197, 201
Енаго слѣдѣ мене 14
Елинизмъ-тѣ 19
Елинизмъ-тѣ прѣдъ Конгресъ-тѣ 71
Женитба-та на Испанскій-тѣ царь 19
Женско образование 154
Завѣтъ 142
Законъ противъ опиваетьни пиѣста 130
Заниманіе-то на Босніѧ 147
Зародища теорія на болести-тѣ 14
Затворници 28
Защо си отшадкала душе моя 141
Заявленіе въ Атинѧ 19
Заявленіе за миръ въ Англіѧ 71
Зѣрове въ Индіѧ 78
Здрава-та основа на Христіянство-то 182
Заинѧ-тѣ на языкъ-тѣ 145
Злостраданіѧ 149
Злѣупотрѣбено богатство 29
Знамѧ за бурѧ 177
Изѣкажены болести 58
Изгубени дѣца 68, 80
Изнасеваніе-то на газово масло 35
Исторія-та на Европейскій-та Какоуѣ 69, 73, 77, 93, 97
Историѧ-та Криза 67
Историѧ-та политика на Австро-Унгаріѧ 83
Историѧ-та политика на Франціѧ 79
Историѧ Румелія и Македонія 175
Историѧ Румелія 179
Италіанска-та политика 163
Кажешнѧ-тѣ 191
Какъ да си пѣбѣга отъ запалень кѫщи 23
Какъ трѣбва да ставатъ религіозны-тѣ изслѣдованія 153, 157, 161, 165, 169
Какъ трѣбва да си чете Библія-тѣ 105
Какво е направила пара-та за Франціѧ 70
Какво искатъ Албанци-тѣ 151
Какво мислѧ Австрія 35
Какво трѣбва да правимъ сега? 150
Какводто посѣе человѣкъ това ще и пожѣне 45, 49, 53
Както единъ кого утѣшава майка му, така аръ ще вы утѣшѧ 193
Карлъ Великый 170
Картагенска Мѧченица 33
Китайци-тѣ и Японци-тѣ въ Парижко-то Изложение 82
Кои е-къ блаженъ? 21
Колоезаніе 31
Кому е человѣкъ отговоренъ? 109, 113
Конгресъ-тѣ 48; Конгресъ-тѣ и Англійскы-тѣ прѣдставители 87; Конгресъ-тѣ и Българіѧ 103; Рѣшенія-та на Конгресъ-тѣ 103, 107
Контъ Андраши върху договоръ-тѣ на Св. Стефанъ 91
Контъ Шуваловo-то посѣщеніе въ С. Петербургъ 75
Книгы и вѣстницы въ Германіѧ 86
Книги-тѣ на Ветхый завѣтъ 113, 117
Краш 31
Критическы изслѣдованія на В. Завѣтъ 109
Крупова-та фабрика за топове 66
Лаганъ 30
Лордъ Бикьнсфилдъ и Френскій-тѣ Печать 91; Лордъ Бикьнсфилдъ и Конгресъ-тѣ 111, 126
Лордъ Дерби и Българіѧ 116
Лордъ Карнарвонъ и Источній-тѣ въпросъ 3
Луна-та 30
Лѣкарскы училища у Германіѧ 31
Малцина ли сѫ които ще спасѫтъ? 198
Меркурій 14
Миньло-то и бѫдаще-то на Русіѧ 74
Миньло-то и бѫдаще-то на Турціѧ 87
Миръ-тѣ 15, 36; Условія за миръ-тѣ 12; Тайнѣ миръ миръ-тѣ 32; Миръ или война 63
Мирополѣзно-то разположеніе на Русіѧ 83
Моисеевы-тѣ книгы 165
Моленіе 18
Музики за луды-тѣ 82
Мѫчнотіи-тѣ на Австрія въ Босніѧ 127, 131
Наивнѧ-та и разпоредѫніе-то на В. Завѣтъ 61
Наклонность къмъ чахотка (охтика) 134
Народонаселеніе-то на Индіѧ 23
Населенія-та на Малѧ Азіѧ и Англіѧ 143
Населеніе-то на Тракійскы-тѣ градове 39
Настѫпка 78
Настѫпній-тѣ вѣкъ 186
Настояще-то поведеніе на Българы-тѣ спрямо другы-тѣ народности 66
Научна-та теорія за развитіе 46, 58, 62
Научны истины и теоріи 38, 42
Непознаваніе Христа 190
Неизстоянство-то на богатство-то 34
Нептунъ 102
Нихилизмъ-тѣ въ Русіѧ 82
Нова-та година 1
Ново-то устройство на Българіѧ 64
Ново-Хебридскы-тѣ острови 2
Нови-тѣ договори и Турскый-тѣ Печать 119
Новы планети 31
Нѣкои злины отъ конто Библія-та ни избавѧ 133, 137
Нѣколко думы къмъ насъскъ-бены-тѣ 41, 45, 49
Нѣколко думы къмъ родители-тѣ 194
Образованіе-то въ Германіѧ 2, 11; въ Австріѧ 18; въ Унгаріѧ 22, 57; въ Франціѧ 38, 50, 66; въ Швецаріѧ 145; въ Швеціѧ 153; въ Норвегіѧ 182; въ Италіѧ 186, 191; въ Белгіѧ 202
Огненна-та Пещь 121
Окрѫжно-то писмо на Сализберо 55; на Горчакова 59; Мнѣнія върху него 63
Отварнѣе-то на Парижко-то Изложеніе 70
Отговоръ отъ Европейскы-тѣ Комісіѧ на Българы-тѣ 187
Отхождаѧне на нѫкы-тѣ решения 85
Павелъ прѣдъ враговe-тѣ си въ Іерусалимъ 2
Паданіе-то на Пешъ 8
Палмчета (Кабрить) 78
Папалишвы-тѣ 167
Папа Пія IX 26
Паходъ-тѣ 42
Пѣши 198
Планъ за управленіе-то на Критъ 163
Пловдивскы-тѣ Гръци 76
Подражателя на Бога 173
Покупненіе-то върху Германскый-тѣ Императоръ 79
Полезны растенія 43, 106
Полза-та отъ изучаваніе-то на источнѣй-тѣ 146
Политика-та на Австро-Унгаріѧ 79
Помагай си самъ 6
Поощрение-то и награда-та 10
Посѣланіе-то на Англійск. Царицѧ 131
Посѣланіе-то на Българскѧ-тѣ Депутаціѧ 60
Пощенско-то зданіе въ Нюъ Іоркъ 54
Привѣмѣнъ уставъ за народны-тѣ училища 142, 146, 154, 158
Привѣмѣнны правила за Гимназіи-тѣ 174
Привѣмѣнны правила за Реалны-тѣ училища 190, 194
Приятелность 129
Примиріе-то 8, 16
Примѣръ-тѣ на мравкѧ-тѣ 57
Проглашеніе къмъ Българскый-тѣ народъ 80
Проглашеніе на Князь Милана 135
Проглашеніе на Князь Карла къмъ Добруджанцы-тѣ 191
Программа на пѣрны-тѣ два класса отъ Гимназіи 178
Программи за народны-тѣ училища 162, 166, 170
Произведенія-та на Кѫпрѣ 130
Прославѣть царь Александра II за Българіѧ 68
Предварителни условія за миръ 47, 51
Предварѣніе-то на худость-тѣ 170
Предлагаемо-то взаимно отстегляніе на Англійскы-тѣ и Руски-тѣ елты 71
Пѣрвоначално и художническо образованіе въ Франціѧ 158
Пѣрвообразный языкъ на В. Завѣтъ 65
Работницы-тѣ въ Англіѧ и Франціѧ 202
Раздразнителны и уговителны нѣща 198
Разумъ-тѣ и религія-та 81
Римокатолическа-та Іерархія 31
Робертъ Коледжъ 110, 122
Родопска-та Комисія и Русеи-тѣ 143
Рождество Христово 201
Рубини (Якутъ) 86
Румѧніѧ 7, 20, 99
Румѧніѧ и Русія 3, 24
Русеи-тѣ въ Св. Стефанъ 28; въ Рючукъ 35
Русія 71, 135; Русеія, Англіѧ и Австріѧ 39; Русеія и Конгресъ-тѣ 95
Руско мнѣніе за положеніе-то 31, 43
Рускый-тѣ народъ и война-та 27
Рускый-тѣ посланникъ 76
Руски-тѣ вѣстницы за Царградъ 23
Руски-тѣ плѣчени прѣзъ войнѧ-тѣ 66
Рѣшенія-та на Конгресъ-тѣ 103, 107
Самоустъвершенствоване-то 166
Сатана ми направи прѣчкѧ 177
Сатурнъ 94
Св. Недѣля 125
Свидѣтелство-то на Евреи за Христа 13
Седмица за молніе 205
Сила-та на Евангелію-то между Американскы-тѣ Индіѧнцы 36
Силы-тѣ на природѧ-тѣ 54
Симонъ Кирнесецъ-тѣ 74
Сластность-та на охотѧ-тѣ 61
Сѫдѣно-то на Англійскѧ-тѣ Царицѧ 7, 195; на Италіѧнскѧ-тѣ пара 15; на Андрѧша 40; на Бисмарка 31; на Дондуковa, 167; на Румѧнскый-тѣ Князь 187; на Руский-тѣ Императоръ 195; опѣнение върху него 199; на Ноурата 171; на Харди 71; на Сѫрбскый-тѣ Князь 203
Словоцвѣтения клубове или дружества 206
Социялисти-тѣ въ Германіѧ 91
Сребѣрны пари 35
Средникъ отвѫдъ море-то 166
Станлей 34, 46
Стары-тѣ надпися на Библія-тѣ 74
Стари прѣводи на В. Завѣтъ 101, 105
Счета-та на свѣтско-то величіе 6
Султановый-тѣ Хатъ 16
Съборъ-тѣ на Кардиналы-тѣ 22
Сѫрбія 12, 20
Сѫрбія и Русеія 39
Твърдо-то основаніе 133, 137, 141
Театра 158
Тебѣ що ти е? 189, 193
Телеграми между Султанъ-тѣ и Руськый-тѣ Императоръ 135
Телескописчны планети 82
Тесеалія 12
Турскый-тѣ Парламентъ 19
Търговскы кораби 11
Тъмничный-тѣ стражъ у Филипи 21
Убиваніе-то на Мехмедъ Али пашѧ 139
Умственно-то и нравственно-то възрастаніе на Българы-тѣ 162
Уранъ 98
Утвърди стѫкнѫ-тѣ ми въ слово-то си 22
Фонографъ 86
Франція и Конгресъ-тѣ 96, 135
Харкортъ върху Источный-тѣ въпросъ 11
Храмъ посвятенъ на земледѣлство 50
Храня-та 19
Христосъ ми е венчно 21, 77
Хумбертъ I-вый 10
Царско училище за лѣсове-тѣ въ Италіѧ 126
Человѣкъ не може да си оправдаѧ чрѣзъ свое-то си достоинство 69, 129
Человѣщь-тѣ свободни ли сѫ да вѣрвать както щѣтѣ? 181
Честность 145
Четвародесетдневно блаженство 25
Ще ли си познавамы на небе-то? 41
Що е животъ-тѣ ни? 205
Юпитеръ 91
Японія 34; нейны-тѣ надежды 86; Пощенско-то отдѣленіе 26; училища 74; Рускы-тѣ мнѣоиера въ Японія, и въ Китай 178

ИЗВѢСТІЕ.

Долоподписанный-тѣ отворяхъ единъ кожевнѣ фабрика въ Самоковъ, въ которо са изработватъ разны кожены издѣлія, както видело, факата, кисселета, маны мешины (сахтіяни) и др. т. Които отъ нашы-тѣ търговци и сапожницы бѣхѫ ми почели, увѣряванѣ ги че ще останѫтъ задоволни както отъ качеството, така и отъ умѣренны-тѣ цѣны на стокы-тѣ ми.

Иванчо Пенковича.

Самоковъ.

Издава се отъ Американско-то Евангелско Общество.
Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**
Въ Американъ-Хапъ.

Въ Печатница-та на А. Х. Болѫжиана.